N:r 9. ÅRG. 33. 5 MAJ 1928. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Foto E. O. Beinhoff.

Bild från en avgudafest i stadsgudens tempel Lingpao, Honan.

"GUD VILL DET."

Vid läsningen av berättelsen om Petri svärmoders botande, frågade jag kvinnorna vid en bibelklass: »Vad gjorde hon, då hon tjänade Jesus»? Svaret blev: »Hon gick ut i öknen och predikade evangelium.» Då jag talade om, att hon i stället gick upp och lagade mat åt Herren Jesus och hans tolv lärjungar, så kände jag liksom i luften, att detta var alldeles för vardagligt. Så snart man frågar kineskvinnorna: Hur ska vi tjäna Herren Jesus? så blir svaret i regel: Bedja, läsa bibeln och predika evangelium!

Har ej denna tanke legat i mänskligheten ända från hedenhös? Har ej redan de första kristna börjat »gå ut från världen» för att leva eremitlivet eller klosterlivet, för att avskiljda från all världens frestelser och snaror få tjäna Gud? Men är det att följa exemplet av Mästaren från Nasaret?

För hedningen är det naturligt att gå till templet och tillbedja sina gudar och sedan gå tillbaka till hem eller jordisk syssla med tanken, att nu är gudsdyrkan klar för en tid igen, nu är det hans frihet att leva efter som han vill.

Hur vitt skilda äro ej sådana tankar från vår Frälsares lära! Om vi stanna inför bilden av den sanna människan, Jesus Kristus, så se vi, att för honom var det hans livs motto, som han uttryckte i Joh. 6: 38: Icke för att göra min vilja, utan för att göra dens vilja, som har sänt mig. — Guds vilja ledde Herren att utföra det första undret: Avhjälpa bristen vid ett bröllop. Har ej Herren med det velat säga oss, hur underbart god Guds vilja är? Ps. 104: 15 säger oss, att vinet i bibeln är en bild av glädjen. Herrens första under visar oss, att han kom för att giva glädje åt människorna. Det är Guds vilja. Vi sucka undergivet över det svåra, som möter oss i livet, och säga, att det är Guds vilja. Men när vi möta glädje och lycka, borde vi ännu mera tänka på, att det är Guds vilja.

Guds vilja ledde Herren att mätta de hungrande i öknen, att giva de blinda syn, att bota de sjuka, uppväcka de döda och mycket annat sådant. Det ha vi lätt att förstå. Men Guds vilja ledde Herren också till gästabudssalen, till Sackeus och andra, som kände behov av att få bjuda till sig sina vänner till glädjefest för att fröjdas över den nåd, som vederfarits dem. Och så kom Herren — på Guds viljas väg — med till dem, för att öka deras glädje.

För somliga människor blir görandet av Guds vilja något mörkt och dystert, som skrämmer andra från den Gud, som de tjäna. Så var det ej med Herren Jesus. Det fanns ingen mur mellan honom och människorna. Det förstå vi av att barnen älskade att vara honom nära. Närhelst han ville använda ett barn som åskådningsmaterial för sina tröglärda lärjungar, så fanns det barn till hands. Han tog sig tid att stanna för att se på deras lekar. Inte bara såg, att de lekte, utan också vad de lekte och hur leken utföll. (Luk. 7: 32). Säger oss ej detta mera än många utläggningar, hur sant mänsklig Herren Jesus var? Och han

är densamme, följer ännu i dag både »stora och små barns» lekar här nere på jorden.

Hans sista kärlekstjänst innan han blev förrådd var en syssla, som hörde till den ringaste slavens arbete: Fotatvagningen. Ville han med dessa handlingar i hemmet (första i Kana och den sista i övre salen i Jerusalem) visa oss på ett åskådligt sätt, att Guds vilja är framför allt vår inbördes kärlekstjänst i hemmet? Den ringaste syssla blir helig gudstjänst för oss, när vi göra den i den förvissningen att den hör till Guds dagordning för oss. »Gud vill det» var korsfararnas lösen, må det också bli vår i de dagliga uppgifterna, så att Guds vilja blir det bestämmande för stort och smått för oss. Vilken glädje följer ej med det mest vardagliga arbetet, om vi göra det i det sinnet!

Var det ej en mor, som gjort i ordning några små bröd och ett par fiskar för sin gosse? (Joh. 6: 9). Hur prosaisk var ej den sysslan! Men den blev ett medel till att uppenbara Guds härlighet! En man band sin fåle i en by. Hur vardaglig var ej den handlingen. Men när den fålen löstes på Mästarens bud, så blev det ordet: Lösen den! Herren behöver den! — ett ord, som löst mången bunden fåle både bokstavligt och bildlikt. En man bar en kruka vatten — hur ofta hade han ej gjort det? Hur ofta händer ej det över hela världen. Men att en sådan handling hörde till Guds viljas plan för den mannens liv och den stunden, det se vi av den betydelse han fick bli såsom vägvisare till nattvardssalen.

Hur svårt vi människor ha att bedöma vad som är stort och smått. Gott att veta, att Herren ej ser såsom vi. I Matt. 25: 21 och 23 se vi, hur dessa som just fullgjort jordiska sysslor, men med trohet i det lilla, de få höra troheten prisas av den Herre, de tjänat, och aktas värdiga att ingå i Hans glädje.

Sådan är Guds vilja — den vill föra oss till den eviga glädjen. Förstå vi ej också av många andra ställen i bibeln, hur underbart god Guds vilja är för oss? Det är en kärleksfull Faders vilja, såsom Jesus påmint oss om i bönen »Fader vår.» En Faders goda, behagliga och fullkomliga vilja för sina barn. Ej den stränge fruktansvärda Guden, som hedningar fantisera om, som endast använda sin makt och kraft att straffa och skada människorna.

»Huru mycket mer —» i Matt. 7:11 och »— huru skulle Han kunna annat —» i Rom. 8: 32 visa de oss ej på ett kraftigt sätt just vad som är Guds vilja? Mera än någon fader längtar han efter att få göra oss gott. Hans vilja är att göra det allra bästa för oss var och en. »Han unnar sina tjänare gott.» Men han vill också, att vi såsom syskon skola tjäna varandra. »Tjäna varandra genom kärleken» (Gal. 5: 13) det är Guds vilja med avseende på var och en av oss. Är det ej underbart stort, att vi få göra det? Göra det minsta lilla ärende, den ringaste syssla i den förvissningen, att det är Guds vilja vi göra? När jag ej kan göra något stort och märkvärdigt, när jag känner min begränsning och längtar efter bättre gåvor, rikare utrust-

ning för att kunna tjäna Herren bättre, då kommer det som en stilla underbar glädje i mitt hjärta: Detta lilla, som jag kan göra, det får jag göra för Herren — det har han givit mig, just mig, att göra för honom.

Så fylles vardagslivet med en outsäglig himmelsk glädje.

Har vårt vardagsliv blivit en sådan gudstjänst åt Herren? Det är Guds vilja, att det skulle vara det. Han förmår giva oss nåd och kraft därtill.

I. A.

Gryningen till en ny dag för Kina.

Av George T. B. Davis.

Gryningen till en ny dag för Kina synes visa sig; många tecken tyda på, att det kommer att bliva ett kraftigt andligt framåtskridande där.

Ett av de mest tydliga bevis för att denna dag är i annalkande, är ställningen som intagits emot kommuniströrelsen. För ett år sedan drog bolsjevik-rörelsen fram över Kina likt en förtärande eld. Nu däremot göra både de civila och militära ledarna allt de kunna för att släcka denna eld, men upproren i Canton och på andra ställen visa, att det är svårare att släcka denna eld än det var att tända den.

Under flera månader hava Guds barn i många länder särskilt bedit för Kina. Den kamp emot bolsjevikrörelsen, som de militära ledarna nu föra, utgör ett underbart exempel på bönhörelse. Låtom oss ytterligare bedja, att visdom må givas de styrande och de som hava makten, att det snart må bliva fred i detta genom krig så söndersargade land.

En stor uppmuntran är, att den nya förföljelserörelsen, som var och är riktad emot de kristna, icke har fördärvat utan blott rensat församlingarna i Kina. De sanna troende hava blivit renade och helgade. På vissa platser har församlingen tillväxt under tiden den passerat igenom förföljelsens eldsugn. Mr. K. Wiesinger, en Kina Inlandsmissionens missionär i provinsen Hunan, skriver:

»Vi hava genomgått en svår förföljelse. Vi anföllos på vår missionsstation av tre tusen kommunister. Anfallet pågick under mera än 3 timmar, men vår käre Gud och Mästare lämnade oss ej uti deras händer, utan frälste oss på ett förunderligt sätt.»

»Vid en av våra utstationer var förföljelsen mycket svår. De togo vår evangelist, slogo honom och kastade honom i fängelse, förstörde delvis kapellet samt förseglade det. Biblar, sångböcker och traktater togos ut på öppen plats och brändes, men prisat vare Herren, fienden kunde ej förstöra tron på Jesus i de troendes hjärtan. När jag för någon tid sedan var vid denna utstation, kommo massor av folk till våra möten, många maste stå utanför på gatan, och ibland dem var många av de förra förföljarna. De lyssnade alla uppmärksamt och icke få mottogo Jesus Kristus som sin personlige frälsare. Förhållandet är något liknande i hela vårt distrikt.»

Att nya förhållanden närma sig, visar även önskan hos de kinesiska kristna att bliva självstyrande. Detta har ju varit och är själva målet och önskan hos missionären både i det flydda så väl som nu. Redan har ett missionssällskap beslutat att överlämna församlingsvården helt åt kineserna själva, under det att missionären åtföljd av evangelister börjar nytt arbete i ännu icke evangeliserade byar och städer.

Ett annat tecken, bebådande nya tider, är missnöjet emot intellektuella och sociala predikningar och återvändandet till den enkla men frälsande korsets predikan. En grupp kinesiska pastorer och evangelister hava återkommit till Shanghai från en några veckors predikotur till södra Kina. Pastor C. K. Lee's rapport är inspirerande och uppfriskande. Han omtalar, att både pastorer och andra vända sig bort

från tomhetens munväder, men hungra efter det gamla gedigna evangelii budskap. Pastor Lee önskar att kunna sända ut evangelister, brinnande i anden till alla delar av detta land för att predika Kristus och honom korsfäst.

Från norra Kina komma liknande underrättelseer. Missionär T. Darlington omtalar, att det var tre pastorer där, som voro nära att uppgivas och lämna sina församlingar för att upptaga annat arbete. Men alla tre fingo de en ny blick på Kristus, och så började de på nytt att predika det enkla evangeliet i den Helige Andes kraft.

Folket ådagalägger också en stor villighet att lyssna till evangelii glada budskap. En av de evangelister som Gud mest använt på senare tiden var för inte länge sedan i Canton och predikade. De hade mötena i den största teaterbyggnad där fanns, och den var överfylld med uppmärksamma åhörare, som lyssnade till det gamla enkla evangeliet om frälsning genom Jesu blod.

Förhoppningsfullt är också att i en del missionsskolor i Kina ett andligt uppvaknande pågår. I flera skolor hallas dagliga bönemöten, anordnade av studenterna själva.

Det är vidare glädjande att höra om general Chang Chih-chiangs frimodiga bekännelse av Kristus ibland landets styresmän och andra. Han förkunnar evangelium för höga och låga, rika och fattiga. I en predikan för bankirer här i Shanghai för lite sedan, sade han: »Kristendomen och de kristna äro Kinas hopp.» Han älskar Guds ord och har köpt tusentals Biblar och Nya Testamenten för att sprida dem.

Ett annat bevis på den kommande dagbräckningen i Kina är den framgång vi hava rönt i fråga om spridandet av den föreslagna millionen Nya Testamenten. I trots av inbördes krig och hinder i transportering samt den Kristusfientliga agitationen m. m. har dock spridandet av Nya Testamenten alltjämt fortgått. Hittills ha mera än sex hundra tusen ex. av detta livets ord avsänts till missionärer, pastorer och andra kinesiska kristliga arbetare. Denna stora seger är vunnen genom trons bön av Guds barn i många länder.

Från nära och fjärran komma underrättelser om de stora och härliga välsignelser spridandet av detta Guds ord medfört. Mr Hermann Becker från Hunanprovinsen hade begärt 8,000 Nya Testamenten för sitt stora fält på en och en halv million invånare. Nu önskar han få 25,000 exemplar till. Han skriver: »De första 1,000 Nya Testamentena hava blivit spridda, och välsignelsen därigenom övergår all vår förväntan. De kristna hava fått mera lust att läsa sin Bibel. Vara möten äro bättre besökta, och många hava bestämt sig för att tro på Kristus. Så snart vi få flera Testamenten, skola vi börja utdelningen vid vara elva utstationer. När soldaterna här måste draga sig tillbaka tvingade de folket att bära sakerna. En av de kristna togs, men han sade: 'Jag är en kristen.' Soldaten frågade: 'Huru kan du bevisa det?' Han tog då fram sitt Nya Testamente ur fickan och soldaterna läto honom gå.

En kinesisk medarbetare har blivit mycket välsignad genom att sprida Nya Testamenten, så han har beslutat sig för att göra det så länge han lever.

En annan kinesisk arbetare omtalar ett underbart resultat av att giva Nya Testamenten till sådana som voro kristendomens motståndare. Han säger: 'Jag fick tjugu N. T. och gav dem till tjugu män som voro kristendomsfientliga. Vi följde dem med intresse och förbön och jag är nu glad att kunna säga fjorton av dem äro verkliga kristna.'»

I trots av allt missionerande under flydda år i Kina, så tror man, att ännu finnas trehundra millioner människor i Kina som inte hört ett klart evangelii budskap. Det har blivit såsom en börda på mr och mrs Alex R. Saunders hjärtan, att ansträngningar skola göras nu för att predika fridens evangelium till alla individer i hela Kina. Mr Saunders skriver:

»Uti apostlarnas dagar var det under svåra tider, under förföljelser, som evangelium gick framåt. Har inte nu Herrens tid kommit för ett stort evangelii segertåg i Kina? Evangelium skall predikas för hela skapelsen, och i Kina finnas ännu trehundra millioner som ej hava hört frälsningens budskap. Skola ej vi göra vad vi kunna för att bereda dem tillfälle därtill?»

Ej det obetydligaste tecknet för att nya tider stunda i Kina, är det stora intresse för bön om ett andligt vittomfattande uppvaknande, som den Helige Ande har väckt i många Guds barns hjärtan. Mr Robert W. Porteous, en missionär i Kina, som vet vilken makt det är i bönen, och vad det menas då himmelens fönster öppnas, säger: »Utsikterna för en stor väckelse i Kina har aldrig varit bättre än nu. Se jag vill göra nagot nytt, redan nu visar det sig; märken I det icke? — Gud vill utföra ett stort verk i detta land. Bed för hela Kinas uppvaknande. Bed i tro.»

Skola vi icke bedja mera allvarligt och mera uppriktigt och om möjligt avskilja en tid dagligen, att bedja för missionärer, pastorer och kristna i Kina, samt för spridandet av Guds ord, och för ett vittomfattande andligt uppvaknande, så att dessa nu synliga daggryningens strålar snart må förvandlas till en härlig solklar morgon, till ett stort andligt uppvaknande, som icke förut haft sin motsvarighet?

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Rättelse.

I Sinims Land för den 5 sistlidne april hade på sidan 76, andra spaltens femte rad insmugit sig ett tryckfel, vilket vi härmed bedja att få rätta. I tidningen stod: »Johannesröster från jorden vi än behöva höra». Detta skulle i stället hava varit: »Johannesröster från Jordan vi än behöva höra.»

Samtidigt som vi härmed rätta detta tryckfel, bedja vi vår läsekrets om benäget överseende härför.

Familjenytt.

Missionär *Nath. Engbäck* har meddelat, att Herren den 10 april givit honom och hans hustru *en son*. Såväl moder som barn befinna sig väl.

Swanwick-konferensen i England.

Kina Inlandsmissionen anordnar årligen en konferens i Swanwick, som bl. a. varit en bidragande orsak till att förslaget om S. M. K:s Steningemöten på sin tid framkom. I år hölls denna konferens den 10—16 april och missionssekreterare Lindén hade förmånen få deltaga i den.

Detta var i sanning en oskattbar förmån. Outsägligt uppfriskande och uppmuntrande var det att få lyssna till de bibelstudier, föredrag och missionsskildringar som höllos vid konferensen, särskilt på grund av att man därvid fick ett så starkt intryck av frimodighet grundad på Jesu Kristi segerkraft, särskilt uppenbarad i hans död och uppståndelse.

Talarna malade verkligheten just nu med alla dess svårigheter. De blundade ej för det fruktansvärda motstånd, som nu möter Herrens vittnen i Kina. Men »fasthållande livets ord» och fullvissa om bibelordets sanning målade de dock för oss framtiden lika ljus som Guds löften. Kina Inlandsmissionen håller också just nu på att överlägga om en vittomfattande, kraftig frammarsch för att Jesu Kristi evangelium må bliva predikat i Kina, där det ej ännu blivit förkunnat.

De många och djupa intrycken från konferensen förena sig i att mana fram den bönen: Give Gud Kinamissionens vänner i Sverige mera av den tro och frimodighet, som tog sig sa kraftiga uttryck på denna konferens.

S. M. K:s årsmöte.

Svenska Missionens i Kina årsmöte kommer v. G. även innevarande år att hållas i Stockholm vid Kristi Himmelsfärdsdag, som i år infaller den 17 maj.

I nästa nummer av vår tidning, som utkommer i tid för årsmötet, hoppas vi kunna införa fullständigt program för årsmötet, men redan nu vilja vi anbefalla detsamma åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Årsmötet kommer v. G. att pågå t. o. m. lördagen den 19 maj och programmet för fredagen den 18 kommer bl. a. att upptaga avtäckning av framlidne missionssekreterare Nath. Högmans gravvård på Bromma kyrkogård.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge den 1—5 augusti 1928.

Även detta år hoppas vi kunna ordna ett Steningemöte — i början av augusti. Och nu ville vi utbedja oss en handräckning av alla missionens vänner: Hjälp oss att samla deltagare! På Steninge ryms en stor skara av ungdom och en liten skara av äldre. Den senare kommer vanligen självmant, den förra måste vi försöka att nå på olika sätt. I denna rastlösa tid, då särskilt de unga slitas mellan så många stridande intressen måste det vara ovärderligt för dem att några dagar i lugn och ro få komma under det inflytande som brukar vara rådande vid dessa möten.

Det stora önskemålet med Steningemötena är nämligen, att dessa måtte få hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån måtte bliva medhjälpare i S. M. K:s arbete för Kinas evangelisering.

Programmet kommer bl. a. att upptaga:

Före frukost: Gemensam, stilla bönestund.

På förmiddagen: Dels bibelstudium, lett såsom vi hoppas av missionsdirektor Erik Folke, dels kortare orienterande föredrag.

På aftonen: Utflykter och fri samvaro m. m.

Medverkande:

Talare bliva ledare och hemmavarande missionärer inom S. M. K.

Övriga meddelanden.

Steninge gamla, statliga slott vid en vik av Mälaren äges numera av våra trogna vänner direktör och fru Lindmark, som där godhetsfullt lovat att även i år taga emot oss. Med järnväg kan man resa till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån hämtas man i så fall med bil eller annat fordon den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Resan dit kan också lämpligen företagas från Stockholm med ångbåt. De, som ha cyklar, göra väl i att medföra dessa. Priset blir för maten kr. 3:— per dygn, vartill kommer en mindre avgift för hyra av madrasser.

Då vi gärna se, att detta möte åtminstone delvis får karaktären av ett »läger», få de ungdomar, vilka kunna finna sig däri, breda sig på att ligga på väl stoppade halmmadrasser, och böra de själva medföra sänglinne och filt. I »lägersalarna» kommer även ett antal sängar med halmmadrasser och filtar att ställas till förfogande för dem som så önska, dock med en tilläggsavgift av 4 kronor. Dessutom hoppas vi kunna mottaga åtminstone några deltagare såsom gäster i pensionatet. Priset för dessa platser kommer att meddelas senare. Handduk och sänglinne medföras av alla.

Härliga bad och en underbart vacker park med i övrigt naturskön omgivning.

Anmälan om deltagande torde snarast och helst före den 1 juli, senast den 15 juli, göras till Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Det vore önskligt att samtidigt med anmälan erhålla uppgift om vilka som nöja sig med »lägeranordningarna» (och om säng önskas), och vilka som önska plats i pensionatet. För placeringens skull bör även ålder uppgivas.

Herre, tag hand om oss unga.

Herre, tag hand om oss unga. Vi veta ej ut,
vi veta ej in,
fullt av oro är hjärtat, tungt och försagt vårt sinn.
Hur kunna vi veta vägen, Herre — den väg, som är din?

Herre, tag hand om oss unga. Vårt liv är en
bat på en svallande sjö,
eller en sky i stormen eller i blast ett rö.
Vårt liv är lust till att leva och längtan efter att dö.

Herre, tag hand om oss unga. Vår kastvind,
som kommer, den rycker oss med.
Vårt strömdrag, om än så litet, hotar att dra oss ned.
Och likväl ville vi, Herre, gå troget framåt din raka led.

Herre, tag hand om oss unga. Fram och tillbaka som pendelns slag
svänger vårt liv i ständig växling av natt och dag.
Och mitt under segerjublet lida vi nederlag.

Herre, tag hand om oss unga. Vi veta så väl
vad det är att ibland
böja sig till att vilja, fyllas av helig brand.
Och sen, när härnäst det gäller, ej gitta lyfta en hand.

Herre, tag hand om oss unga. Ibland kan man le, mot vårsolens sken.
Men så, när till höst det mörknar, om timman är lyst och sen,
du sitter man vissl och gråter över sig själv, allen.

Herre, tag hand om oss unga. Så mycket som synes, så litet som är.
Det är en sorg, o Herre, som djupt på vårt hjärta tär.
Och sen det som aldrig synes, men likafullt finnes där.

Herre, tag hand om oss unga. Du vet, där är något, som tynger oss ner,
hur vi än gråta och klaga, blir det dock intet mer.
Vi kunna ej bättring finna, om Du icke bättring ger.

Herre, tag hand om oss unga. Dig ha vi sett, till din likhet vi trå.
Men svårt är att vägen veta, svarare vägen gå.
Svårast av allt är tanken att aldrig till mål vi nå:
Du är stor, du Herre, vi bara ynkligt små.

Herre, tag hand om oss unga, och tär oss att stå för din åsyn still,
samlade och av hjärtat viska vår bön Dig till:
Herre, Du vet, jag vill ju; hjälp — att jag inte vill.

(Ur Liv och Längtan av S. Dahlqvist.)

Bön om nåd och välsignelse till att leva ett rätt vardagsliv, s. 98.

Bön om att en ny dag i sanning må gry i Kina, s. 100.

S. M. K:s årsmöte, s. 103.

Bibel- och Ungdomsveckan på Steninge, s. 103.

Ställningen på S. M. K:s fält, s. 105 f.

Våra missionärers arbete i Peking, s. 109 f.

Missionens ekonomiska behov.

Missionstidningen Sinims Land.

Från S. M. K:s fält.

(Forts.)

II.

Vi besökte i enlighet med predikoplanen för distriktet de två platserna Tienshang och An-yi de två senaste söndagarna. På den förra platsen gavo vi på anmodan en offentlig skioptikon-förevisning på lördagskvällen, men som det var i ett stort familjetempel och vi hade bortåt ett tusental människor av alla åldrar och kön närvarande, så blev det ej så stilla, att man kunde känna nagon mottaglighet för budskapet. Dagen därpa hade vi en mera privat förevisning i kapellet, och då var det mycket stilla och den mest spända uppmärksamhet. Vi mottogo några besök, bl. a. av byfogden, en av mandschutidens lärde, en god man, som söker byns bästa. Tyvärr synas många av befolkningen icke uppskatta hans rättskaffenhet, utan han har mycket bittra fiender, och helt nyss anlades mordbrand i honom tillhöriga lägenheter med tillhörande halmupplag, och han gjorde stora förluster. Han visste vem som låg bakom, men vägrade att vidtaga åtgärder för vedergällnings utkrävande. Han var glad åt vara besök och åt att tältet skulle komma dit än en gang, samt var själv med hela sin familj närvarande vid förevisningen på aftonen. Det finns nagra stycken sadana, lika Nicodemus i den byn, och det vore gott, om de finge vara föremål för särskild förbön.

I den trakten likasom i An-yi ha de som följde med den adventistiska rörelsen helt och hållet dragit sig ifran de andra troende och samlas nu på lördagarna i Usiahsien. Den skola som förut uppehållits i staden med för ändamålet särskilt givna medel kan nu ej öppnas, men de troende i den trakten äro så ivriga att få sina barn i kristen skola, att de själva anordna en dylik i byn Tienshang, där förre läraren i skolan inne i staden för mycket ringa avlöning nu skall undervisa deras barn. Jag är glad, att de göra det utan bidrag av missionsmedel, ty de vinna nog i styrka därigenom, och det var nog ocksa klokast att ej nu såsom mission göra någon sådan insats i arbetet där.

*

I An-yi har rörelsen börjat slå över i andebesättelse, och det ser ut som om de själva börjat bli medvetna om, att de kommit i beröring med sådana makter, som de ej kunna kontrollera. De andra troende där stå halvt skrämda, halvt undrande inför företeelserna, men de äro tacksamma, att de sluppit undan. Onda andemakter synas taga vissa av de hänryckta i besittning och tala genom dem, sa att de andra förstå, att det ej är av godo. I de flesta fall ha de hittills lyckats utdriva den onde anden, men det har ocksa hänt, att det misslyckats. Ett sammanträde, då de skulle rådgöra om att anskaffa lägenhet och organisera sin verksamhet, måste upplösas, emedan en av de närvarande fattades av en sådan ond andemakt och ej genom de andras böner kunde befrias. Vi hoppas ännu att de skola kunna föras åter från sina vägars villa och den söndrade hjorden aterförenas under en Herde.

Gamle äldste Wang i An-yi är mycket medtagen av allt detta, och känner hördan tung. Det är gott att han har en så god hjälpare bredvid sig, som deras söndagsskolledare, vilken lovar att bli en pelare i församlingen, om Herren får bevara honom, varför jag anhåller att han får bli ett föremal för förbön. Han omvändes till Gud i första hand genom Dr Guinness, då denne var i Kaifeng. Han hade gått till sjukhuset för att hälsa pa en sin kamrat, liksom han officer i provinsens armé, och kom då i tillfälle att höra Dr Guinness tala till de besökande i gästrummet, och

detta blev början till hans omvändelse. En liten tid besökte han sedan gudstjänsterna på C. I. M:s station i staden, men då uppbrottsorder kom, gick han med sitt truppförband och till det yttre upphörde han också att ha förbindelse med kristendomen. När han sedan tog avsked och kom hit till provinsen, fick han emellertid nya tillfällen att höra och då spirade den gamla sädden upp och synes nu bära frukt. Det är ett uppmuntrande exempel, och ger mer hopp åt den som alltfort får se på en förhoppning.

*

Det behövs i sanning att man har fasta och beprövade och visa medarbetare i dessa dagar. Som kanske Verner Wester redan skrivit om efter sitt besök i Shensi, ha skolmyndigheterna i Pucheng på ett ganska pockande sätt lagt beslag på en del av missionens lägenheter därstädes för att inrätta ett kvinnligt seminarium. De lära t. o. m. sökt bryta sig in i missionärsbostaden för att även taga denna i besittning, vilket emellertid på ett eller annat sätt (ej utan pekunier förlust) lyckats avvärjas. Huru länge en sådan vapenvila kan bli gällande är nog ovisst, i synnerhet som den ena myndigheten snabbt avlöser den andra, och efterföljaren ej erkänner företrädarens uppgörelser. Bleve det fred, kanske man kunde få något bestämt att rätta sig efter i alla dessa förhållanden. Nu är allt godtyckligt, och det har ju också sina fördelar ibland, ty saker kunna emellanåt härigenom avgöras med mindre besvär.

Förhållandena i Hoyang synas på visst sätt något bättre nu, ty den förre »kommendanten» har dragit sig därifrån med sina trupper, så att belägringen är upphävd. Den omtalade generalen har dock ej själv vågat taga staden i besittning, ty han fruktar, att i så fall Fengs reguljära soldater skulle komma och angripa honom, emedan han är beordrad till fronten i Honan, men ej är böjd att »dra avsted». Följaktligen påstås det, att han är i färd med att draga inåt bergen för att återtaga sin gamla roll av rövarhövding, hur det nu kan vara med sanningen av dessa rykten.

Rövarebanden hallas alltjämt vid makt, och folket utpressas än av soldater och än av rövare, så länge det finns något att pressa fram. Äldsten från Shanchow var här för några dagar sedan och berättade, att missionens byggnader där nu övertagits av partistyrelsen på platsen, vilket gör det något lättare för de våra att få disponera de för arbetet nödiga rummen. Vid en fråga efter förhållandena i hans hem, svarade han: »Allt är lugnt och gott där, men folket i byn vågar inte sova i sina hem om nätterna. Antingen gräva de ner sig i hålor ute på åkrarna, eller ock taga de sin tillflykt till grottor i de tvärbranta terrassväggarna, dit de klättra upp på stegar, som sedan dragas upp efter dem.» — Och detta skall kallas lugn. I dag kom brev från äldsten i Lingpao, som beder om förbön för sig och de sina, ty hans by hade nyss plundrats av en rövarehord som tog med sig allt av värde i byn och brände eller förstörde det övriga, dödade en man och bortförde ett tjugutal att hållas mot lösen, samt även drevo med sig ett femtiotal av deras kreatur. Bland de fångna äro äldstens äldre bror och en av våra medhjälpare, och det är omöjligt att förutse huruvida och på vilka villkor de kunna lössläppas. Det ser ut som om vi skulle nödgas öppna en särskild nödhjälpskassa för de stackars kristna, som sålunda utplundras. Att söka hjälpa den stora mängden är ju omöjligt i dessa tider, då alla bidrag i större skala genast skulle läggas beslag på av militär eller rövare, men de troende skulle möjligen kunna hjälpas litet i sänder, och de äro ju dock lemmar i samma kropp som vi, och vi behöva minnas deras kroppsliga nöd, »såsom de där ock hava en kropp».

*

Häromdagen hade jag besök av en av våra gamla elever i engelska språket, som är lärare i en grannstad, men var hemma under ferierna. Han vill alltfort läsa Guds

ord, och det gör nog också intryck, som kanske kan bära frukt eiterhand. Vad som särskilt gladde mig i samtalet med honom var att han och en annan hans kamrat, som också går på gränsen, då de nyss varit tillsammans hade samtalat just om Bibeln, och hans vän hade uttryckt sin indignation över Judas, som kunde förråda sin Mästare. Att de just haft ett sådant samtalsämne visar väl, att Jesus äger en stor plats i deras medvetande. — En annan glädjande ljuspunkt är vad en ung lärarinna berättat från sin skola i Pinglu, där egentligen ej någon kristlig verksamhet bedrivits. Hennes elever hade kommit och frågat, varför hon var så olik de andra lärarinnorna, varför hon ej svor och bannade dem o. d. Hon fick då osökt tillfälle att förklara orsaken. Hon hade flera gånger inbjudits att gå på teater av skolans rektor, men avböjt inbjudningen. Slutligen frågade han, om hon var van att gå på mycket bättre teater, så att hon därför ej ville se deras. Då fick hon förklara varför. På detta sätt tränger nog den kristna surdegen igenom mer och mer, och åtminstone förberedes jordmånen för det säde, som en gång kan komma att nedläggas däri. Knådningen av Kinas stora deg medför nog mycket lidande för alla dem som sålunda skola blandas samman, men det är så Guds rike tränger igenom än i dag, och vi behöva ej förlora hoppet.

Axel Hahne är i Puchow och hjälper Verner Wester med en bibelklass. Hos Maria Pettersson är allt gott och arbetet fortgår obehindrat. Här äro vi friska och glada att kunna och få arbeta.

Med varma hälsningar till Eder alla och alla våra medarbetare därhemma i olika delar av landet.

Eder alltid tillgivne
Carl F. Blom.

Från ett besök i Shensi.

Ett rätt länge påtänkt besök på åtminstone våra närmaste stationer i Shensi företogs helt hastigt i förra veckan, när ett par saker uppkommit, som fordrade raskt avgörande. Alltså bar det iväg före dagningen härifrån för att komma just lagom för sent till båten eller färjan. Men så skulle det underligt nog den dagen gå två i stället för som vanligt en båt. Gula floden kommer sakta men säkert över häråt. Den har nu ändrat sitt lopp inte mindre än en halv svensk mil österut, lämnande lika stora slätter på andra sidan. Dessa nyss torrlagda slätter äro ytterst besvärliga att färdas över. Det varken bär eller brister.

Kom på kvällen till utstationen i Chao-i. Där bor f. n. en liten familj på man och hustru samt en liten nyföding som flyktingar ifrån en plats tillhörande Hoyang, (Chenghsien), som nu är under belägring. Jag fortsatte nästa morgon resan med Tungchow som mål. Det kändes rätt egendomligt att helt plötsligt få se den väldiga stadsmuren, den synes nämligen inte österifrån, förrän man är så gott som rakt inpå den. Denna var det, som motstått en nästan årslång belägring och innanför vilken sedan dessa gräsliga händelser försiggick, som ofta följa med intagandet av en plats.

Framkommen till missionsstationen fick jag veta, att militären, som använt densamma till fältlasarett alltsedan staden intogs i höstas, lämnade platsen endast två dagar förut. Och vi som trott att de utrymde lokalerna för flera månader sedan! Det var med stor tacksamhet till Gud som jag fann, att lokalerna inte tillnärmelsevis äro så ramponerade, som rapporter därifrån tidigare givit vid handen. Kinesen är fallen för överdrift i uppgifter.

Gosskolans lägenhet på stora framgården hade i stort sett endast fått en hel del fönsterrutor sönderslagna samt köksavdelningen åtskilligt tillbygad. Lilla mellangården mellan skolan och kapellet kan man säga vara fullkomligt orörd. Inte en glasruta sönderslagen. Manliga gästrummen likaså orörda med undantag av att troligen tre av de fyra dörrskivorna i genomgången fattas, men detta avhjälpes med att man tar bort även den fjärde, ty den väldiga, massiva porten i genomgången finnes kvar. Boningsgårdens

tio dörrar i sidohusen torde så gott som alla vara i behåll. Endast en karm utbruten. Alla karmar och ramar i fönstren i behåll men inga glas.

På den innersta gården äro däremot alla dörrar, stora och små, borta samt ett par karmar. Endast några få fönsterramar fattas men naturligtvis alla glasen. Karmarna dock i behåll.

I kapellet äro alla de tio stora dörrskivorna framtill samt två av de fyra bakåt borta. Likaså dörrarna och en karm i de båda gavelrummen i kapellhuset. Det väldiga fönstret i kapellet är dock nästan orört. Predikstolen är något ramponerad. Flickskolehusets fyra dörrar och två karmar borta, men fönstren kvar. Skjulen och de många murarna på den långa och smala sidogården äro i ruiner.

Skadegörelsen på hela stationsområdet är alltså stort, mycket stort, och det kommer att kosta slantar att få det i stånd igen, men det är dock inte på långa håll vad jag väntade efter uppgifterna vi fått. Jag kan emellertid mycket väl förstå dessa. Bröderna ha sett det myckna skräppapperet påklistrat på fönstren, mestadels utvändigt underligt nog. De ha ej sett fönsterglasen och nästan inga dörrar, emedan de sistnämnda använts i rummen till liggplatser. De ha sett det oerhört myckna skräpet och snusket, bl. a. denna massa av denna vämjeliga i sjukvården använda bomull, som ligger överallt på gårdarna. Vi få komma ihåg att det varit sjukhus för hundratals sårade soldater med vård av dessa lindrigt rena och lindrigt kunniga sjukvårdare. Det var en ohygglig syn att se all denna använda bomull.

Vinträdet står kvar, och invid detta var det som vår broder Yao dödades. Gamla bibelkvinnan Sung och en annan gumma voro åsyna vittnen härtill.

Kinesiska möbler, bord, stolar, bänkar samt skolbord finnes det en hel del kvar utav. Men järnspislar och kaminer, syster I. Aekzells vagn, orgeln, vems den nu var, jämte alla andra på stationen kvarlämnade saker äro fullständigt försvunna utom en del böcker och andra smasaker, som bröderna passade på och buro bort under förödelsen, men jag vet inte egentligen vad det var och vem det tillhör.

Genast efter utrymmandet började storstädning och i måndags skulle gosskolan öppnas. I söndags hade vi gudstjänsten där för första gången efter stadens fall. Evangelisterna och läraren flytta in sina familjer i rummen på stora boningsgården och även ett par andra familjer så att lägenheterna bli så upptagna som möjligt i händelse att ytterligare inkvartering skulle ifrågakomma. Den hyrda sidogården för kvinnoarbetet har övertagits av ett par nu på egen hand praktiserande läkareassistenter. Vi få således hoppas det bästa med avseende på denna station.

De troende ha varit ytterst förskräckta och det torde komma att taga tid innan de komma över detta och mera fritt söka sig till gudstjänsterna igen. På landsbygden är det bättre. Tältet är uppslaget i en by och predikanterna arbete där som vanligt. Ett par bibelkvinnor resa i dagarna dit för att se till att kvinnor kunna komma till tältet för att höra Guds ord. Det är således med frimodighet vi vaga se framåt och bröderna voro så förhoppningsfulla. Det var dock så kärt och uppmuntrande att få träffa dem, *några* av dem naturligtvis. Så var det också för dem att träffa en av oss, det förnams så väl.

I Pucheng ha myndigheterna begärt att få låna flickskolelokalerna med inventarier för ett tillfälligt smaskolelärarinneseminarium, en framställning, som ju inte kan nekas i dessa tider! De ha redan börjat sitt arbete där. Noggrann förteckning över lånade inventarier har upprättats. Den politiska propagandaföreningen och skolföreningen i staden hade sammangaddat sig för att taga även missionärsbostaden i besittning med inventarier och allt, men detta avstyrdes dock med mandarinens hjälp, och torde kunna anses vara skyddad för vidare försök till anektering.

För upplopp i provinshuvudstaden, Hsian, i julas, då avsevärd skadegörelse gjordes på missionsstationerna, häktades

sedermera 40 skolelever. Av dessa avrättades 11 den tredje dennes. De övriga ha ådömts flera eller färre års fängelsestraff. Detta naturligtvis icke för fientlighet mot kristendomen utan för kommunism. Vid sedermera hållna åminnelsehögtider i andra städer ha en del häktats för samma sak.

I Tungkwan togo folkskolans elever sig före att en natt klistra upp en massa plakat med hätska uttalanden emot nationalismen och det för övrigt bestående väldet i provinsen. Nu är en belöning av ett tusen dollar utlovad till den som anmäler endast en enda. Vid överfallet i Hsiao-ih och en annan liten utstation åstadkoms åtskillig skada. En ung evangelist på förstnämnda stationen blev rätt illa behandlad, rent av misshandlad samt fick kläderna sönderrivna. Vidare ledde de honom genom gatorna till åtlöje för åskådare. Då han hörde dessa orosstiftare komma, gömde han sig på bakgården i hopp att komma undan men de sökte upp honom. Samma upprorselement drog sedan till en större köping Kusi, där en avdelning av distriktets magistratsämbete är förlagt. Där sökte de upp mandarinen och misshandlade även honom. Det har nu kommit ut proklamation från Feng Yü-hsiang att dylika utslag, som ha kommunistisk anstrykning, skall på det allra allvarligaste beivras. Det ser också verkligen ut som om de menade allvar därmed.

Missionens lägenheter i Tungkwan fann jag vara fullkomligt orörda. En del mindre saker ha nog stulits under de två månader militär bodde där, men det är av mycket liten betydelse.

Puchow den 16 febr. 1928.

G. V. Wester.

Från arbetet bland sjuka i Peking.

Tiden här på sjukhuset går mycket fort, och någon tid för brevskrivning blir det knappast. Jag är emellertid så tacksam till Herren för det arbete han givit mig här. Mycket intressant är det, och mycket nytt får jag se och lära. Så rika tillfällen har jag också att komma i beröring med mycket folk.

Just nu är min avdelning full, ja, jag har till och med två patienter i ett annat rum. En mycket rar gammal fru, som kom in så dålig, är nu mycket bättre. Hon är en kristen, ja, hela familjen, söner och sonhustru, vill tro på Herren. Det är alltid en sådan glädje att komma in i det rummet, solig, glad och tacksam är hon mot alla. Min kära fru Chang. Då jag har en ledig stund tittar jag in till henne, och vi talas då vid om våra stora glädjeämnen.

Senare. Ja, jag kom ej långt på mitt brev i går. En ung student, som legat här några dagar med tuberkler i strupen, blev hastigt mycket sämre. Jag måste kalla på överläkaren. Allt möjligt gjordes för att rädda honom, men liv och död råda vi ej över. Han dog i natt. O, vad det är många studenter som komma hit obotligt sjuka i lungsot. Nu i vår skall en ny trevlig avdelning öppnas just för lungsjuka. Nog blir det skönt att ej behöva ha dem på allmän avdelning. — — Just nu kom en ung student (19 år) mycket sjuk. Han hostar blod och har hostat länge. Hela familjen är med och det är ett väldigt liv. — — Nu äro de lugna och den sjuke är något bättre. Det är en glädje att få tala till dem om Gud. Den sjuke beder själv om förlåtelse och rening.

Ibland är det så lätt och en sa stor glädje att få tala om Jesu kärlek. Iband möter jag ju ett stort motstand. Men blir det fråga om liv och död, ja, då vill även de hårdaste höra. —

En ung rysk fru, 26 år, fick jag fran operationsavdelningen nu. Hon är opererad fyra gånger. Obotligt sjuk skall hon nu ligga här och vänta på döden. Vad jag önskar, att jag kunde vara henne till verklig hjälp.

Hon förstår lite kinesiska och ännu mindre engelska, så det blir en komisk röra av båda spraken då vi språkas vid. Jag har givit henne ett ryskt testamente och försökt förklara vikten av att tro på Gud. —

Sedan jag kom hit ha vi fått tillåtelse att ha ett offentligt möte för de sjuka

varje vecka. Det är ju inget missionssjukhus, men sköterskorna äro diakonissor och här är en god kristlig prägel över det hela. Läkarne, fast ej troende, äro mycket vänligt stämda mot missionen och missionärerna. Herr Berg hade möten här varje vecka sista månaderna. Nu har herr Bergling det arbetet. Det är en sådan glädje att se, huru både sjuka och friska samlas för att få höra frälsningens budskap. — Många för sista gången. Då jag kom hit bad jag mycket att jag skulle få bli till välsignelse för sjukvårdarne och de kinesiska eleverna. Sista tiden har jag så underbart fått se huru Herren svarar på bön. »Jag har kallat — jag har bestämt om eder» —. Vilken nåd är det ej att få vandra i beredda gärningar.

En av eleverna, en mycket söt och begåvad tös, sade en dag till mig: »Tack att du kom hit, hade du ej kommit så hade jag ej haft frid med Gud nu. Allt har blivit så annorlunda sedan du kom.» Min elev sade något liknande i går.

Bed för dem, att de må få nåd att vandra i ljuset och så bliva till välsignelse för många. —

I julklädorna voro några leksakeer. Jag fick bl. a. »en gubbe som springer med en kärra». Aldrig har väl någon leksak varit till större glädje än den. Då jag har små patienter som kinkar och äro besvärliga, få de en stund se huru gubben springer med sin kärra. Tårarna torkas bort, medicinen smakar gott, ja t. o. m. de fruktade injektionerna äro ej så svåra. Just nu har jag en mycket förnäm familj här. Ende sonen, en gosse på 13 år, är sjuk, och då måste både far och mor se till att han får den bästa vården. I går hade lille herrn ont i huvudet. Fadern undrade, om jag ej måste sända efter överläkaren, fast han nyss gått ronden. Jag sade, att om det ej blev bättre fick vi väl tänka på det.

»Gubben med kärran» fick springa runt ett par slag till stor munterhet för hela familjen. Och huvudvärken, ja, troligtvis sprang gubben bort med den, för jag hörde ej mera talas om den. Ja, tack för julklädorna!

Tack för kärleksomtanke och tack för förbön.

Hjärtliga hälsningar!

Judith Hultquist.

Nordiskt student- och gymnasistmöte

kommer att hållas å Birkeland nära Lillesand i södra Norge den 4—8 juli 1928.

Som talare komma bl. a. att medverka: från Danmark: sognepresten I. Bang; från Finland: pastor Muroma; från Norge: professor O. Hallesby, rektor Hans Höeg och sogneprest Schübler samt från Sverige: kyrkoherde G. Arbman, Undersåker, missionsdirektor Nils Dahlberg, Stockholm, och kyrkoherde Carl Norborg, Foss.

Följande ämnen komma bland annat att behandlas: »De fyrahanda sädesakrarna», »I Jesu fotspår», »Väktare, vad lider natten?», »Kasta icke bort eder frimodighet», »De heligas samfund», »Är kristendomen över förmåga?», »Är du redo att möta din Gud?», »Syndernas förlåtelse», »Allena med Gud».

Mötesavgiften blir 25 kr., varav 5 kr. inbetalas vid anmälan. Deltagareanmälningar böra vara insända före den 15 juni, ansökningar om resebidrag före den 1 juni till med. kand. Lars Vitus, Lidingö I (anmälningsavgiften insändes å postgirokonto nr 2212).

Närmare upplysningar lämnas på begäran adresserad till med. kand. Lars Vitus.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1928.

Allmänna missionsmedel.

651. »Ps. 100: 5», till R. Anderssons underhåll 200: —
652. M. S., Mora 23: 57
653. H. A. E. i Selja, gm d:o 10: —
654. Kinavänner i Hjoggböle och Fahlmark, på offerdagen den 11 mars, gm A. B. 40: —
655. W., Moliden, gm H. W. 5: —
656. »Missionsvän» i Moliden, gm d:o 1: —
657. Koll. i Porjus, gm d:o 6: 39
658. Mädens mfg och Ungdomsfören. 37: —
659. »Tionde enl. Herrens bud» 20: —
660. F. H., Duvbo, »tionde» 12: —
661. »Annie» 10: —
662. »Ur Guds rika förråd» 10:
663. L. N. 5: —
664. »Missionsvänner d. 14/3», gm S. L., Ystad 100: —
665. H. H., Jämsenum, »Herrens tionde» 60: —
666. K. F. U. K:s Centralförening gm K. M. A., till Maria Björklunds underhåll 50: —
668. »Den 11 april» 20: —
669. »Två missionsvänner i Filipstad» gm R. B. 125: —
670. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
671. K. G., Sthlm 20: —
672. »Onämnd, till minne av mina kära» 25: —
673. Koll. vid Elna Lenells besök i Sundbarn, gm V. v. K. 26: 30
674. »Tack för förmånen att vara svensk kvinna» 30: —
675. O. A., Spjutsbygd. »tionde» 30: —
676. Engelholms Luth. Missionskrets 15: —
677. Syföreningen i Slättevalla 80: —
678. J. S., Huskvarna 20: —
679. L. B., Björköby, rab. å H. S. O. 11: 25
680. C. J., Järnboas 11: 50
681. L. J., gm d:o 10: —
686. Koll. i Visby, gm G. M. 21: 90
687. »Herrens del» 15: —
688. H. S., Uppsala 25: —
689. »Agda och David» 5: —
690. A. D:n, Sala 50: —
691. »K. M. A., påskoffer» 10: —
692. E. och G. F., Skara 13: —
695. Askeby mfg 40: —
696. Th. R., »ett löfte för 25 mars», gm H. B., Hova 15: —
697. G. L., offerkuvert, gm d:o 12: —
698. »Herrens del, i Jesu namn» 40: —
700. »Luk. 24: 36» 300: —
701. H. A., Stöde, sparb.-medel 25: —
702. »Herrens del», 14 mars 10: —
703. M. L., gm H. A., Flisby 5: —
704. Koll. i Mariestad under påsken 56: —
705. Koll. i Lanna, Långfredagen 9: —
706. Onämnd 1: —
708. O. och E. O., Holmstorp 7: —
709. Th. R., Kalmar 12: —
710. Mamrelunds mfg 50: —
711. »Onämnd» 10: —
712. Koll. i Stenstorp, gm A. B. 10: 20
713. Madängs Ungd.-förening 50: —
714. Koll. i Madäng, gm E. B., Madängsholm 22: 50
715. D:o i S. Fogelås, gm A. J., Gate 5: 60
716. D:o i N. Fogelås, gm V. L., Hjo 11: 70
717. D:o i Fridene, gm H. R. 30: 50
718. H. R., Fridene, resp. 10: —
719. Koll. i Immanuelskyrkan, Falköping 70: —
720. D:o i Häggum 11: 50
721. D:o i Lundsbrunn 30: —
722. D:o i Essgärdet, gm J. J., Husaby 20: 20
723. J. J., d:o, resebidrag 5: —
724. M. D., Gäfvene 15: —
725. Koll. i Kjestad, gm A. J., Kinnemalma 4: —
726. Dito i Fullösa, gm F. J., Kinnemalma 7: 20
727. Mfg i Fullösa, resebidrag, gm d:o 5: —
728. Österplana mfg, d:o 5: —
729. P. & A. J., Österäng 10: —
730. Koll. i Arnäs, gm d:o 11: 50
731. H. Å., Österäng 10: —
732. Mfg i Månstorp, resebidrag 20: —
733. »S. Ö., S. Ö., L. Ö., Skellefteå, till lilla Gretas minne» 10: —
734. Californiakommittén, till Nils och Olga Svenssons underh. 460: —
735. Södra K. F. U. K., gm O. S. 5: —
736. »E. v. F., Jkpg. i st. för blommor på kommendör Gyllenskölds bår» 5: —
737. Kinakretsen i Gbg, till Berta Flodbergs underh. 85: —
740. Offerkuvert från Kinavännerna i Köping, gm A. J. 25: —
741. E. L. 5: —
742. M. L., Kumla 20: —
743. Koll. i Sorsele, gm H. W. 20: 22
744. D:o i Ornäsudden, gm d:o 15: 19
745. Från en okänd missionsvän i Ytterlännäs, gm E. W. 10: —
746. Juniorerna, Norderön, gm H. W. 15: —
747. »Ur Eriks sparbössa», gm d:o 4: 32
748. »Ur Ruts sparbössa», gm d:o 2: 30
749. »Ur Folkes sparbössa, gm d:o 5: 70
750. K. B. L., »tionde» 15: —
751. G. K., Björköby 25: —
752. »Senapskornet», Lidköping, till O. och G. Carléns underh. 30: —
753. K. F. U. M:s Mellersta Distrikt, till M. Ringbergs underh. 750: —
754. Ps. 34: 16 12: —
756. Sv. L. Mfg. bidrag till D. Landins underh. jan.—maj 1928 500: —
757. Hakebo mfg 75: —
758. L. M. F., till Frida Prytz och Maria Nylins underh. 900: —
761. Ytterligare testamentsmedel efter avl. frkn Augusta Andersson, Kexle skola, Gryt 112: 15
762. A. E. P., Gbg 100: —
763. E. B., d:o 150: —
764. Koll. i Brobacka vid E. Folkes besök 32: —
765. Syföreningens sparbössa, gm C. J. K. 50: —
766. Söndagsskolb. sparbössa, gm d:o 18: 16
767. O. S., Alingsås, sparbössem. 10: —
768. R., d:o, d:o 34: —
769. A. J., d:o, d:o 26: —
770. E. B., Sthlm 10: —
772. Kramfors Ungd.- & Missionsförening 25: —
773. M. R., Växjö 40: —
774. I. B., i stället för blommor vid Hanna Samelius grav 5: —
775. »Till Kina i st. för pers. gåva på 50-årsdagen 2/4, Skellefteå» 150: —
776. N. S., till E. Sjöströms underh., gm S. N., Skellefteå 20: —
777. A. L., offerkuvert, till d:o gm d:o 20: —
778. »Från en av mina kamrater», gm d:o 10: —
779. E. L., gm d:o 5: —
781. »Gunnar» 20: —
782. »Fru N. R:s sista gåva» 5: 05
783. E. H., Sthlm 50: —
784. E. B., Sthlm 10: —
785. Missionsvänner i Hassle, gm S. A., Brodderud 74: —
786. »Tackoffer för bönhörelse» 100: —

787.	S. M. K:s del å inlösen av inteckn. i Östersund	12,000: —
788.	Räntor å inteckn. i Östersund	690: —
789.	O. Ö., Norrköping	25: —
		Kr. 19,010: 10

S. M. K:s Pensionsfond.

652.	»Mal. 3: 3»	50: —
639.	»Ps. 23: 1, 6»	23: —
		Kr. 73: —

Särskilda ändamåls medel.

645.	A. G., Stocksund, till missionär Ringberg, att anv. eft. gottf.	50:
646.	L. H., till Judith Hultqvist, att anv. eft. gottf.	15: —
647.	S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih	25: —
648.	Helsingborgs Barnmfg, för Ai-hua's underh.	150: —
649.	Skärstads N. Ungdomsförening, för deras evangel. underh.	300: —
667.	H. J., Sthlm, till missionär och fru M. Ringberg, att anv. eft. gottf.	100: —
682.	L. M. H., till Maria Pettersson, till d:o	50: —
683.	»Från en vän», till spridning av Nya Testamenten i Kina	10: —
684.	D:o till Gerda Carlén, att anv. enl. överenskommelse	40: —
685.	Del av koll. i Visby, till kapellet i Ishih, gm G. M.	5: —
693.	»Födelsedagsblommor», till O. Carléns, att anv. eft. gottf. gm G. J.	40: —
694.	J. och K. B., Tranas, för evang. Uen, Uin-hsiangs undersh.	330: —
707.	S. E. B., Kneippbaden, till Barnh. i Sinan	25: —
738.	K. S., Huskvarna, till en evangelist	200: —
739.	A., Köping, till fru Hilma Tjäders arbete, gm A. J.	50: —
755.	Ps. 34: 16, till Maria Petterssou att anv. eft. gottf.	10: —
759.	A. E. L., Broddetorp, till Carl Blom, att anv. eft. gottf.	10: —
760.	L. K., Klintemåla, till Maria Pettersson, till d:o	25: —
771.	A. och O. A. J., Norrköping, till M. Ringberg, till d:o	50: —
780.	Skärstads Norra friförsamling, för evang. »Gyllenstjärnas» underh.	200: —
790.	»Kinesernas Vänner», Jkpg, till kinesflickan »Suö's» underh.	50: —
		Kr. 1,705: —

Allmänna missionsmedel	19,010: 10
S. M. K:s Pensionsfond	73: —
Särskilda ändamål	1,705: —
Summa under april månad 1928	Kr. 20,788: 10

Med varmt tack till varje givare!

»Av himlarna prisas dina under, o Herre, och i de heligas församling din trofasthet.»

Ps. 89: 6.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1928 i sin 33:dje årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Gud vill det. — Gryningen till en ny dag för Kina. — Från Red. och Exp. — Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge. — Ungdomens avdelning. — Från missionärerna. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1928.

N:r 10. ÅRG. 33. 20 MAJ 1928. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Årsberättelsenummer.

Svenska Missionens i Kina 41:a verksamhetsår.

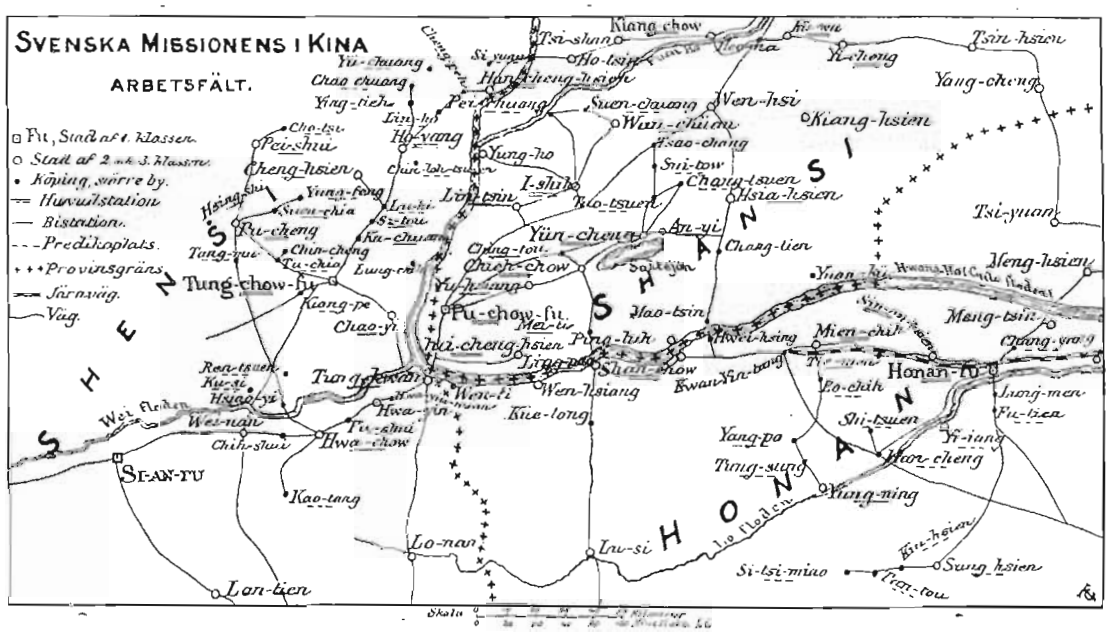

Karta över Svenska Missionens i Kina fält.

HAN HAR UPPFARIT.

»Han har uppfarit i höjden, han har tagit fångar till fånga och givit människorna gåvor.» Ef. 4: 8.

Aposteln har i sinnet att för oss framställa de stora gåvor, Herren givit för de heligas fullkomnande, men först vill han då fästa vår uppmärksamhet vid givaren av dessa gåvor ävensom vid den väg, denne hade att gå för att vi skulle kunna bliva delaktiga av dem.

Jesu väg var en väg nedåt i djupaste djup, ned i förbannelsen, ned i lidandet, ned i korsbärandet, ned i gudsövergivenheten, ned i dödens fasor. Men sedan for han uppåt, ja, han for upp över alla himlar. Där satte han sig på Majestätets högra sida i höjden. Och allt detta skedde för oss.

För mig for han nedåt. Han har ej sett på min väg på avstånd. Han har vandrat den själv. Den stund, jag riktigt stannar för att han genom egen personlig erfarenhet känner den, blir för mig en frälsningsstund, en glädjestund. Djupen av min synd, av min sorg, av mina lidanden, av min otro, av min klentro, av min svaghet, ja med allt, är han förtrogen. Ja, han kom ned till mig ej för att bara betrakta mitt läge utan för att göra allt mitt i fullaste sanning till sitt. Låt oss stanna inför detta under av nåd och kärlek. Sådan är vår Frälsare.

Det stora hindret för honom, då han vill giva åt oss sin gåva, är vår motsträvighet. Vår natur är så förvänd, att vi möta honom med motstånd i stället för att taga emot med tacksägelse. Det blir strid. Det blir Jakobskamp. Lycklig den som ger sig i den striden och låter göra sig till Jesu Kristi fånge. Då så sker, börjar färden uppåt. Det är vår Frälsares triumftåg.

Där Jesus nu sitter i Majestät, vill han ej ensam njuta av sin härlighet. Han vill ha sina fångar med. Att föra oss uppåt är hans verk. Dit kan endast hans Ande föra oss. För att föra oss uppåt är Guds helige Ande ständigt verksam. Han vill alltid föra oss nära Jesus, så nära, att vi kunna skåda hans ansikte, känna hans liv genomströmma oss. Han vill hos oss väcka hunger efter livets bröd, törst efter livets vatten. Han arbetar ständigt på de heligas fullkomnande, vilket består däri, att vi bliva likbildade med vår Frälsare.

Såsom Jesu Kristi fångar ha vi blivit delaktiga av en himmelsk kallelse, vår gåva är en himmelsk gåva. I Kristus ha vi blivit välsignade med en andlig välsignelse i det himmelska.

Begära vi mer? Give Gud, att vi i trons barnaenfald låta honom sluta oss i sitt sköte och förbliva där ända till förlossningens dag, i all evighet.

E. Folke.

S. M. K:s årsberättelse för dess 41:a verksamhetsår.

Det gångna verksamhetsåret har för missionsarbetet i Kina varit en synnerligen kritisk period. Krisen pågår också alltjämt, och framtiden är mycket oviss. Vid genomläsning av rapporterna från fältet såväl som av meddelandena i tidningspressen får man ett livligt intryck av huru allvarlig krisen är och huru oviss framtiden. Man synes vara i en dal, där utsikten skymmes, och vägen upp mot höjderna synes brant och svår.

Stridsmännen i dalen frestas nog också mer än en gång att gripas av fruktan och bävan, sasom då konungarna i Israel, Juda och Edom med sina stridskrafter en gång voro i dalen på väg för att strida mot Moab. (2 Kon. 3.) Källor av uppmuntran finnas, men dessa källsprång flöda ej ännu så rikligt som önskligt vore. Guds källa har emellertid alltjämt vatten tillfyllest. Han är lika mäktig, då det ingår i hans plan att gräva gropar i öknen, som då det sedan ingår i hans plan att fylla groparna med vatten.

Stridsmännen få alltså även i dalen vara frimodiga. Där skola gropar grävas, för att Guds strömmar av välsignelse skola kunna tillvaratagas, då tiden är inne för Gud att låta dem flöda. Att gräva gropar i dalen är ej så lätt, i all synnerhet ej då törsten brännor. Därför få vi under det arbetet tillropa varandra Herrens ord genom profeten: »Likväl skall denna dal bliva full med vatten». (2 Kon. 3: 17.) Nu gäller det kanske huvudsakligast att bereda rum för kommande välsignelser. Dessa skola emellertid komma. Därför borgar Herrens löften och därpå utgöra de uppmuntrande erfarenheterna en försmak. Från dessa synpunkter torde det vara lämpligt att i år se på vår årsberättelse.

Föreståndarens på fältet årsrapport 1927.

»Huru länge?» Ps. 74: 10.

Ett såväl nödens som nådens år. Det var under tider av svårt betryck, som Asaf, Herrens tjänare, skrev sina psalmer. Den uppmärksamme läsaren skall finna, att han var en människa »av samma natur som vi». Djupt gick det honom till hjärtat, då, till synes, den ogudaktige växte till i makt, då Guds helgedom oskärades, och då Guds straffdomar gingo över jorden. I sin nöd ropade han till Herren, i sitt hjärta begrundade han Guds handlingssätt med sitt egendomsfolk under flydda tider, och om han än tvangs att utropa: »Skall då Herren förkasta evinnerligen?», »Är det ute med hans godhet?», »Har Gud förgätit att vara nådig?», så slutades dock allt med lov och tacksägelse. Asaf fann nåd till att stanna vid att Gud var *förbundsguden,* som ej kunde övergiva sina händers verk, och vars trofasthet under gångna tider var en borgen för att han skulle utföra sin sak. *»Det var du», »det är du»,* sådana uttryck återfinna vi hos honom. Han begrundade Herrens välgärningar i det förflutna och fann ro till sin själ. Väl trängde han med ett sorgset och sargat hjärta in uti Guds heliga rådsslut, men han kom ut därifrån, full av frimodighet och jubel. »Jag har min glädje i att hålla mig intill Gud, jag söker min tillflykt hos Herren, att jag må förtälja alla dina välgärningar.»

Vilken outsäglig tröst för oss, senare tiders barn, att även vi få göra samma erfarenhet! Helt visst ha psalmernas bok under det förflutna året fått bevisa sig vara en »bönbok» som ingen annan. Helt visst har vägen till nådastolen icke beträtts mindre flitigt och lika visst har »hjälp beskärts i rätt tid».

1927 har nämligen för missionsverksamheten i Kina varit ett såväl nödens, som nådens år. Man erinras ofrivilligt om predikarens ord: »Inträffar något nytt, varom man vill säga: 'se, detta är nytt', så har

detsamma ändå skett redan förut, i gamla tider, som varit före oss.» Eller säger ej psalmisten: »Dina ovänner hava skränat i ditt församlingshus, de hava uppsatt sina tecken — dess snidverk, så många de voro, sönderslogo de med yxa och bila. De hava satt eld på din helgedom, ditt namns boning hava de oskärat ända till grunden.»

Tunga och vemodsuppfyllda hava månaderna förflutit under det år, som ligger bakom oss, och mer än en gång har det ropet hörts från tusenden av Herrens vittnen och från hans församling i Kina: »Huru länge?» »Vara tecken se vi icke, hos oss är ingen, som vet för huru länge.» Ps. 74: 9.

Vårt fält jämförelsevis lindrigt berört av de politiska händelserna. Det faller icke inom ramen för en årsredogörelse att närmare inga på de politiska händelserna utom området för verksamheten. Dagspressen och missionslitteraturen ha

ock hållit den intresserade allmänheten underkunnig om desamma. Men gör man en jämförelse, så kommer man till det resultatet, att om vi väl icke helt kunnat undgå att kännas vid följderna av »havets brusande», så har det dock varit jämförelsevis lindrigt. Det är bekant, att vi i april blevo tillrådda av vår regerings representanter härute, såväl som av missionens ledning i hemlandet, att draga oss undan till någon trygg plats närmare kusten. Det befarades, att om söderns parti skulle lyckas att med framgång fortsätta sin marsch mot Peking, samma tragedi, som utspelades i Nanking, skulle upprepas. Maj månad fann oss därför nästan mangrant samlade i Tientsin, där tillfälliga bostäder förhyrdes. Axel och Anna Hahne ansågo sig dock ledda att stanna kvar i det lilla undangömda Ishih, och då de sedermera, på grund av förnyad kallelse, begåvo sig åstad, funno de vägen till Tientsin för tillfället vara stängd, varför de återvände till sin station. Sommaren tillbringades vid badorten Peitaiho, och vid höstens inbrott slogo vi oss ned i Peking. Dessförinnan hade dock fyra av våra kamrater, Carl och Ethel Blom, Maria Pettersson och Verner Wester, som utgjorde förtruppen av vår till fältet återvändande skara, i sista stunden lyckats komma igenom stridslinjen, som uppstått mellan provinserna Chili och Shansi, då, i slutet av september, krig utbröt mellan de ledande inom dessa båda provinser.

Efter dessa förklarande anmärkningar gå vi nu till att något redogöra för verksamheten inom de olika provinserna under 1927 och vid detta års slut. Svårigheten att kunna anskaffa fullständiga statistiska uppgifter och i vissa fall även redogörelser, gör att uppgifterna bliva mera generella.

SHANSI.

Yuncheng.

Syskonen Carl och Ethel Bloms återkomst till fältet och till stationen tillförde missionen en välbehövlig hjälp i arbetet. Deras arbete har huvudsakligen varit förlagt till seminarierna och övningsskolorna, för vilka arbetsgrenar särskild redogörelse lämnas.

August Berg har, i sin egenskap av föreståndare på fältet, besökt olika platser och upprehållit kontakten med arbetet, och Augusta Berg har förestått det kvinnliga arbetet i dess olika grenar, såsom husbesök, bibelklasser, fängelsebesök och resor till landet. Hon har även förestått gästemottagningen vid konferenser och sammanträden samt vid besök av genomresande missionärer. Malte och Ida Ringberg ha gemensamt utfört det finansiella arbetet, och ha även hjälpt till i det evangeliska arbetet, då tillfälle därtill givits. Carola Bergling har haft överinseende över söndagsskolverksamheten bland barnen och deltagit i kvinnoarbetet samt i gästemottagningen. Bland fångarna i stadens fängelse har regelbunden verksamhet bedrivits, icke utan resultat. En av de manliga fångarna har genom dopet bekänt sin tro och flera av dem ha inlämnat sina namn som forskare. Några hava begärt dopet. För dessa hållas särskilda klasser. Föreståndarinnan för den kvinnliga avdelningen är katolik, men lägger intet hinder i vägen för arbetet bland dem, som stå under hennes uppsikt. Häromdagen ankom ett brev från henne, och i detta skriver hon bland annat: »Fångarna tänka så ofta på frun och på fruns kärlek mot dem. En sådan hjärtegodhet kan jag ej annat än på det högsta värdera. Vi önska ivrigt, att frun snart må komma tillbaka. Jag beder dagligen till den 'himmelske härskaren' (katolikernas benämning på Gud), att frun snart må kunna återvända och att Ni ej må glömma oss. Alla (brottslingarna) bedja mig att å deras vägnar framföra hälsningar.»

Då missionärerna i maj nödgades avresa, gjorde behovet av en ansvarig ledare för arbetet sig mycket kännbart. Vid det församlingsmöte som hölls valdes då *Kao Kwch-chen* enhälligt till Yunchengförsamlingens pastor. Av allt att döma var detta ett gott val. Pastor Kao besitter de yttre förutsättningarna, i det att han, efter att ha

avslutat sin kurs i missionens teologiska avdelning av seminariet, dessutom fått en värdefull utbildning i det positivt kristliga teologiska seminariet i staden Tenghsien, provinsen Shantung.

Men framför allt är han en man med ett andligt sinne, som arbetar med det målet, att få se omvända förda till Herren Jesus och de troende befästa i sanningen. Pastor Kao är son till den för flera år sedan avlidne församlingsäldsten Kao Mingshuen i Tungchow, på sin tid en av förgrundsfigurerna inom vår mission.

Vid höstens stormöte hade en äldre »pastor» Kao från Tayuenfu infunnit sig och ombads att deltaga i mötena. Ingen visste da, att han var en villolärare, och att han tilhörde en församling, som tycks vara en blandning av litet av varje, ej heller, att han var förbjuden att uppträda på missionsstationerna norrut. Han var, så lärde vi efteråt, inbjuden av en ung, gift kvinna, som i Tayuenfu gjort hans bekantskap och som tydligen sympatiserade med honom. Emellertid skulle det snart uppenbara sig vilken andas man han var. Såväl i Yuncheng, som i de närbelägna städerna An-I och Hsia-hsien, varest vi bedriva verksamhet, åstadkom hans predikningar och uppträdande stor villervalla. Av mottagna meddelanden framgår, att hans förkunnelse varit en blandning av sjundedagsadventism och pingströrelseförkunnelse, med de mest groteska uppträdanden och ett lösryckande av bibelställen, vars förklaring han icke tålde någon motsägelse av. Till att börja med åstadkoms tydligen stor uppståndelse. Ett större antal hedningar döptes, och flera av vara kristna rycktes med. Men det hela var så grovt, att det i längden ej kunde hava nagot bestående inflytande. Beklagligt nog rycktes dock nagra av våra ledare med, och en av dem vidhåller ännu det nya ljus han fatt. Han har bl. a. infört lördagen till vilodag, och några följa med honom. Av de övriga tyckas dock de flesta ha nyktrat till. Att vi i de yttersta tiderna ha att vänta dylika företeelser är ju förutsagt, men icke desto mindre bedrövas man högeligen då de framträda.

Tvenne stormöten ha hållits men nagon uppgift på antalet döpta har icke kommit oss tillhanda.

Ishih.

Våra syskon Axel och Anna Hahne ha, som förut nämnts, kunnat kvarstanna på sin post under hela året. Lisa Gustafsson följde med oss övriga på var resa till kusten. Arbetet bland de kristna, genom predikan i staden och på utstationerna, genom bibelklassers hallande o. s. v., har fortgått utan några yttre hinder. Tältverksamheten har ock bedrivits med uppmuntrande resultat. Goss- och flickskolorna ha likasa kunnat fortgå. Behovet av ett nytt kapell är allifort föremal för de kristnas nit och arbete, och av allt att döma torde det ej dröja så länge innan grunden kan läggas och arbetet påbörjas.

Att den andliga tempelbyggnaden må tillväxa är ock här, såväl som annorstädes, de ledandes, missionärernas såväl som deras medhjälpares, ivriga och innerliga bön och önskan.

Juicheng.

Rapporten från Juicheng giver vid handen, att verksamheten kunnat paga som vanligt, utan nagot störande inflytande utifrån. Evangelisterna och bibelkvinnorna ha varit verksamma i distriktet. Några dop ha ej förekommit inom församlingen, ej heller några dödsfall. Församlingens bidrag till verksamheten, inberäknat bidrag till skolverksamheten, uppgår till ungefär 500 kronor.

I den närbelägna staden Pinglu har evangelisten Pei varit verksam en längre tid. På grund av agitation rönte han såväl där som på landsbygden ett mycket starkt motstånd i sin verksamhet. Tältverksamhet har bedrivits på flera marknader i såväl staden som på landsbygden.

Antalet elever i gosskolan har under året varit något mindre än föregaende år, beroende på att flera gossar från Lingpao i Honan icke kunnat komma. Deras för-

äldrar ha av rövarna blivit nästan utplundrade och ha intet varmed de kunna bekosta sina barns underhåll. Gudstjänsterna på utstationen Yungloh ha varit väl besökta.

Puchowfu.

Det blev stor glädje i församlingen då deras pastor, Verner Wester, återkom till dem igen. Visserligen har han under årets lopp icke fått vistas där så mycket, men dock tillräckligt länge för att kunna giva dem en hjälpande hand och vara dem till uppmuntran och stöd. I församlingens båda äldste, *Tsao* och *Hsieh*, har missionen värdefulla och beprövade medhjälpare.

Evangelisationsarbetet och skolverksamheten bland gossar och flickor har ostört kunnat fortgå. Dock förspörjes ett andligt stillestånd, som verkar beklämmande. Många av de gamla gå bort, och några nya komma ej till. De yttre förutsättningarna finnas till ett framgångsrikt arbete: vacker och rymlig kyrka, ändamålsenlig missionsstation med fullgoda lokaler för verksamheten, goda medhjälpare — men här, som överallt annorstädes, behövs Guds Andes ingripande på ett alldeles särskilt sätt, och det är därom vi bedit i åratal och alltfort bedja. Shansiprovinsen har ju varit skonad för krig och uppror under alla dessa år, under det att de omkringliggande provinserna fått sucka och vändas på grund av krigets förbannelse.

Stora rikedomar finnas, och ett allmänt välstånd råder. I provinsen Honan döptes, trots all oro där, under hösten ej mindre än nittio personer. Kanske det är sådana tider, som det fridfulla Shansi behöver, för att vakna upp? »Måtte priset för väckelse i församlingen och hedningarnas uppvaknande till medvetande om det farliga mörker varuti de vandra icke behöva bliva allt för högt», skriver missionär Verner Wester.

»Moab har icke varit tömd ur ett kärl i ett annat, icke vandrat bort i fangenskap, därför har hans smak behållit sig, och hans lukt icke förvandlats.» Jer. 18:11.

Chichchow.

Vårmissionsmötet hölls i början av maj, sedan missionärerna lämnat stationen. Vid höstmötet avskildes tvenne diakoner och en diakonissa. Missionärsparet Blom var då närvarande.

Tältverksamhet bedrevs under våren med framgång uti en större by, belägen 4 km. norr om staden. Till följd av den kommunistiska propagandan har nog evangelisationsarbetet blivit något lidande. Med tillhjälp av det mindre tältet har dock någon verksamhet kunnat bedrivas. Under våren hölls en månads bibelkurs i förening med undervisning i ljudskrift. 18 män deltogo, och av dessa lärde sig 7 att såväl läsa som skriva.

De söndagliga gudstjänsterna på utstationen Chingtou ha fortgått under ledning av platsens tvenne diakoner och, vid tillfälliga besök, av evangelisten Wei från Chichchow.

Gosskolan har under året ej kunnat öppnas på grund av de troendes oförmåga att lämna tillräckligt med bidrag.

I januari var det missionsledningens sorgliga plikt att nödgas avskeda trenne av medhjälparna, diakonen Yuan och evangelisten Hsü samt Hsüs hustru, som varit anställd som bibelkvinna.

I staden Yhsiang håller vår gamle pastor Ching alltfort fästet. Han börjar nu att bliva gammal, men hans fröjd är alltjämt att få förkunna evangelium och att se själar förda till Herren Kristus.

I kvinnoskolan åtnjöto 14 elever undervisning under vårterminen och på höstterminen hade fem anmält sig. Densamma står under fru Tjäders och fru Ni's ledning.

SHENSI.

Hancheng och Hoyang.

På fyrtio platser har under årets lopp gudstjänster kunnat hållas, bortsett från några söndagar, då oron varit alltför stor. Under tre och en halv månad var Hoyang belägrat och Hancheng ungefär lika länge. Flyktingar i stora skaror kommo då till våra stationer för att finna skydd, och till-

fällena att verka bland dem utnyttjades väl. Daggryningens skola i Hoyang, industriskolan på samma plats och de båda skolorna på utstationen i Si-yuan, utanför Hancheng, hava pågått som vanligt, under det att övriga skolor måst stängas.

Besöken i byarna jämte missionsmötena på utstationerna har man nödgats inställa.

I Hanchengdistriktet kunde arbetet pågå obehindrat intill senhösten, då nya fientliga trupper drogo in dit. Vid vår- och höstmötena döptes 42 personer och i sina hem, på dödsbädden, ytterligare 2, alltså tillsammans 44, trots det att de som mottogo dopet voro medvetna om vilken förföljelse de kristna i södra Kina fått utstå. Från Hancheng skrives, att gudstjänsterna varit lika talrikt besökta som förut. I den norr om Hancheng belägna staden I-chuan, varest äldste Wang och hans hustru äro stationerade, startade skolungdomen så allvarliga förföljelser emot de kristna, att dessa under några söndagar ej vågade komma till kapellet av fruktan för handgripligheter. Flera av sökarna drogo sig tillbaka, och de som begärt dopet önskade få detsamma uppskjutet till dess lugnare tider inträtt.

I Hoyang och Chenghsien har belägringstillståndet omöjliggjort såväl vårsom höstmötens hållande. Fem av missionens och församlingens gårdar i Hoyang har militären tagit i anspråk, och huru det skall gå med de övriga fem, då de trupper, som nu belägra staden, komma i besittning av densamma, vilket de nog förr eller senare göra, det är en fråga, som mycket sysselsätter oss, och som manar till ivrig förbön.

»Spåren förskräcka», och vi hoppas att vår egendom där ej skall lida samma förfång som vår egendom i Tungchowfu.

Tungchowfu.

De truppmassor som belägrade staden under andra och tredje kvartalet gjorde all förbindelse med distriktet närmast staden omöjlig. Man visste dock, att evangelisterna kunde kvarstanna på stationen, i trots av den tilltagande svårigheten att anskaffa födoämnen, och att gudstjänsterna kunde pågå.

Tältverksamheten fortsatte under 2:dra kvartalet med fyra evangelister, som med framgång arbetade i staden Chao-i's domsaga. Under hösten har denna verksamhet varit nedlagd. Ledaren för densamma måste fylla den plats, som den avlidne äldste Yang genom sin bortgång lämnade.

Den 26 augusti intogs staden, och den 28 eller 29 dödades evangelisten på stationen jämte en man, som var på tillfälligt besök. Samtidigt dödades i sitt hem i staden en mångårig f. d. evangelist. De gräsligheter, som förövades vid stadens plundring lära hava fyllt t. o. m. myndigheterna med fasa. I så gott som varje hus hade någon blivit dödad. Våldet mot de kristna utövades av soldater och voro icke en följd av kristendomsfientlighet.

Stationen blev sedan tagen i anspråk av militären varefter den svårt ramponerades och utplundrades på allt som fanns, således också missionärernas innestående saker. En del möbler, som bortförts till militärhögkvarteret, kunna nu återfås, enligt ingånget meddelande. I stället för den bortgångne evangelisten har en av oss välkänd och aktad medarbetare, sedan ett par år en kinesisk läkare från Röda Korsets sjukhus, inträtt i tjänst på stationen, men underrättelser angående den inre ställningen för missionen och bland de troende ha ännu ej kunnat erhållas. Att de svåra prövningar, som övergått de troende i trakten, av Herren må få bli använda till välsignelse, är vår innerliga bön.

Pucheng.

Herren har i nåd hittills förskonat detta distrikt från bolsjevismens välde. Det insteg, som denna rörelse redan vunnit i provinsen, synes nu ha blivit hämmat genom den kristne generalens inflytande under en av de politiska omsvängningarna, som förekommit under året. I synnerhet har denna förändring till det bättre varit synlig i Hwachow, vilken domsaga, med sina tvenne

stora mellanskolor, förut varit en viktig agitationshärd.

Skolungdomen i distriktet i sin helhet har dock genom spridande av patriotiska skrifter, som alltid äro främlingsfientliga, lyckats skaffa sig en sådan talan, att det under årets senare del icke ansågs rådligt att uppslå predikotältet här. I staden Peishui utstodo våra predikanter svåra vedermödor, då de vid tvenne tillfällen där hade tältet uppslaget. Från den tiden nödgades de vandra omkring, verkande bland troende och hedningar, utan sitt tält.

Gosskolorna ha kunnat pågå med tvenne goda lärare, men *flickskolan* har det icke ansetts rådligt att öppna.

Församlingen. Ställningen i församlingen är densamma som förut. Församlingsrådet, som förut skött sina egna, lokala angelägenheter jämte gosskolan, som är gemensam för hela distriktet, ha bedrivit församlingens verksamhet såsom förut genom månadsmöten, insamling av kollekter, vanliga söndagsmöten, vår- och höstmöten, beredelse av dopkandidater, samt dop och nattvardsgång. För gosskolan finnes en särskild kommitté.

De meddelanden som ingå äro alltjämt lugnande. Ett önskemål är dock att de troende mera skulle avlägga ett vittnesbörd utåt för att vinna de icke troende. Levnadsbekymren upptaga för mycket sinnena, och det är med fruktan man tänker på huru väl de kristna behövde föras in i ordet för att bliva bättre rustade till att kunna »motstå i den onda dagen, allting väl uträtta och bliva beståndande».

Tungkwan.

I Tungkwan hölls under april månad vårmöte med dop och nattvardsgång, lett av församlingsäldste Yang, då tio personer intogos i församlingen.

Efter missionärernas avresa sammankallades av genomresande generalen Chang Chih-chiang, med tillhjälp av hans regementskaplan och militärläkaren Kao, ett nytt möte, varvid evangelisten på platsen, Paulus Li, valdes och omedelbart avskildes till församlingens pastor.

Ingen representant från vårt eget presbyterium var då närvarande. Stationen har vid flera tillfällen varit tagen i beslag av genomresande trupper i och för inkvartering, varvid, helt naturligt, vad som fanns av möbler, jämte rummen själva, betydligt ramponerats. Enligt erhållna meddelanden skall stationen nu vara fri från militär, och evangelisten, pastor Li, tycks med klokhet och omsorg ha föreställt arbetet på platsen.

Bistationen Hwa-in-miao, som lyder under Tungkwan's vård, blev under våren tillbyggd, vilket gjorde, att den mot stora gatan vettande delen kunde uthyras till affärslokal, därmed skyddande stationen för inkvarteringar och skaffande inkomst för verkets bedrivande. I denna trakt har en evangelist varit placerad, som kunnat hjälpa till med verksamheten efter vår värderade medhjälpares, äldste Yang's, frånfälle.

Missionen har dock ej gått fri från svårigheter, varom det på juldagen förefintliga upploppet i köpingen Hsiao-i, då lokalen ramponerades och evangelisten drogs genom gatorna och illa behandlades samt förbjöds att vidare predika, utgör ett exempel. Det var skolungdomen, som utförde detta illdåd. För övrigt tycks lugn nu vara rätt så allmänt rådande i dessa trakter.

HONAN.

Shanchow och Lingpao.

Dessa båda platser, belägna mitt i stora stråkvägen, där soldaterna tåga fram, hava, i synnerhet den senare, varit utsatta för krigets och laglöshetens verkningar. Fram på vårsidan blev vår station i Lingpao fullständigt plundrad och förstörd av en pöbelhop, därtill uppeggad av soldater. Dörrar, fönster, bord, bänkar och sängar slogos sönder. Medhjälparnas kläder och övriga tillhörigheter stulos tillika med åtskilligt, som kristna från landsbygden ditfört för att skydda detsamma från rövares åverkan.

Tidigt på våren hölls en bibelklass besökt av omkring ett hundra personer, män

och kvinnor. Den hade ej pågått mer än en vecka då order kom att missionärerna måste lämna. De kinesiska ledarna fingo då själva fortsätta, men några dop förekommo ej, ehuru flera dopkandidater funnos. Våra båda evangelister lämnade stationen, den ene på grund av att hans hustru vid uppploppet blev klen till sin hälsa, den andre på grund av missmod. Evangelisten Ho från Chüeh-lio-chen har sedan dess uppehållit verksamheten därstädes.

I Shanchow har verksamheten ostört kunnat fortgå, ehuru soldater varit inkvarterade därstädes. Vi ha där som evangelist en ung, begåvad och gudfruktig broder, utexaminerad från vårt seminarium, Yao Chï-hwei, »artisten» kallad, på grund av sina ganska stora artistiska anlag, som han ofta använder för att illustrera sina föredrag.

Några dop ha ej förekommit här, men icke så få lära finnas som äro mogna för dopet.

Honanfu.

Underrättelserna från denna station ha varit ganska sparsamma under sommaren och senare delen av året. På våren hölls ett s. k. stormöte och under hösten har ett dylikt hållits, om i staden eller på någon av utstationerna är f. t. ej bekant. Vid detta tillfälle lära ett nittiotal personer ha blivit döpta. Det har fordrats vår förståndige evangelist Wei's hela takt och tålamod för att kunna under dessa brydsamma tider uppehålla verksamheten och skydda missionens egendom från förstöring av genomresande soldathorder.

Stadens flickskola fick låna vår gosskola till lokal för en tid, och på systerstationen bodde en generalsfru, varigenom dessa båda lokaler blevo skyddade. Då generalskan och flickskolans elever lämnade husen, gällde det att få lokalerna så upptagna, att inga militärer kunde göra anspråk på desamma. Detta har ock lyckats.

Den yttre verksamheten har nog mycket måst inskränkas. Det har mest gällt att bevara vad som fanns, innan man kunde vinna något nytt. Skolverksamheten har på höstterminen måst inställas, även på grund av att den nuvarande provinsregeringen icke medgiver att några skolor få öppnas med mindre än att varje skola ställer som garanti en inbetalad summa av ett tusen dollars!

Underrättelserna från såväl Honanfu som våra övriga stationer i Honan ha, på det hela taget, varit ganska sparsamma, troligen beroende på den stränga militärcensuren. Så mycket framgår dock av meddelanden, som kommit oss tillhanda, att det nog varit bäst för arbetet i sin helhet, att missionärerna en tid dragit sig undan. Det nya vinet behöver sin tid för att kunna jäsa! Kanske bör det också nämnas, att i en by, belägen ej långt från Honanfu, förföljelsen utbröt mot de kristna och att då en av vara mångåriga evangelister bland andra fick sätta livet till.

Sinanhsien.

Under inbördeskriget i dessa trakter var denna stad belägrad i tio dagar och fick sedan utstå mycket lidande av de militärhorder, som passerade igenom och för tillfället hade makten. I tidningen har förut varit skildrat de svårigheter vår missionsstation och vårt barnhem fick genomgå, och att inga av våra skyddslingar ledo kroppslig skada, ehuru tre andra, som tagit sin tillflykt till barnhemmet, dödades av kreverande granater. Det var svåra dagar och våra medhjälpare hade att utstå prövningar och umbäranden av flera slag. Herr Shao, vår mångårige medhjälpare, dukade under och låg länge sjuk, men är nu tillfrisknad.

Fröken Maria Pettersson lyckades återvända i oktober till allas stora glädje, och sitter där nu i sin ensamhet, en av de få missionärer, som f. t. äro i Honanprovinsen.

Mienchih.

Även denna station har fått vidkännas följderna av det rasande inbördeskriget. Soldatinkvartering, »lån» av möbler, förstörande av vad som ej »lånats», förorenande av bostäderna och skolornas till-

fälliga stängning, allt detta tycks följa av inbördeskriget. På hösten öppnades regeringens flickskola i missionens flickskolas lokaler. Officiellt har ingen kristendomsundervisning fått meddelas. Men den förutvarande läraren i missionens flickskola har fått behålla sin avlöning från missionen för att ej förlora sitt levebröd och för att kunna vara disponibel i händelse bättre förhållanden inträda. Genom att avgiftsfritt undervisa i den nya skolan har han varit i tillfälle att vid sidan av timplanen få meddela kristendomsundervisning.

I Loning stad (fordom känt under namnet Yungning), lade militären likaledes beslag på missionens lokal och använde denna för politisk propaganda. Från borgmästaren ankom en skrivelse, innehållande förbud mot att meddela kristendomsundervisning till skolbarn. I privathem anordnades emellertid av de troende både en gosskola och en flickskola med kristendomsundervisning, och åtminstone under hela höstterminen höllos dessa skolor i gång.

Ett par stormöten kunde ock anordnas, det ena i köpingen Fannli, nära staden Lu-shih, den 28—30 oktober, det andra i Loning stad den 5—7 november. Vid det sistnämnda döptes 37 personer. Evangelisten Hsieh har ägnat sin tid åt arbete på landsbygden.

På utstationen Shih-tsuen togs missionens lokal i anspråk av militären för politiska ändamål, liksom på andra platser. Den blev expeditionslokal och högkvarter för Folkpartiets propaganda. Trots förfrågningar har underrättelser ännu ej ingått om huruvida något privathem upplåtits för gudstjänsternas hållande, ej heller har något meddelats om därvarande gosskolas öde.

Tiden, som missionärerna tillbragt vid kusten.

Årsredogörelsen skulle ej bliva fullständig om icke något nämndes om den del av året, som missionärerna nödgats tillbringa skilda från sina stationer och från arbetet. Det är ju alla missionens vänner bekant var denna tid tillbragts och även som, att på nya platser tillfällen till tjänande beretts. Vårа församlingar ha under denna tid att genomgå nya erfarenheter och få lära sig, med eller mot sin vilja, vad det vill säga att ej ha missionärer som stå vid deras sida, rådande och hjälpande, och att själva nödgas taga initiativ och leda arbetet. Genom korrespondens stå vi ju i förbindelse med ledarna, men det är dock icke detsamma, som att själva vara på platsen. Vid återkomsten hoppas vi finna att andlig mognad och andlig och materiell bärkraft skall ha utvecklats hos ej så få. För missionärerna har denna tid helt visst varit prövosam, men dock lärorik. Man har haft tid och tillfälle till att i stillhet pröva sitt verk, bekänna fel och försummelse och fatta nya beslut om att bättre använda tid och gåvor, allt till Guds rikes framgång.

Missionärer vilka avrest till hemlandet.

Under året ha följande missionärer rest hem för att få tillfällig vila eller av andra orsaker: Fröknarna Hanna Wang, Ebba Burén och Ester Berg, samt bröderna Johannes Aspberg och Martin Bergling. Syster Judith Hultqvist har anmodats biträda i sjukvården på det tyska sjukhuset i Peking. Systrarna Maria Linder, Gerda Carlén och Dagny Bergling ha för sjukdoms skull vårdats på Rockefeller sjukhuset i Peking. De ekonomiska behoven ha på ett underbart och härligt sätt fyllts. Den i Sinims Land förekommande uppmaningen: »Bedjen för missionärerna! Skriven till missionärerna!» har ock hörsammats av många. Till alla och en var, ett hjärtligt tack!

Peking i februari 1928.

August Berg.

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén. Kommittén har sedan vi sist samlades till årsmöte gjort en stor förlust, i det att fru *Anna Peterson* under en resa till och i Indien efter en kort sjukdom hemförlovats.

Oväntat och vemodsfullt kom budskapet härom, och stort är tomrummet efter henne i vårt arbete.

Fru Anna Peterson tog aldrig sina uppgifter lättvindigt. Detta förbjöd henne den starka ansvarskänsla, som i sällspord grad var hennes. Hon ägde också en mycket skarp blick och förmåga att saklig bedöma läget och var en ledare, vilkens like det ej torde vara så lätt att finna.

Vi tacka Gud för allt vad han givit oss genom henne och bedja honom giva oss de nya krafter, som behövas, da Herren löser sina tjänare från vakttjänsten härnere.

Nagra *nya ledamöter* hava ej sedan förra årsberättelsen skrevs invalts i Kommittén. Namnen på samtliga nuvarande ledamöter återfinnas på annat ställe i årsberättelsen.

Kommitténs funktionärer äro: Överste *H. Dillner*, ordförande; missionsföreståndare *E. Folke*, vice ordförande, och direktör *H. Hallencreutz*, kassaförvaltare. Missionssekreterare är missionär *M. Lindén*.

Kommitténs *arbetsutskott* består av följande personer: Överste *H. Dillner*, missionsföreståndare *E. Folke*, doktor *Karl Fries*, rektor *Joh. Rinman* och direktör *H. Hallencreutz* såsom ordinarie ledamöter samt musikdirektör *H. Gillgren* och komminister *Joh. Lindberg* såsom suppleanter.

Beträffande *S. M. K:s Californiakommitté* hänvisas till i detta nummer införd av dess sekreterare utarbetad årsberättelse.

Från *S. M. K:s Minnesotakommitté* ha vi ej haft glädjen mottaga någon årsberättelse.

Kvinnokommittén. Inom S. M. K:s Kvinnokommitté ha under året flera förändringar ägt rum.

Fröken *Sigrid Storckenfeldt*, som ända sedan 1908 varit medlem av Kvinnokommittén, har under året hemförlovats. Ett stort tomrum har härigenom uppstått, ty fröken Storckenfeldt har under en lång följd av år tagit verksam del ej blott i Kvinnokommitténs arbete utan även i Syföreningen för S. M. K., i S. M. K:s veckobönemöten och andra möten samt såsom S. M. K:s representant i Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté. Missionärerna såväl som deras barn fingo ock i rikt mått åtnjuta förmanen av att vara föremål för hennes kärleksfulla intresse. Hon saknas, då hennes plats nu är tom härnere, och med stor tacksamhet tänka vi på hennes insats i arbetet.

Kvinnokommittén har emellertid också under året haft glädjen fa förstärkning i det att *nya ledamöter* inträtt i den. Fru *Bell Fries* återinträdde vid sin återkomst till Sverige sasom ledamot i Kvinnokommittén, varjämte fröken *Emma Kruse* och fru *Judit Högman* kallats att inträda som medlemmar däri.

Namnen på ledamöterna i Kvinnokommittén återfinnas på annat ställe i årsberättelsen.

Missionärskandidater. Några missionärskandidater hava ej under det gångna verksamhetsåret kunnat utresa såsom missionärer till Kina, enär den politiska ställningen därute lagt hinder i vägen därför. De ungdomar, som tillkännagivit sin önskan om att få utgå såsom S. M. K:s missionärer, hava emellertid fortsatt sin utbildning, och vi hoppas, att Herren snart skall öppna vägen till Kina för dem, att de i Guds tid må kunna förstärka de glesa leden därute.

Hemkomna missionärer. Missionärerna Martin Berg-ling, Johannes Aspberg, fröknarna Ebba Burén, Ester Berg och Hanna Wang hava under året hemkommit till Sverige.

Utträdande missionärer. Missionärsparet Karin och David Landin hava sedan förra årsberättelsen skrevs upphört att vara Svenska Missionens i Kina missionärer.

Möten. Även i år hava de möten anordnats i Stockholm, vilka årligen bruka hållas där. De hava varit högtidsstunder, då vi fått mottaga rik välsignelse från Gud, och då vi också fått mottaga mycken upp-

muntran genom missionsvännernas kärleksfulla intresse.

Tisdagsbönemötena i Betesdakyrkan ha pågått som vanligt. Deltagareantalet har varit något större än föregående år. Särskilt sista tisdagen i varje månad, då »Steningevännerna» har sin »särskilda dag», ha vi haft glädjen se flera unga vänner ibland oss.

Bland möten på andra platser än Stockholm tänka vi särskilt på S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka, som även sommaren 1927 anordnades på Steninge. Förutom de välsignelser, som vi då fingo mottaga, hava vi mycket uppmuntrats av det nit och kärlekens intresse olika deltagare i Steningemötena visat Svenska Missionen i Kina i sina respektive hemorter. Vi tacka Gud för de resultat vi redan fått se av vår Bibel- och Ungdomsvecka och vänta att få se ännu större sådana. För att få denna förväntan förverkligad behöva vi emellertid våra vänners förböner och bistånd.

Vi behöva deras hjälp för att få särskilt de unga med såsom deltagare i Steningeveckan. Ungdomen lockas ju i vår tid åt så många håll. Många äro också de kurser, som under sommaren anordnas för de unga. Vi tro emellertid, att Gud även har en uppgift för oss just i detta avseende, och äro vissa om att våra vänner vilja giva oss sitt bistånd.

Samtidigt som vi sålunda framhålla Steningeveckan såsom ett särskilt böneämne, vilja vi också till våra förebedjande vänner framföra vårt varma tack för deras så värdefulla bistånd. Vi tänka med synnerlig glädje och tacksamhet på bönekretsarna och syföreningarna, om vilka vi dagligen påminnas genom de vita nålarna (en för varje krets) på kartan i sekretariatet, och på andra förebedjande vänner, som i sina böner ihågkomma vårt arbete. Give Gud oss alla nåd till uthållighet! Under den nuvarande svåra krisen därute behöver i sanning Guds kraft vara i verksamhet, om verket skall kunna föras fram till seger.

Reseverksamheten. Även under det gångna året har en rätt omfattande reseverksamhet ägt rum. Många platser i vårt land hava därvid besökts av missionsföreståndaren, sekreteraren, missionens reseombud eller de hemmavarande missionärerna. Härunder har mycken uppmuntran beretts dem, som sålunda fått tillfälle besöka Herrens och missionens vänner i olika delar av landet. Många gripande bevis hava de fått se på missionsvännernas kärlek och trofasta uthållighet. Vi hava sålunda rik anledning tacka Gud för de vänner han givit oss. Nu ville vi också så gärna till dem alla uttala ett varmt tack för allt, vad de varit för oss under det år, som flytt, ej minst för den gästfrihet och kärlek de låtit Missionens sändebud få röna.

Missionsexpeditionen. På expeditionen hava följande personer haft sitt permanenta arbete: fröken *Lisa Blom,* kassör, fröken *Svea Forsberg,* skrivbiträde, fru *Kerstin Danek,* stenograf. Dessutom hava missionsföreståndaren och sekreteraren tjänstgjort på expeditionen.

Även i arbetet på denna plats få vi ofta, ja, dagligen, se prov på missionsvännernas kärlek och offervillighet. Till alla dem, som berett uppmuntran och glädje genom gåvor och brev, som kommit till expeditionen, eller genom personliga besök därstädes bedja vi att också få uttala ett varmt tack.

Missionshemmet. Verksamheten på Missionshemmet vid Duvbo har fortgått ungefär såsom föregående år. Hemmets ordinarie husmoder, fru Inez Bölling, har visserligen varit tjänstledig större delen av året, men fröken *Maria Björklund* samt missionärsparen *Sandberg* och *Svensson* hava godhetsfullt tjänat såsom hemmets föreståndare. Strax innan detta skrives har fru Bölling på grund av sitt hälsotillstånd känt sig nödsakad att begära definitivt avsked från befattningen såsom husmoder. Vi känna därför ett behov av att även här giva ett uttryck för vår tacksamhet med anledning av fru Böllings

långa och förtjänstfulla insats i detta arbete.

Missionsvännerna ha även under det gångna året i stor kärlek ihågkommit missionshemmet och på olika sätt givit det sitt stöd. Vi bedja därför att till dem, som på ett eller annat sätt visat sitt kärleksfulla intresse för hemmet, få uttala vårt varma och innerliga tack.

Missionens publikationer. *Missionstidningen Sinims Land* har under det förflutna året utgivits efter samma plan som föregående år. Missionskalendern *»Hans Stjärna i Östern»* har också utgivits som vanligt. En ny upplaga av *»Sändebud till Sinims Land»* är under tryckning och torde kunna hinna att bli färdig till årshögtiden.

S. M. K:s ombud. Under verksamhetsåret hava följande ombud avslutat sitt jordeliv: Grosshandlare *J. Dahlman*, Kristinehamn; kommendörkapten *A. Gyllensköld*, Djursholm; kyrkoherde *S. E. Hagberg*, Tenhult; lantbrukare *M. Johansson*, Kinnemalma; folkskollärare *J. F. Kristoffersson*, Sanda; revisor *J. Nordling*, Kramfors; herr *M. Ph. Tottie*, Linköping, och fru *E. Widmark*, Hälsingborg. För deras insats i Missionens arbete tacka vi Gud. Välsignat vare deras minne!

Såsom nya ombud hava vi härmed glädjen meddela att följande personer inträtt: Lantbrukare *Rud. Bohlin*, Alfva, Hemse; fabrikör *E. Brodin*, Madängsholm; kyrkoherde *Henrik Carlson*, Sanda; herr *F. V. Fagerström*, Kramfors; lantbrukare *Viktor Hansson*, Mo, Klevshult; lantbrukare *Per Jonsson*, Käringstorp, Stensjön; stationsinspektor *Aug. Kärström*, Sprängsviken; lantbrukare *Ivar Persson*, Hagedahl, Önnestad; folkskollärare *Alfr. Petersson*, *Skillingaryd*; resesekreterare *Emil Samuelsson*, Nye; smidesmästare *Frans Sjöbeck*, Hedvigsdal; mjölnare *G. Svärd*, Hörle; folkskollärare *J. Söderström*, Nederby, Värnamo; fröken *Agnes Björk*, Hjoggböle; fröken *Telma Burman*, Fahlmark, Hjoggböle; fröken *Agnes Granlund*, Burea; fröken *Anna Johansson*, Framnäs, Köping; fröken *Annie Johansson*, Bor; fru *Alida Johansson*, Storegården, Kinnemalma; fru *Augusta Jonsson*, Vänfors, Spöland; fröken *Rut Lundberg*, Snårestad; fru *S. Marklund*, Bastuträsk, och fröken *Anna Pettersson*, Madängsholm.

Årsberättelse för Kvinnliga Seminariet och Övningsskolan i Yuncheng.

»Det är jag.» Matt. 14:27.

»Vad som har skett, har kommit från mig.» 1 Kon. 12:24.

Med tillförsikt kunna vi sätta dessa ord över redogörelsen för detta års arbete. Den 10 febr. började vårterminen. Vi hade i seminariet 8 elever, i mellanskolan 16, i folkskolan 12 och i småskolan 40 eller inalles 76. I slutet av mars och början av april hade vi såsom vanligt våra skriftliga halvterminsprov. Men i stället för att få ha examen i maj, som var bestämt, nödgades vi upplösa skolan den 12 april. De som skulle avgått fingo betyg och de andra intyg om vilken klass de tillhörde. Ej mindre än 24 elever fingo avgångsbetyg, 3 som folk- och 2 som småskollärarinnor, 5 från mellanskolan, 5 från folk- och 9 från småskolan. Vi ansågo det bästa vara att upplösa skolan och sända hem eleverna. Skulle den kinesiska församlingen sedan vilja upptaga arbetet igen, finge de göra detta på de grunder de själva önskade.

Vid stormötet, som hölls just innan skolan slutade, hade 7 flickor begärt dopet, men vi föreslogo att låta dem vänta av flera skäl, varav ett var att vi skulle lämna Yuncheng. Söndagsskolan pågick under våren som vanligt. Den var uppdelad i 6 klasser. Vi hade ordnat det så, att alla seminarieeleverna fingo deltaga i undervisningen för att öva sig i att leda. Varje onsdag e. m. hade vi gemensamt böneinöte med lärarinnorna.

Under sommaren kom brev från pastor Kaos fru, att de tänkte på att öppna små- och folkskolan på hösten, och frågade, om

de fingo använda lokalerna och skolmaterialer. Utgifterna ämnade de bestrida själva. Vi sände dem dock senare 125 dollars eller kr. 250 till hjälp. Den 1 eller 2 sept. började skolan. Elevantalet var då 32 eller 21 i små- och 11 i folkskolan. Undervisningen har skötts av pastor Kaos fru och äldsta syster saint fru Chang, som dock senare efterträddes av fru Chu. Den förstnämnda har genomgått vårt småskoleseminarium, varjämte hon varit 2 år i en bibelskola i Nanking. Fröken Kao har avlagt examen i regeringens folkskoleseminarium och vistats 1½ år som elev på ett stort sjukhus. Fru Chang genomgick vårt smaskoleseminarium och har sedan tjänstgjort både i missionens och statens skolor. Fru Chu var anställd vid vår övningsskola. Vi ha hört, att dessa lärarinnor under hösten skött skolan mönstergillt.

På samma gång vi längta åter till fältet, kunna vi ej annat än se Herrens ledning i att taga oss, som tillhöra »den äldre kyrkan» = missionen, bort för att de som tillhöra »den yngre» = den kinesiska församlingen, skola kunna börja bära ansvar. Vi äro tacksamma, att vi ha fått vara med och fostra dem för detta. Då vi se tillbaka på skolarbetet, är det mycken brist och mycket, som vi skulle önskat hade varit annorlunda, men den livets säd, som är sådd, kan ej annat än spira upp och bära frukt. Många ha vi fått se lämna sig åt Gud av eleverna, och för dem, som ännu ej gjort detta, få vi hålla på att bedja. Bönen är det arbete, vi nu få utföra för vår kära skola, ett mycket viktigt arbete. Gud göre oss trogna i det!

Peking i jan. 1928.

Frida Prytz.

Årsberättelse för Yuncheng Seminarium och Predikantskola år 1927.

Vårterminen 1927 begynte med stora förhoppningar. Vi väntade syskonen Bloms, som skulle lätta Johannes Aspbergs och min arbetsbörda, så att vi kunde giva tid till det viktigaste av allt, personligt själavårdsarbete. Denna verksamhet hade föregående vårtermin burit rika frukter. Höstterminen 1926 hade den måst nära nog helt försummas — vad oss utlänningar beträffade. Vårt arbete att uppehålla många av syskonen Bloms planerade lektioner, tog hela vår tid och var mera än krafterna räckte till.

Fr. o. m. vårterminens början hade vi hoppats få den hjälp, som behövdes. Men dessa förhoppningar slogo fel. Skolan öppnades den 10 febr. med samma personal som under höstterminen. Först mot slutet av månaden anlände förstärkningen genom syskonen Bloms ankomst och inträde i arbetet. När allt var arrangerat och terminen riktigt kommit i gång, befunno vi oss i mars månad.

Efter att ha hämtat mig något från överarbete, organisatoriska och administrativa omläggningar började jag så tänka på att taga aktiv del i »det enda nödvändiga» — personligt själavårdsarbete. Förra vårens lyckliga bönestunder kommo åter på programmet. En lovande tid syntes föreligga, då — plötsligt — alla planer grusades. En månad var knappt till ända, förrän de politiska omständigheterna tvingade oss att stänga vår skola.

Gripande var det dramatiska slutet på seminariets arbete. Stormöte hölls i församlingen 8—11 april. Strax före och under detta hade en livlig telegramväxling ägt rum mellan missionens ledning och den svenska beskickningen i Peking m. fl. Resultatet var, att missionärskaren beslöt att lämna fältet.

Genast efter stormötets slut sammankallades de kinesiska ledarna för församlingen och skolorna. Därvid delgavs dem ordern om vår avresa. Gripna av stundens och ställningens allvar gåvo alla sina känslor uttryck i brinnande bön till Gud med åkallan om hans hjälp och ledning men också i tillförsikt, att han skulle giva för varje dag, vad den krävde.

Beträffande seminariet och predikantskolan beslöts, att den genast skulle upplösas och dess återupptagande bero på framtiden. Övningsskolan skulle dock fortsättas såsom en vanlig folkskola (kao-

teng och ch'uteng) och stå under församlingens uppsikt. Den nyvalde pastor Kao utsågs att vara ett slags inspektör.

Efter detta möte hölls kollegium med lärarna, vilka underrättades om ställningen. Därefter samlades eleverna i kapellet. Rektor Sun besteg talarstolen och framställde situationen. Själv var han så rörd, att han brast i gråt och på en lång stund ej förmådde tala. Eleverna syntes även gripna.

Pojkarnas hållning var ett stort tacksägelseämne för oss. I mången annan missionsskola hade fientligheter, ja, våldsamheter, utbrutit vid missionärernas avresa. Här märktes endast saknad.

Följande dag hölls högtidlig avslutning, då ett särskilt för tillfället tryckt betyg gavs varje elev.

Sedan denna akt var över, följde andra minnesvärda upplevelser. En lång rad elever uppsökte missionär Aspberg och mig privat för att uttrycka ett tack för tiden samman. Särskilt gripande var det att fa besök av elevkårens ordförande, som långt över midnatt satt hos mig och ej hade ord nog för att å egna och kamraternas vägnar till mig och missionen uttala sitt djupt kända tack för vad de fått genom studietiden i Yüncheng. Han satt och satt och talade och talade, rörd nästan till gråt, och ville ej gärna lämna mig...

Att närmare i detalj utveckla ett arbete, som blott fortgick tio av årets 52 veckor är ju en omöjlighet. Statistiska fakta kunna ej heller givas, enär de lämnades kvar i Yuncheng, i hopp att vi skulle vara tillbaka igen före årets slut. Elevernas antal uppgick till ungefär 140, varav över 30 i vardera kaoteng och ch'uteng samt ett 70-tal i mellanskolan, seminariet och predikantskolan.

Sedan denna och andra missionens skolor stängts, ha lärare och elever måst söka sig arbete och utkomst på annat håll. Många av dem ha hamnat i armén. De behöva vår särskilda förbön.

Under sommaren gjordes ett allvarligt försök av kineslärarna i Yuncheng att fortsätta skolans arbete. Missionen var villig att ställa lokalerna till förfogande endast mot det att de höllos i skick. Men anmälningarna till inträde i skolan voro för få och planen förföll.

Folkskolan har uppehållits under församlingens vård och — så långt vi veta — skötts till belåtenhet. Den bedrevs under hösten med medel från synodens skolkassa samt med bidrag från församlingen.

Peking i januari 1928.

Morris Bergling.

Årsrapport för Svenska Missionens i Kina California Kommitté för år 1927.

Det torde vara av intresse för missionens vänner att vi skriva några rader till rapport över verksamheten över detta år. Fastän verksamheten ej gått så bra som vi skulle ha önskat har dock Gud varit god emot oss.

Under året har missionär Svensson med familj haft sin fritid i Sverige. De hava dock ej varit overksamma utan rest i missionens intresse i hemlandet för att giva de hemmavarande kännedom om missionen.

Arbetet på fältet har ock fortgått, utfört av infödda arbetare under överinseende av på fältet varande Svenska Missionens i Kina missionärer.

Hemarbetet i Californien har fortgått som vanligt. Sex goda och uppbyggliga möten hava hållits med missionen såsom ämne för tal och bön.

Under året har vi fått glädjen att i vår krets återse vår förre sekreterare, broder E. H. Lindquist.

På det finansiella området kunna vi ej rapportera framgång, men anse dock resultatet vara gott efter våra förhållanden.

Med anledning av förhållanden, som varit rådande på alla områden under den senare tiden, har det ansetts bäst, att alla medel som givas direkt för missionens verksamhet sändas till Svenska Missionen i Kina, Stockholm, samt att det som gives för infödda arbetare och evangelister sändas till samma mission i Kina.

Ole Alen,
sekreterare.

Kassarapport för år 1927 från S. M. K:s Californiakommitté.

Inkomster.

Saldo från 1926	25: —
Edwin Lundström	60: —
Th. Olson Turlock	40: —
Rosa Österlund	20: —
V. S. Lundström	15: —
Free Church Sundayschool	50: —
John J. Olson	5: —
Tor Nelson	25: —
Karl Fahlen	10: —
N. Erickson	25: —
Alex Danielson	25: —
N. Bordson	140: —
Cash	25: —
Rev. E. H. Lindquist	25: —
Mrs Ida Olson	15: —
Kate Johnsson	50: —
K. G. Lindquist	25: —
J. A. Lindström	10: —
A. T. Lindgren	25: —
Summa	615: —

Utgifter.

Till evangelist	235: —
Stockholm för Sinims Land samt Nils Swensson	135: —
Svenska Missionen i Kina	220: —
Saldo till 1928	25: —
Summa	615: —

* *
*

Årsberättelsen talar alltså, såsom vi redan i inledningen antydde, om nöd och nåd. Vad bör då detta verka hos oss? — Vad skall bliva vårt svar på budskapet i årsberättelsen?

Nöden och lidandet i Kina påminna oss om behovet av ett hugsvalelsens budskap därute. Missionärerna behöva det, de infödda kristna likaså och de vilkas nöd ofta är ännu större och vilka ej ännu mottagit evangelium behöva det allra bäst. Från all hugsvalelses Gud och från honom allena kan hugsvalelsens budskap komma. Men *han vill använda oss såsom sändebud.* Vi få bliva hugsvalelsens budbärare, ja, därtill äro vi kallade.

Naftali får av Jakob det betyget: »Han har sköna ord att giva». — Bliva vi hugsvalelsens budbärare, då kan det ordet sägas även om oss. Då har även vi sköna ord att giva. Och då behöva vi även likna Naftali i det andra, som Jakob anger såsom utmärkande för honom: »Naftali är en snabb hind.» (1 Mos. 49: 21.)

Liv äger ju även snigeln, men icke skola de, som fått sig anförtrott att vara hugsvalelsens budbärare, likna honom. Nej, *de skola vara snabba hindar.*

En hind bävar ej för att på en smal och brant stig löpa framåt och uppåt. Han stannar ej missmodig nere i dalen, även om stigen är smal, brant och svår. Han strävar för att komma uppåt, ja, han löper uppåt utan att förtröttas. Missionens väg i Kina torde, under den närmaste framtiden, såsom vi redan framhållit, bliva en smal och brant stig. Detta har kanske varit och är kanske alltjämt nödvändigt för att bereda rum för Guds välsignelser. Men vad gör det att stigen är smal och brant, om Gud får göra oss lika hindar, snabba hindar, som ha sköna ord att giva!

Han som lovat oss: »Såsom dina dagar vare din kraft», han kan, då vägen blir brant, göra oss till snabba hindar. »De som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna. Så hasta de åstad utan att uppgivas, de färdas framåt utan att bliva trötta.» (Jes. 40: 31.)

Ej jag — men Gud förmår
min levnadsvandring leda,
Och mig för varje dag
Till helig tjänst bereda.
När modet sviker mig,
All egen kraft förgår,
Du griper, Gud, min hand.
Jag viskar: du förmår.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina för år 1927.

Stationer	Missionärer manl.	Missionärer kvinnl.	Inf. medarbetare manl.	Inf. medarbetare kvinnl.	Bistationer	Övriga predikoplatser.	Hela antalet nattvardsbr.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Hela antalet anhängare	Spridda bibeldelar (enskr.)	Söndagsskolor	Elever i söndagsskolor	Seminarier	Elever i Seminarierna manl.	Elever i Seminarierna kvinnl.	Vardagsskolor	Elever i vardagsskol. manl.	Elever i vardagsskol. kvinnl.	Bidrag från infödda kristn. Kr.
Yuncheng	5	6	2	2	3	5	187	3	—	300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ishi	1	2	5	2	5	—	283	10	—	350	—	—	—	—	—	—	2	28	17	1,220
Chiehchow	1	1	5	2	1	1	135	—	—	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Puchowfu	1	—	3	1	3	—	115	—	—	200	—	—	—	—	—	—	2	22	12	960
Juicheng	1	2	3	3	1	2	78	—	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	560
TungchowTungk.	—	2	6	3	4	7	291	18	—	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pucheng	1	2	10	2	4	10	303	17	—	500	—	—	—	—	—	—	2	29	—	1,196
Hoyang Hancheng	2	3	8	4	17	22	968	44	—	1,300	2,150	42	1,300	—	—	—	4	58	36	1,800
Honanfu	—	2	12	2	5	20	704	100	—	1,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,060
Sinanhsien	—	1	2	1	—	4	116	—	—	200	—	2	80	—	—	—	2	30	25	—
Mienchih	—	—	7	—	3	8	451	55	—	600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Shanchow	—	—	4	2	1	1	121	—	—	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	12	21	67	24	47	80	3,752	247	5,119	5,500	ofullst.	44	1,380	—	—	—	12	167	90	ofullst.

Anm.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Hela antalet missionärer utgör 56. Missionen har ock ett barnhem i Sinan med 63 barn.

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1927, fa, efter att hava fullgjort detta uppdrag, däröver avgiva följande berättelse.

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året samt den ekonomiska ställningen vid årets slut framgår av följande redogörelse.

Behållning från 1926:

På bank innestående (därav S. M. K:s Pensionsf. kr. 18,885:77)	20,868: 67	
Kontant i kassan	154: 17	
Obligationer och aktier	47,512: 73	
Missionshemsfond.(obl.)	20,000: —	88,335: 57

Inkomster:

a) Gåvomedel:

Allm. missionsmedel...	159,547: 99	
Div. missionsändamål (inf. arb., skolverks., manl. o. kvinnl. seminarierna m. m.).....	31,712: 57	
S. M. K:s Pensionsfond	6,472: 66	197,733: 22
Transport		286,068: 79

Transport		286,068: 79
Inbet. å tomter	5,500: —	
Lämnade inteckn.	7,175: —	12,675: —
Gustaf och A. Svenssons fond ...		2,000: —

b) Duvbo Fastighetskonto:

Hyror å missionshemmet	2,300: 01	
Utdeln. på Missionshemsfonden	966: 92	3,266: 93

c) Inkomst av tidn. o. bokförlag:

Pren.-med. för tidningen	4,456: 26	
Sålda böcker o. kalendrar	2,470: 01	6,926: 27

d) Räntemedel:

Utdeln. på obligationer och aktier	2,745: 25	
Bankräntor	604: 62	3,349: 87
Kronor		314,288: 86

Utgifter:

a) Missionsutgifter:

Utsänt till Kina av Allm. missionsmedel	81,136: 63	
Transport	81,136: 63	

Transport		
av d:o till Svenska Skolan	7,155: —	
av Div. ändamål	32,387: 57	
Missionsresor	2,395: 05	
Hemarbetares underhåll	22,760: —	
Hemmav. missionärers och barns underhåll	37,361: 77	
Missionärskand. utbildning och underhåll	597: 50	
Missionärers utrustning och utresor	1,571: 70	
Hyra och omkostn. för exp., postporto, telefon o. telegraf, skrivmater., annonsering m. m.	7,236: 48	
Inventarier på exp.	596: —	
Omkostn. för missionshemmet	974: 70	
Utb. till missionshemmet, räntemedel	150: 00	194,325: 40
b) Kostn. för Duvbo fastighet:		
Underh. och reparationer å Duvbo		440: 80
c) Kostn. för tidn. och bokförlag:		
Tryckning och exp. av tidn. Sinims Land	6,916: 73	
Tryckn. för bokförlaget	1,906: 10	8,822: 83
d) S. M. K:s Pensionsfond:		
Utbetaln. enl. särsk. bestämmelser		755: 82
e) Värdeminskning		70: —

Behållning till 1928:

På bank innestående:		
S. M. K:s Pensionsfond	22,533: 53	
Missionshemsfonden.	9,000: —	
G. och A. Svenssons fond	2,000: —	
Allm. missionsmedel (ränta)	143: 95	33,677: 48
Kontant i kassan		626: 80
Obligationer, aktier och inteckn.		75,567: 73
	Kronor	314,286: 86

Tillgångar den 31 dec. 1927.

I hemlandet.		
Obligationer och aktier:		
Missionshemsfonden, nom. 12,000: —	11,000: —	
A. Koskulls fond nom.	2,000: —	
S. S. fond nom.	3,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond nom. 46,735: —	46,685: —	
Roberts barnhemsfond nom. 11,500: 00	10,152: 73	
Allm. missionsmedel, bokfört värde	2,730: —	75,567: 73
På bank innestående	33,677: 48	
Kontant i kassan	626: 80	34,304: 28
Fastigheter i Duvbo	48,000: ...	
Inventarier i Duvbo	2,919: 43	
D:o på missionsexp.	2,600: 18	53,519: 61
I Kina.		
Fastigheter	86,803: 20	
Andelar i Andelsföreningen Svenska Skolan i Kina u. p. a.	31,800: 00	118,603: 20
	Kronor	281,994: 82

Skulder.

Inga

— — — — — — — — — — — — —

Till missionärerna privat bar under året utsänts	6,954: 63

Till missionsvännernas kännedom och tacksam hågkomst av donatorerna få revisorerna meddela, att genom testamentariska dispositioner av följande avlidna personer nedanstående belopp influtit under räkenskapsåret, nämligen:

Gåva efter avl. Ida Nat. Larson till Barnh. i Sinan	50: —
Från en hemgången missionsvän till pensionsfonden	60: —
Testamentsmedel efter avl. lärarinnan fröken Alma Dunder, Karlsborg	500: —
Efter avl. grossh.andl. C. E. Lindholm, Sthlm., enl. gavobrev	5,000: —
Transport	5,610: —

Transport	
Från avl. fru Mathilda Andersson, Hareryd, Flisby, till Barnh. i Sinan	100: —
Gåva efter avl. fru Anna Holmgren, Köping	500: —
Enligt folkskoll. Erik Larssons sista önskan	50: —
Från avl. S. G., Bråsta	10: —
Del av makarna Alexanderssons, Malmö, testamente	10,000: —
Från hemförlovade missionsvännen E. N., Luleå	50: —
En sista hälsning från fröken Thekla Lindström, Hvetlanda	500: —
Från avl. fröken Maria Anderson, Karlskrona	500: —
Testamentsmedel från okänd	2,000: —
Från en bemgången missionsvän, Köping	500: —
Gåvomedel från avl. N. P. J.	330: —
Del av makarna Alexanderssons, Malmö, testamente	5,385: —
Summa kronor	25,535: —

Revisorerna hava tagit del av kommitténs protokoll, varjämte revisorerna blivit företedda ovannämnda obligationer, aktier och inteckningar jämte insättningsbevis å missionens kontant innestående medel ävensom åtkomsthandlingarna till missionens egendom i Duvbo tillika med brandförsäkringsbrev å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 70,000: — för Missionshemmet och kr. 80,000: — för Barnens hem.

För lösegendom:

Kr. 14,000: — vid hemmen och kr. 5,000: — vid kontoret, allt i Brandförsäkringsaktiebolaget Norrland.

Vid allt detta har intet varit att erinra.

Räkenskaperna med tillhörande verifikationer jämte värdehandlingar hava befunnits uti utmärkt god ordning, och då under revisionen ingen anledning till anmärkning förekommit, få vi tillstyrka att full och tacksam ansvarsfrihet för förvaltningen av missionens medel under år 1927 varder Kommittén för nämnda mission beviljad.

Stockholm den 3 maj 1928.

F. T. Olsson. *Ch. D. Tottie.*

Carl Boberg.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

H. Dillner, överste, ordförande, Stockholm (o. 1890, r. 1897, o. 1913.)*
Erik Folke, missionsföreståndare (1907).
Karl Fries, fil. d:r, Saltsjö-Storängen (r. 1897, o. 1908 r. 1921, o. 1925).
J. Rinman, rektor, Stockholm (o. 1897, r. 1921, s. 1926, o. 1927).
H. Hallencreutz, direktör, kassaförvaltare, Djursholms-Ösby (1921).
Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (1921).
K. Nilenius, apotekare, Göteborg (1921).
Anna Gauffin, fröken, Kristianstad (1921).
G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (1922).
Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (1924).
J. von Malmborg, doktor, Stockholm (r. 1922, o. 1927).

b) *suppleanter:*

Knut Bergh, med. d:r, Tranås (r. 1897, s. 1926).
H. Gillgren, musikdirektör, Stockholm (r. 1922, s. 1926).
Joh. Lindberg, komminister, Stockholm (s. 1926).
V. Wisborg; disponent, Jönköping (s. 1927).
A. Hemberg, grossh., Axvall (s. 1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Louise Schön, fröken (1902).
Emma Beskow, fröken (1904).
Bell Fries, fru (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).
Judit Högman, fru (1928).
Emma Kruse, fröken (1928).

S. M. K:s Californiakommitté.

A. Danielsson, mr., ordf.
O. Pearson, mr., kassör.
Ole Alen, mr., sekr.

* Årtalen angiva året för inval i kommittén. Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s = suppleant.

John Loven, mr.
K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.
E. H. Lindquist, rev.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

Södergren, C. J., pastor, teol. dr, ordf.
Johansson, Albert M., pastor, sekr.
Miller, Samuel M., pastor.
Dahlhielm, Erik, redaktör.
Williams, Josef G., mr.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

Carl Henrik Tjäder 1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg) 1892
*Fredrika Hallin 1889
August Berg 1890
Augusta Berg (f. Hulander) 1892
Axel Hahne 1890
Anna Hahne (f. Watz) 1893
Anna Janzon 1890
Frida Prytz 1890
Carl Fr. Blom 1892
Ethel Blom (f. Usher) 1901
*Theodor Sandberg 1892
*Sekine Sandberg (f. Storhaug) 1891
Robert Bergling 1892
Dagny Bergling (f. Aas) 1893
*Anna Eriksson 1892
Ebba Burén 1894
Hugo Linder 1894
Marie Linder (f. Bordson) 1903
*Emma Andersson 1895
Maria Pettersson 1896
Inez Bölling (f. Berzelius) 1902
*Ossian Beinhoff 1902
*Edith Beinhoff (f. Rowe) 1902
Oscar Carlén 1902
Gerda Carlén (f. Wetterstrand) 1904
G. V. Wester 1903
Maria Nylin 1904
*Richard Anderson 1905
*Hildur Anderson (f. Engström) 1908
*Judit Högman (f. Gustafsson) 1905
*Maria Björklund 1907
*Maria Hultkrantz 1907
Malte Ringberg 1908
Ida Ringberg, (f. Andersson) 1903
*Nils Svenson 1909
*Olga Svenson (f. Ahlman) 1905
**Josef Olsson 1910
**Johanne Olsson (f. Voss Rasmussen).. 1910
*Ester Berg 1912
Ingeborg Ackzell..... 1912
Estrid Sjöström 1915
Judith Hultqvist 1916
*C. J. Bergquist 1916
*Nath. Engbäck 1919
*Elsa Engbäck, (f. Engström) 1921
*Elna Lenell 1919
Hanna Wang 1921
*Johannes Aspberg 1922
Morris Bergling 1922
Carola Bergling (f. Rudvall) 1922
Minnie Nicholson 1923
Lisa Gustafsson 1923
*Martin Bergling 1925
Berta Flodberg 1926
Ida Söderberg 1926

* Vistas f. n. i hemlandet.
** Vistas f. n. i Amerika.

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare 1887
Mimmi Folke (f. Beskow).
Martin Lindén, sekreterare 1916
Gustaf Adolf Österberg, resecombud.
Lisa Blom, fröken, kassör.
Svea Forsberg, fröken, skrivbiträde.
Kerstin Danek, fru, Stenograf.

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Aadersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Anderson, S., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult, Klevshult.
Andersson, Valfr., predikant, Hvetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre)
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
Beskow, Nils, kyrkoherde, Resele.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Wästbroga, Älvsjö.
Bohlin, A., folkskollärare, Källunge.
Bohlin, Rud., lantbrukare, Alfva, Hemse.
Boman, E. G., kyrkoherde, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
Carlsson, C. W., predikant, Sjötorp.
Carlson, Henrik, kyrkoherde, Sanda.
Carlsson, S. A., herr, Hvetlanda.
Carlstedt, C. A., kyrkoherde, Vena.
Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
Dahlgren, J. F., folkskollärare, Ange.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Elmers, O., kontraktsprost, Vånga.
Eriksson, E., förste lärare, Falun.
Eriksson, C. Th., herr, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, Erik S., lantbrukare, Vad, Vingåker.
Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
Fagerström, F. V., herr, Kramfors.

Falk, J., komminister, Högsjö.
Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
Flodin, Hj., handl., Motala.
Forshell, J., Plym-, kyrkoherde, Hvetlanda.
Forssander, Carl, handl., Herrljunga.
Forsell, Ruben, herr, Lohonäs.
Forsgren, Fred., herr, Sundsvall.
Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
Gerner, A., överingenjör, Malmö.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
Gustafsson, Vilh., fabrikör, Tibro.
Gustafsson, O., predikant, Espebrana, Ekenässjön.
Hall, G., hemmansägare, Rök.
Halvarsson, O., herr, Strömsdals bruk.
Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., prost, Sollentuna, Norrviken.
Hansson, Viktor, lantbrukare, Mo, Klevsbult.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hellund, K. J., disponent, Rasunda.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Hultberg, N., folkskollärare, Hörle.
Hylander, A., kyrkoherde, Fjärdhundra.
Häger, Nils, kontraktsprost, Ryggsten, Motala.
Isacsson, Efr., handl., Mariestad.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Saltsjö Storängen.
Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla, Ramfall.
Johansson, F., herr, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Böläsen, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, J., lantbrukare, Essgärde, Husaby.
Johansson, S., handlande, Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johansson, J. F., folkskollärare, Sandseryd, Jönköping.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Jonsson, Per lantbrukare, Käringstorp, Stensjön.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Åsen, Ekenässjön.
Karlsson, E. grosshandl., Fjugesta.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Karlsson, Karl, lantbrukare, Järvsö.
Kjellberg, E., brukspatron, Valåsen.
Klingner, G., kyrkoherde, Göteborg.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängsviken.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Bråsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Lars, kommunalordf., Alsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Anaryd, Brötjemark.
Laurell, E., komminister, Stockholm.
Leijonhufvud, K., prost, Söderfälje.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Ammeberg.
Linder, Josef, lärare, Höganäs (nedre).
Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lingström, A., folkskollärare, Klintehamn.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Bygdeå.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Mogensen, F., handlande, Mörby.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Nilsson, A., folkskollärare, Örebro.
Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilsson, Ernst, kantor, Kristdala.
Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby
Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
Odhner, C., rådman, Mariestad.
Ohlsson, N. A., folkskollärare, Grötlingbo.
Olenius, P., kyrkoherde, Nysätra.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
Ottosson, N. P., herr, Solshester, Skede.
Oxelqvist, N., verkmästare, Husqvarna.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, G., lantbrukare, Halffara, Svaneberg.
Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.
Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
Petersson, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Petersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungbyn.
Pettersson, G., godsägare, Götabro, Kumla.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, P. E., handlande, Hvetlanda.
Pettersson, J. A., herr, Göteue.
Pålman, Axel, kyrkoherde, Rök.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Rosell, A. A., lantbrukare, Brötjärna, Mockfjärd.
Rosén, N., disponent, Ystad.
Rydqvist, E., kyrkoherde, Gistad.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
Sjöbeck, Frans, smidesmästare, Hedvigsdal.

Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
Steen, Martin, handlande, Östersund.
Stenbeck, C., kyrkoherde, Örebro.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspång
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Svanberg, J., maskinist, Karlskrona.
Svensson, G., kamrer, Lidköping.
Swensson, J., postmästare, Säter.
Svensson, N. B., kantor, Älghultsby.
Svensson, Gottfr., sekreterare, Gävle.
Svärd, G., mjölnare, Hörle.
Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
Thavenius, G., apotekare, Ulricehamn.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa
Tideström, Hj., kyrkoherde, Bjursås.
Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Törnblom, H., stationsinspektor, Söräng.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wærneman, A., komminister, Händene, Skara.
Wennersten, K., kassör, Borås.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
Werner, L., lantbrukare, Rörås, Mariestad.
Westman, A., direktör, Korsnäs.
Westling, V., kyrkoherde, Aspeboda.
Wittencrona, A., kontraktsprost, Adelöf.
Zellner, A. V., komminister, Hagalund.
Åkesson, O., folkskollärare, Spjutsbygd.
Åström, J., kronojägare, Halland.
Öberg, F., teol. dr, kyrkoherde, Äppelviken.

b) *Kvinnliga ombud:*

Abrahamsson, Ida, fru, Norrköping.
Andersson, Ch., fröken, Vadstena.
Andersson, Edit, fru, Lerberget, Höganäs.
Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3, Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andrén, Hedvig, fröken, Karlskrona.
Anjou, F., fru, Trollebo, Herrljunga.
Berg, M., fröken, Hälsingborg.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Boberg, E., fru, Sthlm.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp, Björköby.
Billing, E., fröken, Flisby.
Nyblad, S., fröken, Skellefteå.
Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Falköping-Ranten.
Brusewitz, H., fröken, Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, Lycksele.
Burman, Helma, lärarinna, fröken, Fahlmark, Hjoggböle.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlsson, Ester, lärarinna, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
Cedervall, Hanna, lärarinna, fröken, Osbacken, Sandhem.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.
Edin, Alice, fru, Piteå.
Ek, Maria, fröken, Wrigstad.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Katrineholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxa.
Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
Fall, Lydia, lärar., fröken, Ärteryd, Hägerstad.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Granlund, Agnes, fröken, Burea.
Granlund, E., lärarinna, fru, Sollefteå.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Jämserum.
Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
Hedenström, Elsa, fröken, Tullare, Stockholm 1.
Holmqvist, Jenny, lärarinna, fröken, Tenhult.
Hultkrantz, M., fru, Björnö, Heljebol.
Johansson, Alida, fru, Storegarden, Kinnemalma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping.
Johansson, Annie, fröken, Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärar., fröken, Boden.
Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katrineholm.
Jonsson, A., fru, Österäng.
Jonsson, Augusta, fru, Vänfors, Spöland.
Karlsson, M., fru, Nye.
Landgren, S., fröken, Ystad.
Larsson, Kerstin, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Köpenhamn.
Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärmelund, Fåker.
Lindberger, M., lärarinna, fröken, Ång.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundberg, Ruf, lärarinna, fröken, Snarestad.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Lundqvist, Karin, prostinna, Hemhult, Stjärnhov.
Marklund, S., fru, Bastuträsk.
Matton, Daga, fröken, Stockholm.
Menkow, G., fröken, Visby.
Nilsson, Hanna, fru, Sävsjö.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Petersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackva.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Peterson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Anna, fröken, Madängsholm.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Samuelsson, E., lärarinna, fröken, Ljungby.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
af Sandeberg, J., fru, Vänersborg.
Steen, Helene, fröken, Hvetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Malmö.

Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svensson, S., fröken, Lyckås gård.
Svensson, M., fröken, Visby.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Dals-Rostock.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Djursholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.

PROGRAM

vid

S. M. K:s 41:a ÅRSMÖTE

den 16—19 maj 1928.

Onsdagen den 16 maj.

Kl. 11 f. m.: Kommitténs enskilda sammanträde på Stadsmissionens lokal.

Kristi Himmelsfärdsdag den 17 maj.

Kl. 11 f. m.: *I Betesdakyrkan, Floragatan 8.* Inledning av överste *H. Dillner.* Föredrag av missionsförest. *E. Folke* och missionär *Martin Bergling.*

Kl. 11 f. m.: *I Betlehemskyrkan, Sergelgatan 6.* Missionär *R. Andersson* och missionssekreterare *M. Lindén.*

Kl. 3 e. m.: Gemensam middag på K. F. U. M. (Excelsior).

Kl. 6 e. m.: *I Betesdakyrkan.* Inledning av missionsförest. *E. Folke.* Utdrag ur årsberättelsen. Korta anföranden av missionärerna *N. Svensson* och fröken *Hanna Wang.*

Fredagen den 18 maj.

Kl. 10.30 f. m.: Bibelstudium. *E. Folke.* Lokal: Stadsmissionen, Stortorget 3.

Kl. 11.30 f. m.: Rast med kaffeservering.

Kl. 12 m.: Utresa till Bromma kyrkogård för avtäckning av N. Högmans gravvård.

Kl. 7 e. m.: Möte i Stadsmissionens Kyrksal, Stortorget 5.
Inledning av överste *H. Dillner.*
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Revisionsberättelse.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och suppleanter.
Korta anföranden av hemmavarande missionärer.
Gemensam tesupé.

Lördagen den 19 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11.30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg* från Centralstationen kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

Anmälan om deltagande i supén och middagen sker till expeditionen. Tel. 4459 eller Norr 224 73.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Karta. — Han har uppfarit. — S. M. K:s årsberättelse för dess 41:a verksamhetsår. — Statistiska uppgifter. — Revisionsberättelse. — S. M. K:s kommittéer, missionärer och ombud. — Program.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1928.

Nr 11. ÅRG. 33. 5 JUNI 1928. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

"UPPFYLLENS MED ANDEN!"

Skriften talar om att vara uppfylld av glädje, uppfylld av fröjd, uppfylld med vrede etc. Därmed menas då tydligen, att känslan av glädje, fröjd, vrede, så behärskar människan, att ingen annan känsla får rum vid sidan av denna. Utgående från dessa uttryckssätt skulle vi kunnna säga, att den människa, som är uppfylld med Anden, står så helt under Andens inflytande, att ingen annan makt kan vid sidan utöva inflytande över henne. Hon är helt och fullt behärskad av Guds Ande.

Vi få hålla fast, att med Guds Ande menas den tredje personen i gudomen, således är det ej fråga om någon stämning, härledande sig från känslan, ej heller om något inflytande, utgånget från förståndet eller viljan, m. a. o. det är ej människan själv, som här gör sig gällande utan en annan från henne själv skild, självständig personlighet, som träder i förbindelse med henne och behärskar henne. Denna personlighet är här Guds helige Ande.

Den människa, som behärskas av Guds Ande, hon är med hela sin varelse Andens tillhörighet, hon vandrar i Anden. Anden får rum hos henne, så att han hos henne får gestalta livets alla detaljer, ända därhän att hon i sitt liv avspeglar Jesu sinne. Guds Ande ger en sådan människa tackofferstunder, då hon med andra Guds barn får fröjda sig över Herrens välsignelser, men han begär ock av henne vardagslivets spisoffer, där hon ger Gud som offer hela sitt livsverk, där hon helgar åt Herren allt sitt lekamliga goda för att sedan från honom få sin nödtorft. Guds Ande vill dock framför allt komma henne själv nära, han vill låta sin allt genomträngande, rannsakande eld rena

hela hennes varelse, att allt som hos henne är trä, hö och strå må brännas bort.

Låta vi Guds Ande på detta sätt komma oss nära, skapar han i oss ett andeligt sinne, han likbildar oss med Herren Jesus och Andens frukt frambringas i livet. En sådan människa kan Anden använda som sitt redskap för sin uppgift, som är att förhärliga Jesus. En sådan kan han begåva med sina särskilda nådegåvor, såsom han själv finner för gott. I ett sådant hjärta förnimmes ständigt Andens outsägliga suckar. Hos den människan överlämnas ständigt köttets liv till korsfästelse och död, och det själiska livet ställes under Andens kontroll. En sådan andeuppfylld människa är intet i sig själv, men hon vilar med sin själs hela förtröstan på Herren, och hon vill med liv och egendom helga sig till Herrens tjänst.

Är det nu möjligt för mig att i livet nå fram till detta mål och hur skall jag kunna nå det? Kan jag väl själv genom eget görande, genom egna ansträngningar arbeta mig fram till det? Nej. Här få vi tacka Herren, att han för oss öppnat och banat trons väg. Han har sagt oss, att vi få bedja Gud om hans helige Ande och försäkrat oss att den bönen blir besvarad. Den som på grund av detta Herrens löfte beder om Guds Ande och i barnslig, enfaldig tro tager emot bönhörelsen, han äger Anden, och den som i lika enfaldig trostillit överlämnar sig helt åt Anden, han är andefylld. Sedan blir det Andens verk att fullkomna en sådan människa, så att livet blir en vandring i Anden och så att frukten av hennes liv blir Andens frukt. Här är det ordet sant: Den rättfärdige skall leva av tro. Leva vi av tro, då blir all vår berömmelse utelyckt. Då får Jesus äran, då blir bruden beredd för sin brudgum, iklädd den vita dräkt, som är helgonens rättfärdighet, då är den stund inne, då bruden kan förena sig med Anden i ropet: Kom snart Herre Jesus.

Erik Folke.

Årshögtiden.

Då årshögtiden närmade sig sitt slut yttrade vid ett tillfälle missionär R. Anderson, att tre ord under högtiden blivit särskilt dyrbara för honom, orden: Han for upp; de gingo ut; han verkade med dem. De orden synas mig också kunna utgöra en sammanfattning av de budskap vi fingo lyssna till under årsmötet.

*

Vi fingo stanna inför honom som for upp, stanna inför vad han varit och är för oss. Hans bild blev därunder dyrbar för oss och gjorde att vi likt lärjungarna gärna önskade skåda upp emot himmelen med kärleksfulla och längtande blickar. »Jag nästan känner som om vi de här dagarna varit med på berget i Galileen, och som om jag sett honom fara upp, och det är liksom vi ville dröja kvar där», yttrade t. ex. missionär Anderson.

Den synen behövde vi. Det går ju så lätt att bliva jordebunden, förtöjd vid det jordiska. Vi behövde därför få synen på den himlafarne förnyad. Endast den synen kunde förnya vår kärlek till honom, lyfta oss från det jordiska och väcka vår längtan efter det himmelska.

Detta var grunden, det grundväsentliga i vår högtid, men sedan följde ock något mera.

*

Då lärjungarna stodo och längtansfullt skådade upp mot himmelen blevo de av ängeln påminda om vikten av att i stället

för att skåda upp emot himmelen vända åter till Jerusalem för att där invänta kraft för uppgiften, som skulle utföras till dess Herren kom åter, såsom de sett honom uppfara. Och sedan gingo de ut, trädde in i uppgiften.

Våra blickar vändes också under högtiden till vår uppgift. Vi fingo stanna inför möjligheterna såväl som inför svårigheterna. De sistnämnda syntes ingalunda små. Och dock behövde vi ej kasta bort frimodigheten, ty vi påmindes om, att Herren hade »riklig nåd och välsignelse tillfyllest» att giva för alla tider och förhållanden.

Missionär Svensson yttrade vid ett tillfälle, då vi stannat inför uppgiften ungefär så: Huru törsta vi ej efter att ånyo få träda in i arbetet, att få vara med om frammarschen på missionens väg, även om den vägen just nu i Kina synes brant och svår! — Så fingo vi uppmuntra varandra, stärka varandras händer i Gud. Innerligt hoppas vi också, att några av de yngre deltagarna så tydligt fingo se uppgiften, att den bilden för dem blev en kallelse till helig tjänst. Må det om många av dem som deltogo i högtiden kunna sägas som det sades om lärjungarna: »De gingo ut.»

*

Det tredje sammanfattande ordet var: Han (Herren Jesus) verkade med dem. Därom blevo vi nämligen ock påminda under högtiden.

Missionärerna buro vittne härom, då de läto oss i tanken följa med ut i arbetet på fältet i Kina. Och våra ombud i skilda delar av landet gav ett samstämmigt vittnesbörd om samma sanning.

Åtminstone för somliga blev kanske den sista dagen i högtiden med utflykten till Duvbo den stora dagen, då högtidsglädjen nådde sin höjdpunkt. Då fingo vi just lyssna till anföranden av en skara ombud och vänner, som kommit upp till årsmötet. Och då fingo vi ett livligt intryck av att Herren verkar med dem i deras respektive verksamhetsområden.

*

Till de tre nu nämnda sammanfattande orden borde kanske läggas ett fjärde, om vilket vi ock blevo påminda: Han skall komma åter. *Han kommer snart.* O, att vi alla vore trogna i vår uppgift tills den dagen kommer! Därtill ville förvisso Gud, att vår högtid skulle stärka och uppmuntra oss, och far det bliva resultatet, då får S. M. K:s årsmöte 1928 i sanning evighetsbetydelse. *M. L.*

Hugo Linder 60 år.

Hugo Linder.

»Huru hastigt de fly våra dagar och år», så känner man sig färdig utbrista vid tanken på att missionär *Hugo Linder* den 12 dennes fyller 60 år. Det är som om det knappast kunde vara sant, att 10 år förflutit sedan hans 50-årsdag firades, att vår kraftige och ungdomlige vän hunnit bliva 60 år.

Och dock är det på en lång arbetsdag i Mästarens tjänst i Kina missionär Linder nu kan blicka tillbaka. Han avskildes till missionär vid årsmötet 1893 och anlände den 12 april följande år till Kina.

Missionär Linder arbetade först i Yuncheng, och hans medicinska arbete där bidrog i hög grad till att bryta ner fördomar och skapa en välvillig stämning emot missionärerna. Denna välvilliga stämning visade sig särskilt vara av stor betydelse för missionärerna, då boxaruppproret utbröt 1900.

Sedermera har missionär Linders verksamhet varit förlagd till Ishih, Tungchowfu och Pucheng. Enligt de sista meddelandena från honom har han lämnat sin familj i Peking för att själv söka vända åter till S. M. K:s arbetsfält. Vi veta alltså ej under vilka yttre förhållanden, han kommer att fira sin högtidsdag. Men om det blir skild från nära och kära, så tro vi, att Gud på ett särskilt sätt skall vara honom nära. Därom komma säkert många av hans och missionens vänner att bedja.

Tacksamma för det verk han fått utföra tillönska vi missionär Linder rik välsignelse på högtidsdagen och under dagar som komma. *M. L.*

Minnesvårdens avtäckande på Nathanael Högmans grav.

Ett oförgätligt minne och ett dyrbart inslag i vårt årsmöte var stunden ute vid Nathanael Högmans grav på Bromma kyrkogård den 18 maj. En stor skara vänner hade samlats därute. Efter avsjungandet av sången 191 i Uppåt: »Vem är den stora skaran där...» talade överste Dillner några varmhjärtade ord om anledningen, varför vi samlats där och bjöd täckelset över minnesvården falla.

Där stod nu det enkla kors, vår vän själv önskat skulle resas på hans grav.

Foto M. Lindén.

»En stor skara vänner hade samlats.»

Foto M. Lindén.

Den avtäckta minnesvården.

Det står där och talar sitt mäktiga språk, korsets evangelium, som vår broder Nathanael Högman så fulltonigt förkunnade var han gick fram. En gång hade han nämnt, att om det restes en minnesvård på hans grav, önskade han, att där skulle stå, att han var en syndare frälst av nåd. Och orden »Frälst av nåd» äro nu inristade under hans namn på sockeln under korset. Även står det: »Vänner inom Svenska Missionen i Kina reste vården».

Efter avtäckningen ledde missionsföreståndare Erik Folke i bön. Han tackade Gud för att vi på detta sätt fått samlas omkring vår väns minne, och för alla de Guds välsignelser, han under sitt liv fått nåd att förmedla till oss.

Och på nytt överlämnades Nathanael Högmans maka och barn i Guds Fadershänder. Gripande var det att den stunden inför Guds ansikte få taga del i bönen om att vi alla en gång matte få mötas därhemma inför tronen. Sedan doktor Fries läst ett bibelord, sjöngs sången nr 192 i Uppåt: »I himlen inför Lammets stol...» och så var högtidsstunden över, och deltagarna vände åter till staden.

Lisa Blom.

Ämnen för bön med tacksägelse.

Vid kommitténs sammanträde i samband med årshögtiden beslöt kommittén att genom var missionstidning låta Missionens vänner få del av några särskilda tacksägelse- och böneämnen, vilka kommittén ansag vara särskilt betydelsefulla och i stånd att mana fram förbön med tacksägelse.

Bland tacksägelseämnena må särskilt framhållas huru Gud vänt våra missionärers vistelse i Peking till välsignelse. Väl var det med vemod och ej så liten oro som de lämnade sina stationer för att resa till kusten, men där fingo de känna, att Herren hade uppgifter för dem. Han välsignade dem och gjorde dem till välsignelse. Därom bära meddelandena, som varit synliga i Sinims Land, tydligt vittne.

På samma gång visade Gud sin mäktiga och nådefulla omvårdnad om de kristna på fältet, i det att han gav de infödda ledande nåd och kraft till att fortsätta verket. Missionärerna hade nödgats lämna fältet, men Gud var kvar och fortsatte sitt verk. Förvisso ingick det i Guds plan att för en tid låta de kinesiska ledarna stå ensamma i de ansvarsfulla uppgifterna. Förvisso skall det i icke ringa mån bidraga till att de bli mogna och bättre skickade att mera permanent inträda i ledningen.

Ännu känna emellertid kineserna behov av missionärerna, ja, månne de ej känna behovet livligare, just emedan de en tid fått stå ensamma? Detta är ock ett tacksägelseämne, i det att det visar, att nationalismens höga vågor ej förmått utsläcka förtroendet för missionärerna. Brev innehållande enträgna uppmaningar att återvända hava avsänts från de infödda kristna till dem.

I samband härmed erinra vi om, att 8 av vara missionärer nu lämnat Peking för att försöka via Shanghai nå fram till S. M. K:s fält. Därmed komma vi också in på böneämnena, ty dessa våra missionärer behöva i sanning steg för steg Guds tydliga vägledning och för varje stund hans beskydd. Vägen är långt ifrån lätt och uppgifterna, som möta vid framkomsten, bliva krävande och svåra.

Dessas och andra missionärers resor tillbaka till fältet komma ock att förorsaka missionen dryga utgifter. Vid framkomsten till de olika stationerna gäller det även, särskilt där soldatinkvarteringar gjorts, att vidtaga omfattande reparationer. Och i den mån arbetet på fältet kan börja, blir det ock en skara hemmavarande missionärer, som skola återvända. Missionens extra utgifter under den närmaste framtiden komma alltså att bliva stora, och vi behöva våra vänners hjälp i förbön, på det att dessa stora behov må bliva fyllda.

Vårt Steningemöte, den 31 juli—5 aug., ger oss också rik anledning till bön med tacksägelse. Uppmuntrande hava erfarenheterna varit de två föregående åren. Må de bliva det även i år! Glada och tacksamma äro vi för ungdomar vi genom dessa möten kommit i beröring med. Må vi utbedja oss sadana även i år. Ja, må Steningemötet få vara inneslutet i missionsvännernas kärleksfulla intresse och förbön!

Till sist frambäres härmed ett varmt tack till tidningens förebedjande läsare för deras ovärderliga insats i vårt arbete. »Låtom oss ej förtröttas.» »Vi skola ock i sinom tid skörda.»

M. L.

Doktor W. Usher.

Genom doktor Ushers död har åter sorgen kommit på besök hos våra kära syskon, missionär och fru Blom. Att i fjärran Kina få mottaga den smärtsamma underrättelsen om sin älskade faders bortgång måste för fru Blom kännas mycket svårt. Därför vilja vi särskilt anbefalla henne i vännernas hågkomst. Doktor Usher har ett par gånger gästat Sverige, och vi erinra oss honom som en Herren mycket hängiven tjänare, ett rikt välsignat vittne i Guds rike. Doktor Usher har länge och troget stått i Herrens tjänst. Han uppnådde sitt 80:de levnadsår. Som präst och läkare hade han stora förutsättningar att komma människor till hjälp. Outtröttlig och utgivande i Herrens tjänst fick han rikligen både så och skörda under sitt långa, verksamma liv, Välsignat vare hans minne!

Missionsföreståndare August Karlsson.

Söndagen den 6 maj »hemförlovades under väntan på sin älskade Frälsare i sitt 72:a levnadsår» denne missionens hängivne kämpe. Med broder August Karlssons frånfälle har Helgelseförbundet förlorat en mycket värdefull kraft i sin Kinamission. Men förlusten kännes smärtsam för oss alla, som i honom ägt en trogen förebedjare, ty August Karlssons missionskärlek var aldrig begränsad eller inskränkt, och prövad var den i det tunga, banbrytande arbetet i norra Kina. Prövad var den ock under växlande erfarenheter i hemlandet. Vad som än mötte var broder Karlsson full av trostillit till sin Gud. Kärleken till Herren och hans verk, kärleken till bröderna och väntan på sin Frälsare var utmärkande för denne Herrens tjänare. Välsignat vare hans minne!

Fil. lic. Erik Olsson.

Plötsligt och oväntat kom hembudet till vår högt aktade vän den 12 sistlidne maj. I doktor Olsson ägde S. M. K. en mycket värdefull medarbetare. I sin egenskap av ordförande i Sveriges Lärares Missionsförening har han troget deltagit med oss i verksamheten bland Kinas ungdom med varmt intresse och uthållig förbön. Vi känna därföre förlusten, som drabbat oss genom hans bortgång, mycket stor. Doktor Olssons väsen var så ljuvligt, präglat som det var av Kristi sinne. Hans insikt och förstånd i frågor, som röra Guds verk så klart, omdömet var sunt. Allt detta hade han i livets skola lärt hos sin himmelske Mästare, och han omsatte det i livet. Vi känna djupt deltagande för hans efterlämnade maka och bedja Herren giva henne del av sin rika hugsvalelse.

E. F.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Rättelse.

I årsberättelsenumrets förteckning på ombud för S. M. K. hade av misstag nämndeman *Anders Olssons*, Norderön, namn uteslutits. Glada och tacksamma för att alltfort få räkna nämndeman Olsson såsom vårt ombud införa vi härmed denna rättelse. Samtidigt bedja vi om benäget överseende för det begångna misstaget.

Detta nummer av Missionstidningen Sinims Land har på förekommen anledning blivit något försenat, varför vi också bedja om välvilligt överseende.

Från Kommittésammanträdet.

Vid kommitténs sammanträde i samband med årsmötet invaldes fröken *Selma Nyblad*, Skellefteå, såsom ordinarie ledamot i Kommittén för Svenska Missionen i Kina.

Samtidigt beviljades fröken *Karin Anderssons*, Brunflo, ansökan om att få utgå såsom S. M. K:s missionär. Vi hoppas att v. G. under hösten få utsända fröken Andersson till Kina.

Vi tacka Gud för dessa nya personliga krafter, som Gud givit oss, hälsa dem varmt välkomna till deras uppgifter och tillönska dem varmt Guds rika välsignelse.

Hemkommande missionärer.

Enligt mottaget meddelande torde missionärsparet *Morris* och *Carola Bergling* samt deras två barn vara att hitvänta till Stockholm den 8 dennes.

Missionär Morris Bergling har arbetat i vårt manliga seminarium i Yuncheng och eftersom detta ej torde kunna öppnas i höst har det ansetts lämpligt, att missionär Bergling nu begagnar tillfället att under uppehållet i seminariearbetet taga semester.

Missionärsparet *August* och *Augusta Berg*, vilka vi förut meddelat vara på hemväg, beräkna anlända till Sverige från Amerika med »Gripsholm», som avgår från Newyork den 9 dennes.

Vi hälsa missionärsparen Berg och Bergling varmt välkomna till hemlandet och tillönska dem Guds rikaste välsignelse vid inträdet ibland oss. »Varen välsignade av Herren, av honom som gjort himmel och jord.»

Utträdande missionär.

Fröken *Elna Gunnardo*, som på grund av klenhet måste återvända från Kina 1925 efter omkring 4 års vistelse där, har nu av hälsoskäl begärt utträde ur Svenska Missionen i Kina. Denna ansökan har också av kommittén beviljats.

I samband med beviljandet av fröken Gunnardos ansökan beslöts att till protokollet anteckna ett uttryck för tacksamhet till Gud för den insats fröken Gunnardo gjort i S. M. K:s arbete och för det kärlekens intresse hon visat och visar missionen. För denna tacksamhet vilja vi även här giva uttryck, och på samma gång tillönska vi fröken Gunnardo Guds rikaste välsignelse för kommande dagar.

Ett tack.

Vid vår årshögtid hade vi glädjen få avtäcka en minnesvård på framlidne missionssekreterare Nath. Högmans grav. Meddelande angående denna högtidsstund återfinnes på annat ställe i dagens nummer av Sinims Land. Här vilja vi emellertid uttala vårt varma tack till dem som insänt gåvor till inköp av minnesvården. Det är oss en stor glädje att så manga önskade vara med om resandet av vården och vi bedja härmed att till samtliga få framföra vårt varma tack.

Sändebud till Sinims Land.

Ny upplaga av boken »Sändebud till Sinims Land» har nu utkommit. Den innehåller fotografier av ledamöterna i kom-

mittén för S. M. K. och i S. M. K:s kvinnokommitté samt av S. M. K:s missionärer och hemarbetare. Dessutom har missionsföreståndare Folke i boken skrivit om Svenska Missionen i Kina, dess uppkomst och fortgång och fröken Lisa Blom om »Guds Fadersomsorg, några minnen från de gångna fyrtio årens erfarenheter.

Boken, som är tryckt på synnerligen gott papper och som innehåller 110 fotografier, kostar kr. 1:90 med 25 % rabatt, då minst 5 ex. tagas. Vi hoppas, att boken skall mottagas med glädje, och att missionens vänner skola giva oss sitt bistånd i fråga om bokens försäljning.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge den 31 juli—5 augusti 1928.

Även detta år hoppas vi kunna ordna ett Steningemöte — i början av augusti. Och nu ville vi utbedja oss en handräckning av alla missionens vänner: Hjälp oss att samla deltagare! På Steninge ryms en stor skara av ungdom och en liten skara av äldre. Den senare kommer vanligen självmant, den förra måste vi försöka att nå på olika sätt. I denna rastlösa tid, då särskilt de unga slitas mellan så många stridande intressen måste det vara ovärderligt för dem att några dagar i lugn och ro få komma under det inflytande som brukar vara rådande vid dessa möten.

Det stora önskemålet med Steningemötena är nämligen, att dessa måtte få hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån måtte bliva medhjälpare i S. M. K:s arbete för Kinas evangelisering.

Programmet kommer bl. a. att upptaga

Före frukost: Gemensam, stilla bönestund.

På förmiddagen: Dels bibelstudium, lett såsom vi hoppas av missionsdirektor Erik Folke, dels kortare orienterande föredrag.

På aftonen: Utflykter och fri samvaro m. m.

Medverkande:

Talare bliva ledare och hemmavarande missionärer inom S. M. K.

Övriga meddelanden.

Steninge gamla, ståtliga slott vid en vik av Mälaren äges numera av våra trogna vänner direktör och fru Lindmark, som där godhetsfullt lovat att även i år taga emot oss. Med järnväg kan man resa till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån hämtas man i så fall med bil eller annat fordon den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Resan dit kan också lämpligen företagas från Stockholm med ångbåt. De, som ha cyklar, göra väl i att medföra dessa. Priset blir för maten kr. 3:— per dygn, vartill kommer en mindre avgift för hyra av madrasser.

Då vi gärna se, att detta möte åtminstone delvis får karaktären av ett »läger», få de ungdomar, vilka kunna finna sig däri, bereda sig på att ligga på väl stoppade halmmadrasser, och böra de själva medföra sänglinne och filt. I »lägersalarna» kommer även ett antal sängar med halmmadrasser och filtar att ställas till förfogande för dem som så önska, dock med en tilläggsavgift av 4 kronor. Dessutom hoppas vi kunna mottaga åtminstone några deltagare såsom gäster i pensionatet. Priset för dessa platser kommer att meddelas senare. Handduk och sänglinne medföras av alla.

Härliga bad och en underbart vacker park med i övrigt naturskön omgivning.

Anmälan om deltagande torde snarast och helst före den 1 juli, senast den 15 juli, göras till Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Det vore önskligt att samtidigt med anmälan erhålla uppgift om vilka som nöja sig med »lägeranordningarna» (och om säng önskas), och vilka som önska plats i pensionatet. För placeringens skull bör även ålder uppgivas.

På hemväg.

Farväl — Kina, vårt adoptivland! Ej trodde vi att vi för alltid sade farväl åt vårt fält, då vi i maj 1927 åtlydde ordern att resa till kusten, men det blev dock så. Djupt kändes det att *då* lämna våra kinesiska kristna, och när det sedan blev klart, att vi ej mer skulle få återse dem före vår hemresa, kändes det ännu svårare. Vad som dock givit tröst åt våra hjärtan har varit medvetandet om att vi gått Guds viljas väg. Vad som är gjort kan ej göras omigen och vad som brustit i nit och försummade tillfällen, kan endast genom blodet försonas. Vi prisa Gud för nåden att hava fått vara såningsmän dessa år, likasom att vi fått, bildlikt talat, se cypresser växa fram där förut nässlor vuxit. Dock tror jag, att vi skulle fått se ännu större ting, om vi varit mera fyllda med Guds Helige Ande.

Det var den 13 mars som vi sade farväl åt kamratskaran, som vi under nära ett halvt års tid varit tillsammans med i Peking, där Gud så rikt välsignat våra egna själar, samt ock låtit oss få se huru många funnit frid och frälsningsfröjd. Det var ej genom oss dessa under skedde, men vi fingo vara med i bön, och vi fingo fröjda oss över vad Gud förmår göra genom den som är liten nog och barnsligt tror på hans löften. Vi prisa, i sanning, Gud för dessa månader.

I kärlek och harmoni ha vi arbetat tillsammans med våra kamrater, och när nu uppbrottets stund var inne, var vår gemensamma avskedshälsning: »Kärleken upphör aldrig.» Tåget gjorde en så sakta start, att vi kunde följa med hela sången: »Så tag nu mina händer, och led du mig.» — Farväl, älskade kamrater! Vi vilja till vårt livs slut vara med i arbetet för Kinas frälsning genom förbön och personlig insats. Det var dyrbart att än en gång få gästa Kina Inland Missionens hem i Tientsin och Shanghai, där vi så många gånger blivit omhändertagna och fått röna kärlek och mottagit andliga välsignelser. Mr Hoste kan aldrig nog högt beprisa den kärlek och gästvänlighet han fått röna under sina besök i Sverige. Underbart var att höra huru Herren under det gångna året, då flera hundra av deras missionärer vistats vid kusten, fyllt alla behov. Flera av dessa hade nu kunnat återvända till sina stationer. Utav de tretton extra hus som måst hyras hade nu fem återlämnats.

Den 23 mars följde oss Mr. Hoste och några andra ner till den japanesiska ångaren »Taiyo Maru», som under tre veckor skulle utgöra vårt hem. Denna båt överlåts efter kriget av tyskarna till japanerna och är en utomordentligt fin och god båt. Japanerna sköta allt förstklassigt. De äro ytterst förekommande och den största ordning råder överallt.

Den japanska skärgården var utomordentligt vacker. Vid ankomsten till Kobe, på tredje dagen, hyrde vi rickshaws och togo oss en tur för att bese platsen. Vår ene rickshawdragare talade hjälpligt engelska och förde oss till tempel och andra sevärda platser, bland annat en vacker park, där en staty var rest över Japans beryktade son, Greve Ito. Men o, huru tätt de små husen lågo intill varandra! Det såg ut som om det ena taket låg alldeles inpå det andra, liknande små fågelbon.

Varje hus tycktes hava en liten plantering, oftast ej mer än en meter i fyrkant, där små dvärgträd växte, men så rent och fint överallt. Folket föreföll ock så förnöjt. Det var ganska egendomligt att överallt höra slamret av trätofflorna. I butikerna fanns utställt en samling av de finaste målningar, sidenvävnader och prydnadssaker. Det intryck man i Kina får av japanerna är olika mot det i deras

eget hemland. Här verka de mycket mera till sin fördel. Allt gick så stillsamt till. Hamnarbetarna voro klädda i sina särskilda uniformer och hojtade och väsnades ej som deras kamrater göra i Kina. Sopat och fint var det överallt och vi gåvo akt på att till och med hästarnas hovar tvättades och borstades med en rotborste! Det var även så roligt att giva akt på den friska skolungdomen, gossar såväl som flickor.

I Yokohama såg man spår efter jordbävningen, som ägde rum 1923. Men nu voro massor av höga, cementgjutna hus under byggnad, gator och parker under anläggning. När vi nu voro så nära japans huvudstad ville vi ju gärna se densamma, framförallt slottet. Var tredje minut avgick tåg till Tokio, och på 45 minuter voro vi där. Hela sträckan mellan de två städerna var bebyggd. Vilken järnvägsstation!

Sedan vi genomgått en stor bazar kommo vi till slottsområdet. En hög mur inhägnade de med gröna tegelpannor betäckta husen. Men komma in det fick man ej, endast på behörigt avstånd betrakta byggnaderna. Vi sågo flera lärare, som med sina elever gossar och flickor, voro ute på en skolresa. De bugade sig flera gånger för — muren, d. v. s. för den innanför densamma befintlige kejsaren.

Japanerna äro stora patrioter. De älska sitt land och sin kejsare. Stora anordningar ha nu börjat att vidtagas med anledning av den stundande kröningen. Tjugo minuters järnvägsresa från staden förde oss till en plats, där utställning just öppnats. Vi kommo, tyvärr, för sent för att kunna bese densamma. Sågo endast en hel del utställda artiklar i butikerna utanför själva utställningsområdet. Tiden var även för kort för att kunna besöka den del av staden, som ännu är oberörd av västerländskt inflytande. Vad vi sågo gav oss dock kärlek till både land och folk.

Den syn vi bevittnade, då båten lämnade Yokohama, kan aldrig glömmas. De resande kastade små rullar av kulörta pappersremsor till sina vänner på stranden och vice versa. När så båten lade ut, var det som om ett enda nät förenade de resande med de på stranden kvarlämnade. Först då båten gått ett stycke brusto banden.

En massa skolungdom med flaggor och sång sade farväl till en sin utländske lärare. De sjöngo såväl fosterländska som kristliga sånger. Man riktigt fattade kärlek till denna friska, obesmittade, fosterlandsälskande ungdom, som bolsjevismen ej ännu hunnit att förgifta, som så ofta är fallet i Kina.

I Yokohama steg en amerikansk missionärsfamilj ombord. Vi hade förra sommaren gjort deras bekantskap i Peitaiho. Vår hytt har under denna resa fått vara en liten helgedom där sex à sju ha samlats varje dag till ett gemensamt bönemöte. En kinesisk pastor Wang har ock varit med oss vid dessa tillfällen. I Honolulu lämnade oss en ung man, som varit lärare i en japansk högskola. Han skulle till Fijiöarna för att där verka i evangelium. Bland den stora mängden träffar man på en här och en där, som är kristen. Under våra gudstjänster ombord har alltid en medelålders japanes varit med, men som han ej förstår så mycket engelska, har det ej varit så lätt att samtala med honom. I dag på morgonen, då min man och han stodo tillsammans vid relingen, sade han: »Låtom oss bedja tillsammans. Bed Ni på engelska så beder jag på japanesiska!» Långfredagen ledde min man gudstjänsten ombord och rätt manga voro närvarande. Påskdagens gudstjänst ombord måste inställas emedan vi lämnade Honolulu just vid middagstiden, men på e. m. hade vi en sångstund gemensamt. De sju dagarna mellan Yokohama och Honolulu hade vi rätt hög sjö, dock ej storm. Med vilken längtan sågo vi ej framåt att få ankra i Honolulu! Rikligen belönade blevo vi ock. Vi förflyttades med ens till söderns klimat och växtlighet. Huru smekande vackert de skogbeklädda höjderna tedde sig! På toppen av ett berg stod ett vitt kors. Alla undrade vad det betydde. Det talade mäktigt till våra hjärtan och när det sedan under nat-

ten upplystes av en strålkastare, var det underbart vackert. Den tidiga gudstjänsten däruppe på Påskdagens morgon har min man skildrat.

I morgon bitlida hoppas vi vara framme i San Fransisco.

*

Påskmorgon på Havaji.

Påskafton anlände vi till Honolulu. Det var med förväntan som vi närmade oss denna underbart vackra plats, allmänt känd under namnet »jordens paradis». Vårt första besök gällde akvariet, en plats, som ingen bör underlåta att besöka, som kommer dit. Där får man se en samling på mellan fyra till sexhundra fiskar och av dessa ungefär ett hundra i de mest bedårande vackra färgskiftningar och former. Ord kunna ej tolka deras utseende. Ljusblå, röda, gula, mörkblå, ja, skiftande i regnbågens alla färger, simma de omkring i de stora glascisternerna. Gud blir så stor och dessa hans skapade verk förkunna i sanning hans majestät och hans ära. Men det var påföljande dags händelser som skulle skildras. Kl. 5.30 begåvo vi oss av, ett litet sällskap på fem personer i en bil, till det ett stycke utanför staden belägna s. k. »punschbål-platån». Namnet låter ju ganska illa, men det kan ej hjälpas. Långt innan de nu varje påskdagsmorgon därstädes förekommande gudstjänsterna började hade antagligen platsen sitt namn.

Platsen utgöres av flera högre kullar. På den största av dessa är ett stort, vitt kors rest. Aftonen förut belyses detta av en strålkastare. Nu, just i soluppgången, skulle här hållas vad som kallas: »Easter-Sunrise-Service». (Påsk-soluppgångsgudstjänst.)

Bilar, antagligen ett tusental, susade upp för berget, fotvandrare i mängd, begåvo sig ock dit. Det var en samling av allahanda folk, alla med ett mål, att fira den stora, glädjerika högtiden. Jag hade ej gjort mig några vidare stora förväntningar på att få någon behållning av det hela, men jag blev glatt överraskad.

Jag hörde berättas, att för ungefär tolv år sedan brukade en engelsman varje påskdagsmorgon samla några härstädes till en gudstjänst. Under de senare åren har det blivit en tradition, en folkfest. Ett program var utarbetat, och gudstjänsten försiggick på ungefär följande sätt. Först spelade »Havaji kungliga musikkår» några stycken, därefter sjöngs unisont den storslagna hymnen »Helig, helig, helig Herre Gud allsmäktig!» Därefter läste en pastor valda stycken ur evangelierna, skildrande Jesu uppståndelse, på så sätt, att församlingen läste varannan vers. Efter bön av en annan pastor sjöngs unisont: »Lovprisen Herren Jesu namn!» och sedan sjöng en havajisk, blandad kör, ledd av en miss Lydia Kawainui, flera sånger, på ett mycket förtjänstfullt sätt. Därefter kom det bästa, en predikan på engelska, av pastor Akaiko Akana, över ämnet: »Vad uppståndelsen har för betydelse för mig.» På ett kraftigt och tilltalande sätt belyste han betydelsen av Kristi uppståndelse. Det var klara toner han avgav, allt i överensstämmelse med apostelns skildring i 1 Kor. 15 kap.

Ännu en gång en gemensam sång, denna gång den mäktigt gripande: »I Jesu kors är all min ära.» Herrens bön lästes gemensamt och den apostoliska välsignelsen uttalades, varefter musikkåren än en gång lät höra sig. Minnet av denna unika gudstjänst skall sent förblekna! Att se denna brokiga folkskara, den bestod nog av representanter för de flesta slags människor, samlad kring ett enda stort ämne, Jesu Kristi uppståndelse, och vid hans kors, där det stod på höjden, belyst av den uppgående solens strålar, alla med den största vördnad, det var väl underbart trosstärkande, helst då man betänker att de första missionärerna landstego här 1820. Innevånarna här lära ej hava varit människoätare, men dock mycket vilda och grymma.

Korset har ännu en gång bevisat sin kraft och skall så göra. Helt naturligt kommo orden i Uppenbarelseboken i minnet: »Och jag såg en stor skara, som ingen kunde räkna, av alla stammar och folkslag och tungomål, stå inför Lammet och inför tronen.» *Aug. Berg.*

Från arbetet i Honan.

Av *G. V. Wester.*

Medhjälparnas kvartalsunderhåll skulle utbetalas på våra stationer i Honan, uppgifter för årsstatistikerna inhämtas samt en del andra saker uträttas, som så gott som nödvändiggjorde personligt besök där. Alltså lämnade jag Yuncheng den tredje januari och ankom efter en mycket kall resa till Shanchow på andra sidan floden nästa e. m. vid tretiden för att få veta, att föregående dagens morgontåg just nyss avgått. Som det var varannandagstrafik i vardera rikiningen kunde således nästa tåg ej gå förrän den sjätte, detta i allra bästa fall.

Alltså togo vi in på missionsstationen. Här var emellertid allt tillgängligt utrymme taget i anspråk av militär, även missionärsbostaden. Evangelisterna hade fått flytta ihop i ett rum så att deras övriga rum också skulle bli lediga för inkvartering, t. o. m. bokrummet hade för samma ändamål måst utrymmas. Endast kapellet var ledigt, och där på kyrkbänkarna fingo vi slå oss ned för natten, ja, för två nätter och en dag.

Rätt som det var fick jag höra orgelmusik, d. v. s. musik var det inte, men ljud av en orgel. På förfrågan fick jag veta, att soldaterna tidigare tagit ut missionär Beinhoffs orgel ur sin låda och burit ner den i ett av logementen, där de sedan roade sig med den av hjärtans lust och klinkade efter bästa förmåga. Nästa dag lät jag fråga befälhavaren om jag finge taga hand om orgeln, enär den var mycket värdefull för ägaren. Ja för all del, det mötte inget hinder. Underligt nog var inte lådan upphuggen och använd till bränsle, utan vi satte in orgeln i den efter att först ha skurit av tramplinorna. I skymningen hade vi några män att bära den till en troende mans hem i staden, där den nu står. Det är omvända förhållanden nu mot förr. Då var missionsstationen den säkraste platsen att få sätta in sina dyrbarheter och även sätta sig själv i säkerhet i, för både troende och hedningar.

Så snart stadsporten öppnades morgonen den sjätte gingo vi till järnvägsstationen, där vi emellertid upplystes om, att tåget åter blivit försenat ett dygn och således ej väntades hit till stationen förrän på kvällen för att sedan starta följande morgon, om ingenting annat inträffade. Tålamod göres oss behov! Nu stannade vi emellertid på ett värdshus och återvände inte till staden. Nästa natt ankom tåget mycket riktigt, och kl. 4 på morgonen stego vi på. Det var då så gott som fullpackat allaredan. Men jag fann långt bort i andra ändan en f. d. första klass kupé, där en liten officersfru skulle resa. Vi fingo så gärna stanna där också. Om en stund kom hon med sina tre uppvaktande soldater och litet resgods. Tillstymmelse till soffor eller hyllor fanns det ju inte utan man fick sitta på sina hopbuntade sängkläder, alldeles förträffligt för övrigt jämfört med en hard träbänk.

Det var ju mycket kallt, mitt i vintern, men frun hade ett träkolsfat med sig, på vilket en god eld underhölls hela tiden. Dörren till kupén var underligt nog i behåll, och i stället för de i densamma utslagna glasrutorna voro bräder infodrade. Glasen i fönstren voro ju ett minne blott, men spjälgallren funnos kvar i nagorlunda gott skick och gåvo gott skydd mot den kalla vinden, när de drogos upp. Vi hade det ju således »kungligt». Gud visste att det skulle bli en lång resa, och att jag skulle ha frusit mig fördärvad i en annan vagn utan något som hälst skydd, och därför hade han detta i beredskap så underbart.

Efter fyra timmar startade tåget till allas vår stora förundran, men stannade redan innanför växeln och lokomotivet kördes in på reparationsverkstaden. Det var något litet fel kan veta. Kl. 1 e. m. ångade vi dock iväg efter att ha setat och väntat i nio timmar. Tåget hade nu blivit packat inte bara invändigt, med minst dubbelt så många som det tillnärmelsevis kunde rymma, utan också utvändigt och under, där det gick att klamra sig fast, samt på taken så tätt som man kunde sitta. Det var ju nu tre dagar sedan föregående tåg

gick, och det är lagom med ett om dagen att hålla klart med resande. Nästa morgon, den åttonde, kl. 4 framkommo vi till Honanfu 18—19 sv. mil, efter att ha setat så gott som orörliga i tjugufyra timmar. Jag var ute en enda gång på hela tiden för att räta på benen litet och fick då kravla igenom fönstret. Passagen utanför kupén var ju nämligen naturligtvis packad, blockerad rättare sagt. Arma människor, som sutto ute, särskilt på taken. Det började snöa på kvällen och fortsatte så gott som hela natten. De liknade snögubbar däruppe med sina täcken om sig, de som hade sådana med sig.

*

Återresan tio dagar senare var drägligare. Den gjorde vi i tre repriser för att uträtta en del ärenden på våra mellanliggande stationer, Sinan och Mienchih. Vid avresan från sistnämnda platsen fingo vi vänta sex timmar på tåget och framkommo sedan till avstigningsstationen mitt i natten. Flodövergången nästa morgon var, som vanligast är fallet numera, livsfarlig. Det tillåtes nämligen endast ett visst antal färjor om dagen, och om det, som nu, är flera gånger det antal resande, som egentligen kunde fraktas över förstår man vilken fara och trängsel, som uppstår. Att man gång på gång kommer välbehållen tillbaka efter sådana resor, både till lands och vatten, är ju endast Guds underbara och nådiga beskydd.

Förhållandena på våra stationer där i provinsen äro av inte bara nedslående utan ock av uppmuntrande art. I Honanfu är det dock alltfort en svårlöst fråga huruvida vi skola rädda de stora lägenheterna från förödande inkvarteringar.

Ett stort och svårt »lägenhetsproblem» löstes strax före min ankomst till platsen, genom brödernas raskhet och snarfyndighet. Det gällde nämligen flickskolans stora lägenhet, som varit skyddad förut genom att general Chang Chih-chiangs fru bott i fröknarna Buréns och Janzons hus, som står framför skolan. Nu skulle hon fara därifrån, och t. o. m. innan hon lämnat huset kom en deputation och träffade en evangelist för att lägga beslag på det stora området för något militärt ändamål. Evangelisten Li svarade, att han inte stod för detta, utan att det var hans kamrat, äldsten i församlingen. De sade att detta var allmän egendom och således måste det vara någon allmän myndighet att göra upp saken med t. ex. magistraten. Genast tänkte Li att det vore bättre att ha med en ännu högre mandarin att göra, nämligen högsta myndigheten distriktsintendenten. Denne, en god kristen man och f. d. lärare i en av våra gosskolor för tjugu år sedan, skulle troligen göra sitt bästa för att hjälpa oss undan dessa inkräktare. Detta förslag, nämligen att vända sig till denne, gillade de deputerade och skulle uppsöka honom nästa f. m. Li var skicklig nog att lirka det till, så att de inte gingo med detsamma. Han uppsökte nu sin kamrat och de tänkte genast på en troende handduksvävare tillhörande Augustanasynoden utanför stadsporten. De rusade genast till honom och erbjödo honom att få flytta in med hela sin stora verkstad, där han skulle få stort och präktigt utrymme för hela sin fabrikation och därjämte bostäder för alla arbetarna, 15—20 stycken, samt alla tillhörande familjer. Han var genast villig och skulle kunna flytta redan följande dag. Nu styrde de sina steg till distriktsintendenten och bådo honom göra sitt bästa för att företaget skulle lyckas. Han svarade, att det nog skulle gå, men endast på det villkoret, att vävaren flyttade följande morgon så att lägenheten vore upptagen då ovannämnda delegater komme att framställa sina krav på f. m. De gingo då åter för att påskynda vävaren med flyttningen. Han hade emellertid redan tagit ned sina vävstolar och i övrigt förberett flyttning tidigt följande dag. När delegationen således nästa f. m. infann sig hos intendenten och begärde hans hjälp att, trots de obstinata evangelisternas motstånd, få sätta sig i besittning av lokalerna, sade han sig ha hört att dessa vore uthyrda. Detta kunde de inte tro, de hade själva sett dem lediga föregående dag. Intendenten sade sig vilja taga reda på

förhållandet och lovade giva dem besked, om de komme tillbaka på e. m. Han sände bud till bröderna och fick veta, att flyttningen var verkställd, vilket han sedan delgav de andra på e. m.

Det var ju inget annat för dessa att göra än att finna sig i förhållandena, ehuru det måste ha grämt dem att de inte handlade raskare än de gjort. Som sagts i ett föregående brev äro *hem* och *affärslokaler* skyddade mot inkvartering eller annat intrång från militärt och politiskt håll, varför vi nu kunna vara tacksamma till Gud att dessa lägenheter troligen äro säkerställda åtminstone så långt det är möjligt i dessa oroliga tider. Jag var inne och såg över det hela en dag. Ett tjugutal vävstolar voro i full gång i stora salen. Ett bibelspråk var skrivet på svarta tavlan, som arbetarna lära utantill under dagen och som bytes om var dag. Alla övriga möjligheter voro utnyttjade och den präktige fabrikören var så nöjd åt det stora utrymmet, som gör det möjligt att utvidga sin verksamhet och taga emot flera troendes pojkar som elever.

Återstår emellertid ett stort och svårt problem att lösa, nämligen att rädda gossskolans stora och rätt vidlyftiga område. Enligt mitt föregående brev har denna lägenhet varit upptagen under det gångna året av ett par klasser ur stadens flickskola, som ej hade tillräckligt utrymme. Detta deras behov hade emellertid tillsetts, så att de nu vid terminens slut ej behövde anlita vår hjälp längre. De hade inte hunnit hålla sin examen och lämna platsen förrän en ny delegation infann sig hos bröderna för att helt enkelt lägga beslag på lägenheten. De skulle där inrymma en kvinnlig avdelning av vad jag i föregående brev kallat »propagandabyrån», och behövde endast ett eller ett par rum! Det övriga finge vi fritt disponera! Denna byrå eller institution är en f. n. så gott som allsmäktig och ofta fullkomligt hänsynslös tillställning. Det är de som sköta propagandaverksamheten emot kristendomen och annat bestående, samt främjandet av »det nya Kinas» program. Ledare äro i de flesta fall obehärskade och hänsynslösa skolelever, både manliga och kvinnliga. De ha inga som helst skrupler angående sättet för främjandet av sina planer. Här gäller bokstavligt, att »ändamålet helgar medlen». Våra bröder hade satt sig i sinnet att icke till något pris giva efter för deras krav om än aldrig så små. (Forts.)

Konferensen i Södertälje

för det andliga livets fördjupande hålles i år den 11—14 september. Såsom huvudtalare väntas Dr. Northcote Deck, som under en längre följd av år varit läkaremissionär bland invånare på en grupp av öarna i Stilla Havet. Han är bördig från Australien men har nu sitt hem i England.

Därjämte medverka flere svenska talare. Vidare detaljer meddelas i början av augusti.

Meddelande.

Hos en av våra missionsvänner i Klintehamn kan god helinackordering erhållas året runt för pensionerad herre eller dam till moderat pris.

Sommargäster emottages till ett pris av 30 kr. per vecka, 100 kr. per månad för delat rum. Anmälningar bör snarast göras till: Fröken Selma Hansson, Box 52, *Klintehamn*.

Rekommenderas av S. Schubert, Stockholm, Norr 14723.

L. M. F.-konferens i Östersund.

Lärarinnornas Missionsförening (L. M. F.) håller konferens i Östersund den 25—29 juli. Medverkande vid konferensen äro missionsdirektor Nils Dahlberg, pastor Joh. Hagner samt flera hemmavarande missionärer.

Till konferensen inbjudas troende lärarinnor och seminarister, även om de ej äro föreningsmedlemmar.

Anmälan om deltagande insändes före den 15 juni till L. M. F:s Expedition, Viktoriagatan 6, Göteborg.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1928.

Allmänna missionsmedel.

791. K. F. U. K:s Centralförening gm K. M. A. till Maria Björklunds underh. 50: —
792. »Tionde enl. Herrens bud» 20: —
793. »Herrens del» 15: —
794. »D.-S., den 14/4» 20: —
796. H. B., Raus 20: —
797. K. och B. F., Saltsjö-Storängen 300: —
798. »Majblomma från Onämnd» 15: —
799. »Annie» 10: —
800. E. B- g, Kalmar 50: —
801. Behållning från bibelkursen i Gbg 271: 33
802. A. och H. L., Steninge 300: —
803. Visby femöresförening 19: 25
804. H. L., gm O. L., Skövde 10: —
805. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
806. Marieby Kristl. Ungd.-förening, insaml. vid Hanna Wangs besök 23: —
807. Ebr. 10: 19—23 90: —
813. A. N. Kalmar 3: —
814. »Ur Guds rika förråd» 10: —
817. Skördefestmedel fr. Källunge, gm A. B. 80: —
818. D:o fr. Vallstena, gm d:o 60: —
819. »En missionsvän» 50: —
820. »Onämnd» 20: —
821. Koll. i Kinakretsen i Norrköping, gm G. T. 45: —
824. H. A., Karlskrona 3: 25
825. »n. Fil. 4: 19» 100: —
826. Koll. i Vendel 4: 50
827. D:o i Björklinge 7: —
828. F. P., Björklinge, resebidrag 10: —
829. E. B., Järlåsa 10: —
830. Mfg i Ebenezer 10: —
831. J. och G. H., Järlåsa 5: —
832. A. J., d:o, reseb. 2: —
833. Koll. i Hagby 27: 40
834. D:o i Sala 21: —
835. C. L., d:o 5: —
836. Onämnd 20: —
837. C. P. R., Oslättfors 10: —
838. Koll. i Lingbo 9: 60
839. D:o i Hagmuren 14: —
840. D:o i Valbo 10: —
841. D:o i Kärrgruvan 5: 50
842. Ödeshögs syförening 200: —
843. Syföreningen »Hoppet», Hälsingfors, F. M. 3.800: — 350: —
844. A. L., offerkuvert, gm A. B., Skelleftea 10: —
845. Medle barnsyförening 40: —
846. Ps. 94: 18, till R. Andersons underh. 200: —
848. K. R., Uppsala, sparb.-medel 62: 10
849. Holmestads sykrets 100: —
850. H. C., Sandbem 25: —
851. »Tackoffer d. 13/5» 10: —
852. Fam. T., gm M. E., Vrigstad 18: 20
853. M. E., d:o 15: —
856. E. H. 100: —
857. E. Ö., Fredsberg 10: —
858. Koll. i Berge, Frösön 5: 07
859. D:o i Söderhamn 35: —
860. D:o i Wästerberg, Kilafors 13: 77
861. D:o i Lintjära, d:o 26: 55
862. Sparb.-tömning i Visby, gm G. M. 125: —
863. Ps. 103: 1 50: —
864. »Gunnar» 20: —
865. J. P., Ovanmyra 10: —
866. Måndagssyföreningen i Norrköping 60: —
867. S. J., Örebro 500: —
870. E. E., Stocksund 30: —
872. Koll. på K. F. U. K., Huskvarna 14/5 10: —
873. D:o i Betesdakyrkan, Sthlm, Kristi Himmelsfärdsdag 484: 60
874. D:o i Betlehemskyrkan, d:o, d:o 31: 80
876. »B. och J., med tack för välsignelse under högtiden» 100: —
877. Skellefteå landsförsaml. mfg 25: —
878. Brabo Jungfruförening, Kristdala 300: —
879. H. A., Sthlm 25: —
880. »Bortlottad duk», gm E. J., Boden 50: —
881. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 200: —
882. »Att Jesus Krist, gm S. M. K.» 100: —
883. K. G., Sthlm 20: —
884. »Tant A.», gm C. A., Vadstena ..... 10: —
885. Ö. H. K. U., till missionärerna C. och E. Bloms underh.: fr. Hvetlanda 150: —, fr. Skede 40: —, Hjältaryd 50: —, Mamrelund 50: —, sparb.-medel fr. Naglarp 37: 50, A. L., Hvetlanda 50: —, till M. Lindéns underh.: tillägg sparb.-m. fr. Ulriksdal 5: —, till S. M. K. fr. Boda 75: —, d:o fr. Nye 350: — 807: 50
888. Tillägg till koll. Kristi Himmelsfärdsdag 10: —
889. Ps. 103: 2 100: —
890. D., Huskvarna, »mangelpengar» 4: —
891. N. O., Huskvarna 29: 74
892. »S.» 20: —
893. R. L. 100: —
894. Tillägg till koll. i Betesdakyrkan, Sthlm, Kristi Himmelsfärdsdag 30: 30
895. A. och E. C., Slättevalla, gm C. W. C. 30: —
897. Testamentsmedel efter avl. fröken Ida Henrietta Wahlström, Linköping 2,210: 00
898. H. W., till missionärernas resor 50: —
899. Ur sparbössor fr. Flisby, gm E. B. 126: —
900. Koll. vid missionsafton i Flisby missionshus d. 20/5, gm d:o 71: —
901. »Ett tackoffer till Gud», gm F. G. D., Lundsbrunn 150: —
902. A. C., Hvetlanda 10: —
903. Östra och Västra Syföreningarna, Jkpg 125: —
904. E. B., Sthlm 5: —
905. »Herrens del» av J. S. 15: —
907. Missionskaffe i Bilsasen, gm J. G. J., Oviken 6: —
908. J. J., Hfädinge 10: —
909. »Kinesernas Vänner», Jkpg, till missionärernas underh. 400: —
910. O. v. M., Kokomo 110: 70
911. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh., gm A. G. 450: —

Kr. 10,109: 06

S. M. K:s Pensionsfond.

811. Från Syföreningen N:o 3, Sthlm 50: 01
821. Syföreningen N:o 2, Sthlm 121: —
847. 2 Mos. 35: 5 50: —
875. Några vänner i Flisby, gm G. B. 30: —
896. Överskott från insaml. till N. Högmans gravvård 624: 55

Kr. 875: 56

Särskilda ändamål.

795. Söndagsskolbarnen i Sätra och Kestad till barnh. i Sinan, gm S. J., Kinnemalma 15: —
808. Ebr. 10: 19—23, till Maria Pettersson, att anv. eft. gottf. 10: —
809. Vänner i Tälebo, sparb.-medel, för evang. Yuen Yuin-sheugs underh., gm D. F. 28: 50
810. E. K., Gbg, till evang. Li's underh. 100: —
812. S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih 110: —
815. E. E., Mariestad, »födelsedagsblom-

mor, till G. och O. Carlén, att anv. efter gottf.» 26: —
816. S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih 27: 50
822. Syföreningen N:o 1, Sthlm, till underh. av bibelkvinna i Honanfu 82: 75
854. »Mormors Minne», för bibelkv.-verks. i Puchow 25: —
855. Yngl.-lören. »Libanon», Gbg, för arbetet bland unge män i Hoyang 100: —
868. S. J., Örebro, för pastor Li Pao-lo's underh. 400: —
869. D:o, för fru Kao's underh. 200: —
871. Kinavänner i Norrköping, till R. Bergling för Industriskolan i Hoyang eller annat ändamål, gm E. A. 100: —
886. Småskolebarnen i Husaby, till Barnh. i Sinan, gm A. K. 3: 25
887. M. H., Björnö, »tackoffer» till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 20: —
906. Eksjö Missionsförsamlings Juniorförening, till J. Hultqvist, att anv. efter gottf. 25: —
912. Blasieholmskyrkans Barnmfg, för en skolgosses underh. 100: —
913. M. O., Malmö, namnsdagsgåva till Hilma Tjäder, att anv. efter eget gottf. 50: —

Kr. 1,423: —

Allmänna missionsmedel	**10,109: 06**
S. M. K:s Pensionsfond	**875: 56**
Särskilda ändamål	**1,423: —**
Summa under maj månad 1928	**Kr. 12,407: 62**

Med varmt tack till varje givare!

»Alla dina verk, Herre, skola tacka dig och dina fromma skola lova dig.» Ps. 145: 10.

Redovisning

för medel influtna till gravvården på missionssekr. Nath. Högmans grav fr. o. m. den 19 april t. o. m. 31 maj 1928.

Transport kr. 904: 40; G. och A. S., Lidköping, 10: —; G. V. W. 5: —; Onämnd vän 4: —; E. B., Sthlm, 3: —; K. F. 10: —; Kamrater i Kina 50: —; H. N., Sävsjö, 25: —; S. N., Skellefteå, 10: —; H. D. 10: —; A. B., Skellefteå, 10: —; J. och B. R., 5: —; F. och T. B. 10: —; »Två vänner» 2: —; H. och A. B—r, Gbg, 25: —; E. H., Sthlm, 5: —. Summa kr. 1,088: 40.

SÄNDEBUD TILL SINIMS LAND

har utkommit.

Rikt illustrerad. Pris kr. 1: 90.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1928 i sin 33:dje årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Uppfyllens med Anden. — Årshögtiden. — Hugo Linder 60 år. — Minnesvårdens avtäckande på N. Högmans grav. — Ämnen för bön med tacksägelse. — Doktor Usher. — Från Red. och Exp. — Steningemötet. — Från missionärerna. — Från När och Fjärran. — Redov. — Annons. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1928.

N:r 12. ÅRG. 33. 5 JULI 1928. PREN.-PRIS 2:25

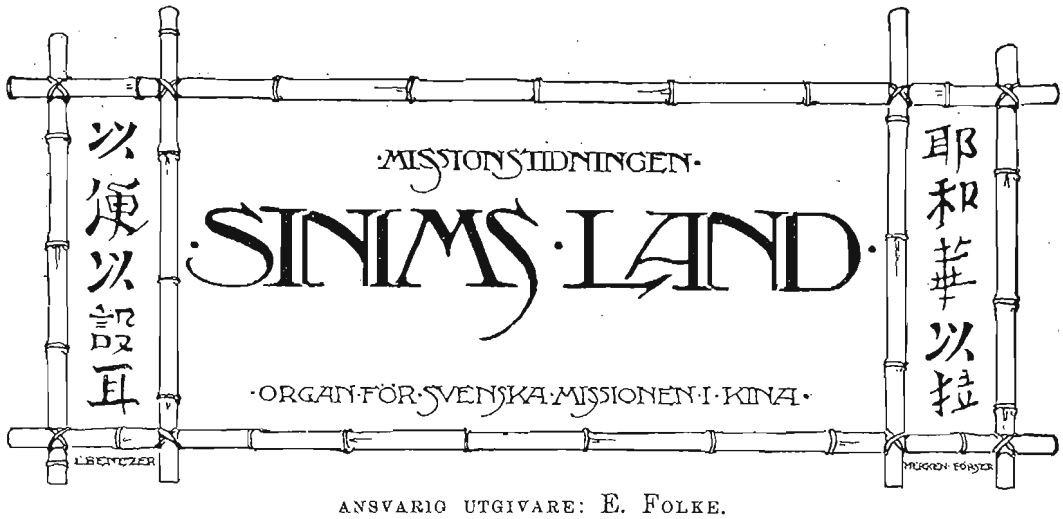

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

KRAFT TILL TRO OCH HELIG TJÄNST.*

»Sedan uppenbarade han sig också för de elva, när de lågo till bords; och han förebrådde dem då deras otro och deras hjärtans hårdhet, i det att de icke hade trott dem som hade sett honom vara uppstånden. Och han sade till dem: 'Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat'.» Mark. 16: 14, 15.

Vi ha kanske någon gång själva mottagit eller givit våra små en lek, som man kallar för puzzle, ett landskap med sjöar, träd hus och järnvägar, allt plockat i stycken, och så få de små göra ett helt utav detta landskap, som är sönderplockat. Då vi läsa berättelserna i de fyra evangelierna om Jesu uppståndelse och om hans liv för övrigt, så är det nästan, som man hade ett sådant där sönderplockat landskap eller puzzle. Det är så sammandraget, så man har svårt att riktigt få det att gå ihop. Men om Guds helige Ande får lysa på hela sammanhanget, så finna vi det ganska lätt.

De voro samlade, troligen i övre salen i Jerusalem, och just som de där två ifrån landet kommo in och berättade: »Han är verkligen uppstånden och vi ha sett honom», då kommer han själv och står mitt ibland dem. Men då står det här, att han förebrådde dem deras otro. Det kanske fanns flera bland själva lärjungarna, som inte trodde, ty Matteus tillägger i det sista kapitlet, att de hade samlats i Galileen men somliga tvivlade.

Jag undrar, mina kära vänner, om vi våga kasta sten på dessa tvivlande lärjungar. Någon har sagt, att den som sitter i glashus får akta sig för att kasta sten. Men nog tycka vi, att det är bra underligt att de inte kunde tro på Jesu uppståndelse, då han själv hade talat om det så många gånger och så uttrycksfullt, att han skulle uppstå från de döda. Otron är

* Predikan, i sammandrag, av missionär *Richard Anderson* vid S. M. K:s årsmöte den 17 maj 1928.

så djupt rotad i människonaturen, att den inte ryckes upp på en gång, men otron ger aldrig glädje, aldrig fröjd och aldrig vila. Ingen, som tvivlar, kan vara annat än bedrövad och sorgsen, men tron ger fröjd.

Man ser, hur djupt rotad otron är och hur djupt tvivlet sitter i människohjärtat. Se dessa två på vägen till Emmaus! Jesus kom till dem på vägen och frågade: »Vad är det I talen med varandra om, medan I gån här?» Och så vandrade han med dem och de berättade det för honom. Är det icke märkligt, att trotsande ett fyrfaldigt vittnesbörd, gå dessa lärjungar med ryggen mot Jerusalem, ryggen vänd mot hoppet och ryggen vänd mot Jesus. Ett fyrfaldigt vittnesbörd var dem givet: den tomma graven, änglarnas ord, kvinnornas vittnesbörd och så Petrus' och Johannes' vittnesbörd. Detta fyrfaldiga vittnesbörd hade dessa två på väg till Emmaus och dessutom Jesu säkra försäkran, att han skulle uppstå. Så djupt sitter tvivlet i människohjärtat.

Mästaren, den uppståndne, han går och letar reda på sina lärjungar, som sörja och gråta, och han letar reda på dem, som vända Jerusalem och hoppet ryggen, och så går han kärleksfullt och talar med dem på vägen och undervisar dem om vad som måste hända. Resultatet blir: brinnande hjärtan, överfulla hjärtan, troende och glada hjärtan. Det står om lärjungarna i Johannes 20. »Och lärjungarna blevo glada, när de sågo Herren.»

Det är förunderligt, att hur innerligt, man vet, att det är sant, så har man så svårt att tro, att det är sant. Om vi var och en gå till oss själva, hur är det med vår tro på Guds ord, vår tro på den levande uppståndne Mästarens närvaro mitt ibland oss. Tro vi det verkligen? Vi tro det, men ibland är det, som tron vore så svag, att vi undra, om det är någon tro alls.

Hur är det med vår tro på hans makt? Han sade till sina lärjungar, innan han for upp: »Mig är given all makt i himmelen och på jorden.» Tro vi på detta?

Jag hörde en gång, innan jag reste ut till Kina, den gamle kämpen Karl Palmberg. Han talade vid Södertäljekonferensen över ordet: Om ni hade tro som ett senapskorn, så skulle ni säga till detta berg, häv dig upp och kasta dig i havet, och det skulle ske. Och så talade han om vad som är tro och fortsatte: Jag var en gång i mina unga år på väg ut till skärgården. En gammal fiskare skjutsade mig i sin släde över isen och under detta sjöng han en sång. Jag sade: Du sjunger. Äro dina barn frälsta? — Nej, sade han, det äro de inte. Men jag har bett till Gud, att de skola bli det. — Men hur kan du sjunga, när du inte har fått svar på bönen ännu? Är du inte orolig att det inte skall gå, som du önskar? — Han svarade: Skulle min oro hjälpa Gud? Skulle min oro hjälpa Gud? Pastor Palmberg fortsatte: Jag kom tillbaka till den där ön tio år senare, och då frågade jag efter fiskaren. Han hade fått gå hem. Nå men hans barn? Jo, kom med. Här är hans äldste son. Han är ordförande i ungdomsföreningen. Och alla de andra äro med i Herrens verk och arbeta i evangelium. Palmberg frågade: Om fiskaren hade trott Gud litet min-

dre och oroats mer, hade hans barn blivit frälsta tidigare för det?

Herren förebrådde lärjungarna för deras otro, men så kärleksfullt han gör det, och han hjälper dem. Huru? Jo, just genom att peka på ordet. Han lär det tvivlande hjärtat att se, att ordet är den fasta grund, som håller att bygga på. Han uttyder för dem skrifterna, och så bli deras hjärtan brinnande.

Jag var ute en gång på en resa och såg sex stycken väderkvarnar på en ås. Bland dessa var det emellertid bara en, som var i gång. Varför stodo alla de andra fem kvarnarna stilla? Jo, de fem voro drivna ur vinden. Det är en svag bild utav ett hjärta som tror, ett hjärta, som är vänt emot Gud. Professor Myrberg översätter så träffande Ebr. 11: 1 så här: Tron är en visshet, som håller stånd ifråga om det man hoppas, en övertygande och och tvingande makt av en verklighet, som icke synes. Här stå den osynliga himmelska världens alla krafter till vårt förfogande. Och hur få vi dem? Genom att vända oss mot Gud, genom Guds ord, genom den heliga Andes hjälp, som gör ordet levande. Så kommer den osynliga kraften liksom vinden och griper våra hjärtan. Låt oss vända oss mot Gud dagligen, och vi skola få se och känna kraften ifrån den osynliga världen! Om vi icke äro vända mot det hållet, förnimma vi icke kraften.

Vidare står det här i vår text om Jesus, att han, innan han rycktes upp, sade till lärjungarna: Gån ut i hela världen och prediken evangelium. Vad är evangelium? Det är Jesus Kristus. Aposteln Paulus säger i Romarbrevet: Evangelium om hans son Jesus Kristus. Detta är det evangelium, som utburet i tro skapar tro och bringar frukt i världen.

Han for sedan upp och satte sig på Faderns högra sida. Han for upp. De gingo ut. Herren verkade med dem och stadfäste ordet genom tecken och under. Vad var det för tecken? Var det bara detta, att onda andar blevo utdrivna, halta kunde gå, spetälska blevo rena och döva kunde höra? Nej, framför allt det, att människor blevo nya skapelser. Allting blev nytt. Syndare lyftes upp ur sin synd och lyftes in i ett liv med Gud. Sådana under ske hemma såväl som i hednavärlden, och om jag hade tid, skulle jag vilja berätta mycket om det. Vi ha sett män därute, som varit så djupt sjunkna i alla avseenden, att det såg ut att vara alldeles hopplöst. Det var en som var opierökare, han hade två, om inte flera, hustrur, en spelare var han, ja, det var inte mycket, som han inte försökt sig på. Han hörde evangelium, och efter ett möte, som vi hade min hustru och jag på en av våra utstationer, kom han med en hel dag, och sedan på kvällen frågade vi honom: Vad är edert beslut? Han svarade: Jag vill följa Kristus. — Efter tre veckor kom jag tillbaka, och då frågade jag honom: Vill ni komma till vår station och hjälpa mig med språket? Men det beyder en ekonomisk förlust. Jag kan inte ge eder mer än 5 dollar i månaden. Då hade han 40 dollar men svarade: Det betyder ingenting. Jag måste bli frälst. Han kom, men det gick upp och det gick ned. Vi hoppades och vi tvivlade. Skulle Gud kunna lösa denne man.

Han blev löst just genom ordet. Han läste och läste och bad och bad. Och ordet grep hans hjärta. Nu är han en av våra bästa medarbetare.

Gud gör under, han frälsar själar, och människor, som ha varit sjunkna djupt i synden bli nya skapelser. Han gör ock under på andra sätt. Lovat vare hans namn! Han håller vad han lovat.

Frida Prytz 60 år.

Frida Prytz.

Den 4 innevarande juli fyllde missionär fröken *Frida Prytz* 60 år, varför vi härmed införa hennes bild i vår tidning och något erinra om henne och hennes arbete inom Svenska Missionen i Kina.

Efter att hava genomgått rektor Löfvéns Elementarskola och Privata Småskolelärarinneseminarium i Stockholm och efter att ett par år hava tjänstgjort som lärarinna vid Fridsbergs barnhem i Jämtland vistades fröken Prytz en kortare tid såsom elev vid Sabbatsbergs sjukhus i Stockholm och utreste sedan 1890 såsom S. M. K:s missionär till Kina.

I Kina har fröken Prytz haft sin verksamhet förlagd till provinsen Shansi, där hon varit bosatt i Chiehchow, Ishih, Puchowfu och Yuncheng. Särskilt på de två sistnämnda platserna har hon fått göra en stor insats i flickskolarbetet. Såsom föreståndarinna för det kvinnliga seminariet har fröken Prytz gjort en insats i skolarbetet, vilkens frukter ej blott växa på de stationer hon varit bosatt, utan som har varit av stor betydelse för hela vårt fält, ja, även för andra delar av Kina.

Vid sidan av skolarbetet har fröken Prytz även ägnat sig åt de mera rent evangelisatoriska uppgifterna. Även i dessa uppgifter har hon av Herren fått nåd till att bliva till stor välsignelse, och S. M. K. har alltså rik anledning till tacksamhet mot Gud för fröken Prytz och hennes missionsgärning.

Tacksamma för vad som hör till det förflutna tillönska vi fröken Prytz »riklig nåd och välsignelse tillfyllest» för framtiden och anbefalla henne åt missionsvännernas hågkomst i förbön med tacksägelse.

M. L.

---

†

Sofie Svensson.

Ej oväntat kom budet, att Herren den 26 dennes öppnade pärleportarna för Sofie Svensson, Herrens älskade, som likt Enok troget vandrade med sin Gud ifrån sin ungdom och ända in i ålderdomen, ända in i sitt 74:e levnadsår.

Nu är hon hemma, den kära vännen, Herrens tjänarinna, som så trogen stått på sin post i Smålands bygder i Skärstads församlings norra missionshus, en vaktare i Guds vakttorn. Hennes ljus sattes ej under skeppan utan lyste klart för alla, som kommo i huset. Sofies tal var ljuvligt med salt bemängt. Det var tyngd i hennes ord, allvarstyngd, parad med öm moderskärlek

mot alla, som hos henne sökte tröst och hjälp och som hon bar på sitt förebedjande hjärta. Hon dukade bordet lekamligt och andligt med märgstarka rätter och Gud gav rikligen igen, iskänkte fullt för henne »ett dagligt underhåll från Konungens bord».

Sofie Svensson var trogen, trogen sin Frälsare in i döden, trogen i sin gärning, i lidandet och tålamodet, uthållig i bedrövelsen, i kärleken och bönen. Allt hos henne var verklighet, upplevat och genomlidet i de många timmarnas ensamma vaka med Mästaren. Hon talade med stor glädje och längtan om sin hemfärd, visste att hon var väntad, att porten var öppen. Ingen fruktan för död och grav endast ljuvlig vila.

»När Ni får höra, att Herren hämtat hem mig», sade hon, »lämna då vad ni har för händer och tag en tacksägelsestund». Så ljödo ordet vid avskedet från denna Herrens tjänarinna, som snart skulle avlägga den svaga tälthyddan och gå att skåda Konungen i hans härlighet.

Må vi alla vara med om att tacka Gud, tacka Honom, som så ljuvligt förlossat sin tjänarinna. »Den mig älskar, honom skall min Fader ära». Tacka för den gärning hon fått utföra för Gud här hemma och i missionens heliga tjänst. Sofies sparbössor voro aldrig tomma, och sina vänner missionärerna hade hon nära sig både i sitt hjärta, och synligen i sitt lilla rum. Hon bar dem och deras missionsgärning i bön inför Gud. Hon var med i kampen om själarna därute på missionsfältet. Hon skall också få dela segerfröjden.

»Saliga äro de människor som i dig hava sin starkhet, de vilkas håg stå till dina vägar. När de vandra genom tårdalen göra de den rik på källor och höstregnet höljer den med välsignelser. De gå från kraft till kraft. Så träda de fram inför Gud på Sion.» Ps. 84: 6, 7, 8.

De skola se hans ansikte och hans namn skall vara på deras pannor. Upp. 22: 4.

M. F.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Hemkomna missionärer.

Såsom vi i förra numret av Sinims Land meddelade ankommo missionärerna *Morris* och *Carola Bergling* samt deras två barn den 8 sistlidne juni till Stockholm.

Den 18 sistlidne juni anlände sedan missionärsparet *August* och *Augusta Berg* till Göteborg och den 22 i samma månad till Stockholm.

Vi uttala ännu en gång ett varmt välkommen till dessa våra missionärer.

Åter till fältet.

Missionär *Hugo Linder* samt fröknarna *Maria Nylin, Ingeborg Ackzell, Estrid Sjöström, Minnie Nicholson* samt *Lisa Gustafson* hava enligt mottagna meddelanden lyckligt anlänt till Yuncheng, Shansi.

Missionärsparet *Oscar* och *Gerda Carlén,* som samtidigt avreste från Peking, blevo fördröjda i Shanghai, enär missionär Oscar Carlén nödgades undergå operation för blindtarmsinflammation där. Operationen gick emellertid lyckligt och tillfrisknandet under första veckan efter operationen synes hava försiggått normalt.

Missionärsavskiljning.

Svenska Missionen i Kina anordnar v. G. den 22 juli missionärsavskiljning i Brunflo kyrka, Jämtland, då fröken *Karin Andersson* avskiljes till S. M. K:s missionär.

Enligt nuvarande planer kommer fröken Andersson sedan att den 19 oktober avresa från London till Kina i sällskap med en grupp missionärer tillhörande Kina Inlandsmissionen.

I nästa nummer av Sinims Land hoppas vi att kunna införa fröken Anderssons bild och att sålunda få presentera henne för vår läsekrets.

George T. B. Davies.

Detta namn är ej helt obekant för våra läsare, enär Mr. Davies godhetsfullt upprepade gånger tillställt oss skildringar från sitt arbete för att sprida Nya Testamentet i Kina. En närmare bekantskap med denne Herrens tjänare få emellertid v. G. de göra, som deltaga i vårt Steningemöte den 31 juli—5 aug. Mr. Davies beräknar nämligen att vid den tiden få vara i Sverige och har uttryckt en önskan att få deltaga i Steningemötet.

I samband härmed bedja vi få hänvisa till meddelandet beträffande mötet och till det program, som förberedelsevis utarbetats härför.

Sinims Land.

Missionstidningen Sinims Land, vilken som bekant utkommer med 20 nummer per år, utkommer under månaderna juni, juli, augusti och september med endast ett nummer i varje månad.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge den 31 juli—5 augusti 1928.

Även detta år hoppas vi kunna ordna ett Steningemöte — i början av augusti. Och nu ville vi utbedja oss en handräckning av alla missionens vänner: Hjälp oss att samla deltagare! På Steninge ryms en stor skara av ungdom och en liten skara av äldre. Den senare kommer vanligen självmant, den förra måste vi försöka att nå på olika sätt. I denna rastlösa tid, då särskilt de unga slitas mellan så många stridande intressen måste det vara ovärderligt för dem att några dagar i lugn och ro få komma under det inflytande som brukar vara rådande vid dessa möten.

Det stora önskemålet med Steningemötena är nämligen, att dessa måtte få hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån måtte bliva medhjälpare i S. M. K:s arbete för Kinas evangelisering.

Medverkande:

Talare bliva ledare och hemmavarande missionärer inom S. M. K.

Övriga meddelanden.

Steninge gamla, ståtliga slott vid en vik av Mälaren äges numera av våra trogna vänner direktör och fru Lindmark, som där godhetsfullt lovat att även i år taga emot oss. Med järnväg kan man resa till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån åker man i så fall med bil eller annat fordon den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Resan dit kan också lämpligen företagas från Stockholm med ångbåt. De, som ha cyklar, göra väl i att medföra dessa. Priset blir för maten kr. 3: — per dygn, vartill kommer en mindre avgift för hyra av madrasser.

Då vi gärna se, att detta möte åtminstone delvis får karaktären av ett »läger», få de ungdomar, vilka kunna finna sig däri, bereda sig på att ligga på väl stoppade halmmadrasser, och böra de själva medföra sänglinne och filt. I »lägersalarna» kommer även ett antal sängar med madrasser och filtar att ställas till förfogande för dem som så önska, dock mot en tilläggsavgift av 4 kronor. Dessutom hoppas vi kunna mottaga åtminstone några deltagare såsom gäster i pensionatet. Priset för dessa platser kommer att meddelas senare. Handduk och sänglinne medföras av alla.

Härliga bad och en underbart vacker park med i övrigt naturskön omgivning.

Anmälan om deltagande torde snarast och helst före den 1 juli, senast den 15 juli, göras till Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Det vore önskligt att samtidigt med anmälan erhålla uppgift om vilka som nöja sig med »lägeranordningarna» (och om säng önskas), och vilka som önska plats i pensionatet. För placeringens skull bör även ålder uppgivas.

Preliminärt program.

för Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsvecka på Steninge den 31 juli—5 augusti 1928.

Tisdagen den 31 juli.

Kl. 8.30 e. m. Välkomstmöte.

Onsdagen den 1 augusti:

Kl. 8 f. m. Bönestund.
Kl. 10 f. m. Bibelstudium. E. Folke. »Tröstens ord i tröstens bok».
Kl. 12 m. Föredrag. Morris Bergling. »Mina intryck av Kinas ungdom inför Kristus».

Torsdagen den 2 augusti:

Kl. 8 f. m. Bönestund.
Kl 10 f. m. Bibelstudium. E Folke. »Tröstens ord i tröstens bok».
Kl. 12 m. Föredrag. George T. B. Davies.

Fredagen den 3 augusti:

Kl. 8 f. m. Bönestund.
Kl. 10 f. m. Bibelstudium. E. Folke. »Tröstens ord i tröstens bok».
Kl. 12 m. Föredrag. Joh. Rinman. »Huru få bästa utbyte av mitt enskilda bibelstudium?»

Lördagen den 4 augusti:

Kl. 8 f. m. Bönestund.
Kl. 10 f. m. Bibelstudium. E. Folke. »Tröstens ord i tröstens bok».
Kl. 12 m. Föredrag. Joh. Rinman. »Huru få bästa utbyte av mitt enskilda bibelstudium?»

Söndagen den 5 augusti:

Kl. 11 f. m. Offentligt möte med missionär R. Andersson och G. T. B. Davies som talare
Kl. 4 e. m. Missionsmöte. Missionär Aug. Berg m. fl.
Kl. 8.30 e. m. Veckans avslutning.

Måltiderna serveras: Frukost kl. 8.30 f m., middag kl. 1.30 e. m. och supé kl. 8 e. m.

För eftermiddagarna meddelas varje dag särskilt program.

Obs.! Om strängmusikinstrument finnas torde deltagarna godhetsfullt medtaga dessa.

BARNALIVET.

(Fjärde budet och 5 Mos. 6: 4—9.)

Jag litet barn i världen går;
Jag vet ej, vad mig förestår;
Här möta många faror.
Jag är som lamm i ödemark,
En fiende båd' listig, stark
Här lägger sina snaror.

Skall jag dem lyckas gå förbi,
I frestelsen ej fångad bli,
Kom, Jesus, var mig nära!
Mig visa vägen jag skall gå!
När fara hotar, skynda då
Mig skydda, leda, bära!

En mänska god jag bliva vill;
Det målet jag vill komma till;
Då lycklig jag kan bliva.
Som nyttig mänska ävenså
Igenom livet jag vill gå.
Så framgång Gud plär giva.

Så jag till glädje bliva kan
För far och mor och mången ann',
Jag vill som barn re'n börja
Att lära mig det nyttigt är,
Om än med möda och besvär;
Ej någon mig får sörja.

Nej, god och nyttig så vill jag
Här leva fram min livstidsdag
Så väl i hem som borta.
Jag glad så lever mina år;
Där jag går fram, jag glädje sår;
Bekymren bli då korta.

Så lever jag till Guds behag,
Till honom beder varje dag
Att nådigt mig bevara
För farorna på livets stig,
Att han ock sist förlänar mig
Ett arv bland himlens skara.

Om fattig jag på jorden var;
Ej längre fattig, om jag har
Det bästa arvet funnit.
Guds rike hör ju barnen till;
Jag gärna dit ock komma vill.
Säll den till himlen hunnit!

ERIK HELANDER.

Från arbetet i Honan.

Av *G. V. Wester.*

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Våra bröder i Honanfu hade satt sig i sinnet att icke till något pris giva efter för propagandabyråns krav om än aldrig så små. Hellre då riskera militära inkvarteringar, ty soldaterna ge sig iväg rätt vad det är. Men dessa, de ge aldrig upp och de skulle helt enkelt kunna lägga statsbeslag på platsen. I provinshuvudstaden, Kaifeng, ha de en missionen tillhörig lägenhet, som de, trots ideliga löften att återställa, allt fort behålla, trotsande t. o. m. guvernörens, marskalk Feng Yü-hsiangs order därom. Nu hade vi i förväg legat i underhandling med ett par västerländskt utbildade troende läkare, som ha sjukhus i staden, att låta dem använda lokalerna för sitt arbete och således hindra dessa från att fördärvas. Detta strandade emellertid på att doktorerna ville ha löfte om att få använda dem minst tre år om det skulle visa sig svårt att i en hast anskaffa lämplig lägenhet i händelse vi ville komma i besittning av skolan under de närmaste åren. Nu stod intet annat till buds emellertid, och som det är mycket små utsikter att missionen kan komma att mera bedriva skolverksamhet i Honan, åtminstone för lång tid framåt, träffades genast överenskommelsen i fråga Detta skedde på söndag kväll, och inflyttningen skulle börja genast varefter flickskolan utrymde. Då jag på måndags morgon reste därifrån talade bröderna emellertid om att de voro telegrafiskt anmälda i saken till marskalk Feng!! Hur det sedan avlöpte har jag ännu inget meddelande om. Stämningen eller anmälan var nämligen utfärdad av ovannämnda institution naturligtvis.

*

I Sinan är det ungefär sig likt på stationen och i barnhemmet. Arbetet pågår som vanligt och vår syster Maria Pettersson är i sitt esse igen. Den lilla och av ålder oansenliga staden utgör f. n. ett slags modellsamhälle i den nya staten. Detta kanske mest beroende på mandarinen, som är ytterst modern, reformvänlig och kraftig. De alltid så gott som ofarbara gatorna kunna nu befaras med motorfordon, t. o. m. i gränderna. De sopas och jämnas varje dag och inget avskräde får kastas ut där. T. o. m. snön har i vinter sopats ihop och burits bort!! Staden har egen veckotidning m. m. i modern stil. Märkligt i sanning.

I Mienchih är det lugnt och stilla. Här råder det egendomliga och helt visst mycket ovanliga förhållandet att inte bara några av styrelsemedlemmarna i propagandaföreningen utan själva ledarna äro kristna, f. d. elever i missionens seminarium. Dessa utöva också avgjort inflytande på undervisningsdepartementet i staden. Detta har i sin tur lett till att missionens, d. v. s. Daggryningens, flickskola ingått en slags allians med stadens, och hålles i missionens lokaler av våra lärare. Visserligen måste statens schema följas men detta hindrar inte att kristendomsundervisningen meddelas utanför detsamma. Deltagande i denna är naturligtvis frivilligt, men som det är så gott som uteslutande våra egna barn så äro alla med därom. Några gossar under tolv år gå också i samma skola, d. v. s. i småskoleavdelningen. Även i politiskt hänseende utövas ett icke ringa inflytande av »de våra». Om nu dessa egendomliga förhållanden i längden komma att visa sig vara till välsignelse eller ej för församlingen och hela verksamheten för övrigt återstår ju att se. Måtte det icke taga en ända med förskräckelse.

Gosskolans lokaler äro ständig förläggningsort för militär. Den har dock en särskild utgång åt en bakgata och blir det således ingen trafik däremellan och öv-

riga lägenheter, då alla dessa dörrar äro igenmurade.

Ja, vilka konstiga förhållanden eller rättare missförhållanden äro inte nu rådande på våra stationer särskilt i Honan. Det kommer att bli en hel del märkliga och svårlösta problem att taga itu med en gång när den tiden kommer. Inte minst blir detta förhållandet med avseende på missionsegendom. Men kanske den frågan kommer att lösas tämligen behändigt. Konfiskering från statens sida är ju inte utesluten. Tanken är i varje fall inte främmande på vissa håll. Troligen komma vi med säkerhet att få mycket litet att säga till om i denna sak.

Men nu är det på tid att jag slutar.

Hjärtligaste hälsningar!

Tillgivne *G. V. Wester.*

*

Ännu en hälsning från Peking.

(Utdrag ur privatbrev från fröken *Estrid Sjöström.*)

Vet du livet i Peking blir allt härligare och härligare. Det är stort att få se, hur Gud frälsar själar och rycker dem ifrån den starkes våld. Senast i går fingo vi bevittna en bunden själs underbara frigörelse.

För två veckor sedan blevo vi genom en Herr Lin ombedda att gå till ett hem i östra delen av staden. Men när vi stodo färdiga att gå, kom han hit och sade, att de fått förhinder och tog oss i stället till ett annat hem i västra stadsdelen. Ditkomna funna vi det vara ett välbärgat och fint hem. Äldste sonen är någon högre slags tjänsteman vid järnvägen. Han och hans hustru äro kristna, men de ha en gammal mor samt bror och svägerska, som äro hedningar. Vi ha varit inbjudna till dem tre gånger, och nu i går fingo vi se den gamla helt lämna sig åt Jesus. Vi bådo med henne, och hon själv bad och bekände för Gud sina synder. Så började hon tacka för reningen i Jesu blod, tackade och prisade Gud för frälsningen. Du skulle ha sett hennes ansikte, när vi reste oss ifrån bönen! Hon var alldeles förvandlad. Hon strålade av fröjd. Å, vad det är härligt ändå att få vara i det som vår Fader tillhörer! Nu skall jag om en liten stund gå till sjukhuset, där Gud också går fram och frälsar själar.

*

Från norra Shansi.

Hit till Tatung anlände jag den 23 febr. 1928 efter ett dygns mycket besvärlig järnvägsresa från Peking, med den hemskaste sammanpackning av människor man gärna kan tänka sig. Jag välkomnades av missionär och fru Karl Bergman av Helgelseförbundet. Hade förut mottagit flera inbjudningar att komma och hjälpa till i denna stora stad, där B. var ensam manlig, och därtill skötte sekretariatet.

Hela denna nordliga del av provinsen (mellan de båda murarna) blev underlagd Chang Tso-lin sistlidne oktober kort efter det kriget utbröt mellan Peking och Shansi. Nu har alltså förödelsens styggelse med inbördeskriget införts även i mönsterprovinsen, vilken hittills under republikens alla sexton år varit skonad från denna olycka. Kanske måste Gud låta dess folk smaka även denna hedendomens bittra frukt. Denna väldiga stad med dess breda gator är den anfallande manchu-arméns bas och vimlar av soldater, hästar, oxvagnar och lastautomobiler. Missionen äger här ett särdeles trevligt gatukapell vid en fin gata i stadens centrum. Här ha vi nu under en månads tid haft härliga möten varje dag från 11—1 under stor tillslutning av folk. I går var fint vårväder och kapellet åter fullsatt, med en hel del stående vid dörren. Vi äro fyra talare inberäknat en blind ung man, som spelar både fiol och dragspel. Till folkets stora förvåning läser han för dem ur sin blind-bibel och vittnar om den Frälsare han tjänar. Hjärtetavlorna utgöra en god attraktion och en stor hjälp att levandegöra frälsningssanningarna. Åtskilliga komma åter och åter för att höra mera, och två hava köpt helbiblar. — Dessa två slogo upp Luk. 16 kap. och följde med då jag i dag talade över tav-

lan om den gudlöses död. *Bedjen om en rik skörd för Gud* ur detta vimlande folkhav av civila och soldater. Jag har sexton möten i veckan inberäknat två på systerstationen i östra stadsdelen. Där ha tvenne systrar flickskolan om hand och två äldre kvinnoarbetet.

Ständiga överfall från rövare och en massa förrymda soldater förhindra de troende att komma till mötena i staden, och oss att draga ut i byarna med stora predikotältet. Avrättningar av brottslingar äro ej ovanliga härstädes. Missionärer på de stationer som ligga längre söder ut härifrån mot passet Yen-men Kuan till, närmare stridslinjen, få ofta känning av krigets verkningar såsom av bombanfall från luften eller när desertörer sätta skräck i befolkningen.

Jag hoppas nästa månad kunna resa ned till Peking för att hämta upp min hustru, för att sedan, vill Gud, tillbringa sommaren på en av de högre belägna stationerna.

Bedjen för vårt kära Shansi att Guds Ande må blåsa liv i de många som äga en frälsande kunskap, och snart giva fred åt detta olyckliga blödande land. »Sade jag dig icke att om du trodde....»

Tatung Sha. d. 22 mars 1928.

Eder för Kristi evangelium

Henrik Tjäder.

*

Uppmuntringar i Peking.

Bland den uppmuntran, som Herren givit mig häruppe i Peking, räknar jag bekantskapen med ett par kinesiska herrar, som genom sin färdighet i engelska språket och sin samhällsställning äro av särskild betydelse för Guds rikes framgång i denna stad. Den ene är f. d. privatsekreterare hos förre presidenten Hsü Shi-chang, och har gjort värdefulla insatser i hans utrikesdepartement och såsom hans sändebud i särskilda ärenden till utlandet. Han har dragit sig tillbaka och är nyligen återkommen från en resa till Europa och Amerika, företagen i syfte att lära känna de kristna församlingarna. Trött på ljumheten i de stora församlingarna och förtvivlad över de kristnas urspårande försöker han med egna medel bedriva evangelisationsverksamhet, och är en av dem, som varje söndag i sitt hem samlar efter Gud sökande själar omkring Guds ord. Det är mest folk av den bildade ämbetsmannaklassen som kommer, och det är i sanning upplyftande att höra dem sjunga de enkla och varma sångerna, som äro dyrbara för Guds folk i alla länder.

Den andre väckte min uppmärksamhet i ett litet gatukapell, där jag om aftnarna arbetade. Särskilt lade jag märke till hans färdighet i engelskan och hans förmåga att citera Bibeln på engelska. Sin kunskap i engelska förvärvade han, då han som ung kadett under sex år genomgick sjökrigsskolan i Tientsin. Han är nu anställd i kommunikationsdepartementet, men har stort nit för Gud och söker med sin familj att tjäna honom.

Nyligen kom han och berättade, att då under nyårsnatten grannarna runt omkring voro sysselsatta med tillbedjan av förfäderna, dryckeslag och kortspel, låg han med hela sin familj i bön till Gud om en djupare och fullare välsignelse, på det de måtte få mera kraft att leva för Herren och vittna om honom. Han kom nu fylld av glädje över att Gud hört deras bön och mer eller mindre välsignat familjens alla medlemmar, och han önskade, att vi missionärer också skulle söka denna djupa glädje och frid. Hans innerliga, varma och sansade bön, då vi tillsammans böjde våra knän, gjorde mitt hjärta gott.

Ännu mera värmes mitt hjärta, när jag tänker på, vilka dessa män äro, och huru de kommit till tron. Då jag är viss om, att kännedomen därom skall komma att glädja flera, vill jag meddela en kort skildring härav.

År 1898 hade vi som bodde i Yuncheng den stora glädjen att få välkomna såsom nykomna missionärer från Sverige systrarna Mina Svensson, Sigrid Engström, Naëmi Sjöberg och Nanna Fogelklou. Utom det att de beredde oss högtidsdagar genom sina friska skildringar om gamla Sverige,

hänförde de oss ock med sina berättelser om upplevelser i Tientsin.

I en missionsledares hem hade de under vistelsen i staden brukat sammanträffa med en grupp engelsktalande studenter, som med tacksamhet emottogo systrarnas vittnesbörd om frälsningen i Kristus. Det syntes våra systrar så stort, att genast vid sitt inträde i Kina bli använda av Herren till hjälp och uppmuntran åt dessa unga studenter, av vilka några syntes vilja gå över på Herrens sida. Om dessa rader falla i händerna på de tre av dessa systrar, som väl nu finnas i Sverige, skall det säkert glädja dem att veta, att de tvänne män, varom jag här ovan skrivit, äro ett par av dessa studenter. De frön, som då av våra systrar nedlades i dessa unga liv, ha burit rik frukt. En tredje, doktor Li, har gått hem till Gud efter ett rikt liv bland församlingarna i Centralkina; hans namn bevaras ännu i kärt minne. Särskilt har min ande vederkvickts, då jag fått se, att hon som sedan blev min maka här fick utså frön, som burit så rik skörd.

Själv har jag haft glädjen handleda en liten grupp engelsktalande studenter från ett universitet härstädes i studiet av Guds ord. Ävenså har jag fått tillfälle tjäna vid bibelstudium bland en annan grupp av troende. Ett par unga studerande ha kommit till tron och synas ha kommit till verkligt liv i Gud — i sanning uppmuntrande för en »landsflyktig». »Guds ord är icke bundet.»

Eder i Herren

L. Hugo Linder.

*

På hemväg.

Ombord på Gripsholm den 16 juni 1928.

Kära missionsvänner!

»Han ledde dem säkert så att de ej behövde frukta.» Ps. 78: 53.

Efter att nu i över tre månader hava varit på resande fot närma vi oss målet — vårt älskade hemland. Vi hava i sanning erfarit, att vår Guds goda hand varit över oss. Han har bevarat oss för faror, för sjukdom och för allt ont, och under hela resan ha vi mött vår Faders kärlek. Idel goda människor ha vi sammanträffat med under det att vi samtidigt fått se så mycket av intresse.

Vi gruvade oss nog litet för resan över Atlanten, men den har varit alltigenom god. Havet ligger stundtals som en spegel. Alla äro glada och tacksamma däröver, såväl som över denna båts utmärkta bekvämligheter, uppmärksamma betjäning och goda mat.

Då vi i San Francisco beställde biljett, voro alla platserna på II klassen upptagna, men en tvåmanshytt på III klass fanns att tillgå, vilken vi beställde. Vi intaga våra måltider på II klass och vistas där om dagarna. Båten är överfull av passagerare (1,580) och några av betjäningen ha nödgats upplåta sina hytter. De flesta av passagerarna äro ju svensk-amerikaner, som resa hem över sommaren, men på I klass finnas dock några verkliga amerikanare, bland dem madame Tingley, teosofernas ledarinna. Hon omgives av ett helt litet hov och förefaller ytterst svag och skröplig, begagnande sig av en krycka. Bland passagerarna ha vi påträffat flera trossyskon, och tillfälle till enskilda samtal gives rikligt. Vår första söndag ombord fick min man förmånen att predika, såväl på engelska på I klassen som på svenska på III klass. Passagerarna på III klassen önskade så gärna att evangeliska möten måtte hållas dagligen, och framställan därom till intendenten har gjorts, men ännu har inga åtgärder vidtagits antagligen beroende på att båten är så överfull av passagerare, och på att det skulle förorsaka extra arbete för betjäningen.

Men jag finner, att jag börjar med vad jag bort gömma till slutet. Detta skulle ju vara fortsättning på ett föregående resebrev. Förra platsen min man och jag skrevo från var ju San Fransisco. Där möttes vi av sjömansmissionären pastor G. Lundqvist. På sjömanshemmet bodde vi också under den vecka vi uppehöllo oss där. Vi kunna ej vara nog tacksamma för all den hjälp, som där gavs oss. Där beredde oss ock den glädjen att möta en min bror, som jag ej sett på 36 år. Huru mycket hade vi ej att samtala om och

huru svårt kändes det ej att behöva skiljas, för att troligen ej mera mötas på denna jorden.

Californiakommittén hade anordnat en hel del möten för oss. Glada och tacksamma voro vi över tillfällena att få avlägga vårt vittnesbörd och framlägga Kinas behov. Så besökte vi Oakland, Berkeley, San José, Turlock, Hilmar, Kingsburg, Fresno och Los Angeles.

Våra vänner Hugo och Maria Linder samt Nils och Olga Svensson ha ju fått mycken hjälp i sin verksamhet genom dessa vänner, och syskonen Svensson underhållas genom Californiakommittén. På de flesta av dessa platser är frukt- och druvodling den huvudsakliga inkomstkällan, men under krigsåren blev det överproduktion, varför många ej få mera inkomst än som åtgår till att betala omkostnaderna. Tiderna voro därför ganska tryckta. Det var en härlig syn att se orangelundarna och vingårdarna. De vänner hos vilka vi gästade voro outtröttliga uti att köra oss omkring i sina bilar och visa oss landet. Familjen Russell, som vi gästade hos i Turlock, hade också ej mindre än fyratusen höns, små och stora; av stort intresse för oss att beskåda, men nog så arbetsamt att sköta.

I Turlock råkade vi åter Margaret Linder, som avreste från Kina en månad före oss. Hon var nu installerad hos släktingar och skulle få en sysselsättning, som gav henne tillräckligt för hennes behov, samtidigt som hon kunde fortsätta sina studier. Hon var ju *vår* flicka den tid vi vistades på Kikungshan.

Californiakommittén har sitt säte i Kingsburg. Vi fingo där sammanträffa med alla dess medlemmar och med dem dela mycket andligt gott, samt även giva dem en del upplysningar om läget på vårt Kinafält, samt framföra hälsningar från kamraterna. Vi hoppas att mera verksam bön må bliva frukten av våra vittnesbörd på de olika platserna. — I Los Angeles skulle det hava varit av intresse att stanna något längre, nu fingo vi endast vara där i tre dagar. Vi fingo dock tillfälle att på söndagen tala ett par gånger, samt sammanträffa med flera, som kände oss sedan vi första gången lämnade Sverige. Vår f. d. kinakamrat, Edvin Lundström, gästade vi. Hans kärlek till Kina är oförändrad, men hans hälsa är ej den allra bästa.

Vi äro så tacksamma till alla de kära vänner som mottagit oss i sina hem. Som främlingar möttes vi, som gamla goda vänner skildes vi. I Los Angeles besökte vi Bibelinstitutet samt mrs Mc Phersons ryktbara kyrka. Den stora Forest Lawnparken med dithörande kyrkogård och Mausoleum, skola vi sent glömma, ej heller den förtjusande lilla kyrkan med sina hundratals levande växter och fåglar. I denna kyrka förrättas bröllop och begravningar, för dem som så önska och ha råd att betala härför. En känsla av frid och andakt bemäktigade sig en vid inträdet i densamma. I Amerika äro alla parker och museer avgiftsfritt tillgängliga för allmänheten, inga förbud att ligga eller gå på gräsmattorna existera, varför man ock fick se familjer samlade i små grupper kring sina medhavda matkorgar. För att skydda barnen för faran av att överköras av automobiler voro särskilda anordningar i form av gångar under gatorna, anordnade, och då någon skola passerades funnos anslag med tillkännagivande om att köra sakta.

Genom trakter omväxlande med vingårdar och orangelundar, samt öknar, där endast kaktus och dvärgliknande träd växte, kommo vi så efter sextiotre timmars järnvägsresa till Minneapolis, svenskarnas stad. Här togos vi om hand av en gammal vän från Jönköping, redaktören för Minneapolis Veckoblad, Erik Dahlhielm och vistades hela tio dagar i hans och hans kära hustrus så gästfria hem. Under vår vistelse här fingo vi besöka flera platser, såsom Gustavus Adolphus College i S:t Peter, S:t Paul, Buffalo, d:r Sam. Millers Bibelinstitut och Minneapolis härliga omgivningar. I ålderdomshemmet i Buffalo gavs oss tillfälle att tala till de gamla, ävensom i flera kyrkor, bland annat i »Tabernaklet», pastor Skogsbergs skapelse, där Gust. Johnson nu är pastor. Pastor Skogsberg sammanträffade vi med.

Trots sina 80 år är han frisk och full av nit för Guds rike. I Minneapolis sammanträffade vi med flera av Augustanamissionens missionärer, kända från Kikungshan. En norsk flicka, som nu är i college i Northfield, föll mig om halsen och grät av glädje över att få sammanträffa med någon från Kina. Huru längtade hon ej tillbaka till Kikung med dess sköna omgivningar den andliga atmosfären, kamraterna, ja, allt! Om lugn snart inträder kommer den amerikanska skolan att snart återtaga sin verksamhet, kanske i höst, med all säkerhet till nästa vår.

Från Minneapolis reste vi till en stad i Indiana som heter Kokomo. Vad som drog oss dit var önskan att få sammanträffa med vår gamle gode vän Oscar von Malmborg. Han och hans fru mottogo oss med öppna armar. Vi kunde tyvärr ej stanna där mer än över en natt, i det närmaste dock tvenne dagar, men trivdes så ofantligt gott i det svenska hemmet här ute i den stora västern. Ankomna till Chikago gästade vi en äkta smålandsfamilj, härstammande från Bottnaryd, grosshandlare Oscar Larsson och hans kära maka. Vi kände oss från början som »hemma». Vännen Larsson var outtröttlig i att köra oss omkring i sin bil. »Nu resa vi till Jönköping», sade han alltid så godmodigt då vi satte oss upp för att åka! En dag bereddes oss tillfälle att få besöka våra kamrater Axel och Anna Hahnes söner, Ragnar och Bengt, tillika med den förres fru. De ha anställning på en fin farm, som äges av en rik, ogift jude, som kommer ut då och då från Chikago. Här finnes allt vad man kan få för penningar i form av kreatursuppsättning, hästar, kalkoner, gäss, duvor, ankor och blommor. Hästar och nötkreatur som betingade ett pris av från 20 till 30 tusen kronor visades oss. Syskonen Hahnes tycks ha sin husbondes fulla förtroende, och skötandet av hemmet och den stora hönsgården är överlämnat åt dem; andra personer sköta övriga avdelningar. Det var roligt att få träffa dem, vi önskade blott, att det hade varit deras föräldrar som denna glädje beretts. Naturen stod nu i sin fulla fägring och påminde så mycket om Sveriges.

Under vistelsen i Chikago besökte vi skolan som står under ledning av prof. Edwards, Missionsförbundets skola vid North park, Augustanasynodens storslagna sjukhus, varest en vän från Kina låg sjuk, m. fl. platser. Varhelst vi foro fram hette det: »Ni skulle stannat längre, så hade ni fått se det och det!»

Vår nästa anhalt var New York, egentligen Brooklyn, men dessa två städer höra ju ihop. På vägen dit stannade vi över i tre timmar vid Niagara och besågo de underbara fallen. Jag försöker ej att beskriva dem, men mäktigt gripande var det att se dessa vattenmassor störta ner och veta att det ej tog slut, utan att mera skulle följa. Till Brooklyn kommo vi på söndagsmorgonen kl. 8 och reste direkt till kyrkan, där min man predikade. Möten voro ock anordnade för oss på e. m. och på aftonen.

Påföljande dag avreste vi till Worcester, där jag har en bror, som jag ej sammanträffat med på 41 år. Trots dessa år av skilsmässa, kände vi dock igen varandra, och huru mycket hade vi ej att samspråka med varandra om! Efter arbetsuppfyllda år har han nu uppnått en god och tryggad ställning i livet, har en god maka och tvenne gifta döttrar. Vilken glädje skall det ej bliva att för vår 82-åriga moder få omtala vad vi sett av hennes barn och barnbarn i det avlägsna landet!

I Boston, som vi ock besökte, gästade vi hos gamla Jönköpingsvänner. På vägen dit besökte vi det av Longfellow beskrivna »Värdshuset vid vägen». Detta äges nu av Henry Ford, och här har han samlat allt vad han kunnat komma över, som fanns här, då Longfellow brukade vistas här.

På återresan från Brooklyn stannade vi några timmar i New Haven för att sammanträffa med våra gamla kamrater Josef och Johanne Olson. Det var en upplevelse! Tiden gick bara alldeles för fort, men vi hunno dock med att äta middag och bese Yale College och da särskilt den aula där vår kronprins mottog sin hedersdoktorsvärdighet liksom en gång före ho-

nom, lektor Waldenström. Ett s. k. »dormitory», sågo vi ock. Det har skänkts av en rik änka, som tacksamhet för den utbildning hennes två söner fått vid detta universitet, och kostar den lilla nätta summan av elva miljoner gulddollars, motsvarande ungefär 40 miljoner svenska kronor. Återigen i Brooklyn. Vi hade den stora förmånen att få gästa pastor och fru Albert Johanson. Pastor Johanson är måg till August Pohl, brorson till Samuel Johansson och kusin till Jakob Lundahl och till kyrkoherde Filip Lundahl. Nu har jag väl presenterat honom, men det är dock ej detsamma som att personligen lära känna den älsklige mannen och hans begåvade, goda maka. Under vår vistelse här bereddes oss ock en annan förmån, den att få besöka överste och fru Sven Viberg, Frälsningsarmén, i deras genomtrevliga lilla villa i Bergenfield, tvenne timmars resa utanför New York.

Morgonen den 9 körde vår vän pastor Johanson oss ned till »Gripsholm», genom New Yorks trafikerade gator. En verkligt livsfarlig väg, men allt gick bra. Vår vistelse i Amerika hade kommit till ett slut. De allra bästa intryck av land och folk hade vi fått. Huru ofantligt vänliga och förekommande voro ej alla som man vände sig till för att få upplysningar. Huru praktiska voro ej alla de många anordningarna överallt, på tåg och restauranter såväl som i hem.

Må Herren välsigna den stora nationen! Vi förstå ju att mycket gott såväl som mycket ont är samlat där. Vi kommo dock endast i beröring med det förra.

Liksom vi i Jesu namn en gång lämnade vår fosterjord för att plantera korsets fana i Kina, vilja vi nu i hans namn åter beträda fosterjorden för att där framleva vårt återstående liv till Guds ära och till Kinas frälsning.

Eder
Augusta Bery.

19:de. I går kl. 2 anlände vi lyckligt till Göteborg.

Meddelande angående Nordiska Missionskonferensen i Helsingfors.

Såsom redan meddelats, kommer i Helsingfors att hållas en nordisk missionskonferens den 12—16 instundande september, anordnad av Nordiska Missionsrådet. Konferensen blir gemensam för Sverige, Norge, Danmark och Finland, och deltagare väntas från alla dessa länder.

I samband med konferensen komma turistresor i Finland att anordnas enligt följande plan:

1. Helsingfors—Imatra—Helsingfors, ett dygn, II kl. 465 fmk; III kl. 320 fmk.
2. Helsingfors—Imatra—Saimen—Nyslott—Punkaharju—Kuopio—Helsingfors 4 dagars resa, I kl. på båt, II kl. på tåg, 990 fmk; III kl. på tåg, I kl. på båt, 850 fmk.
3. Helsingfors—Imatra—Sordavala—Valamo—Sordavala—Punkaharju—Nyslott—Kuopio—Helsingfors. 7 dagars resa, II kl. på tåg, I kl. på båt 1,010 fmk; III kl. på tag, I kl. på båt 920 fmk.
4. Helsingfors—Borgå—Helsingfors på trevliga kustbåtar *75 fmk.*

Avgiften innesluter tåg och båtresorna, sovplatser, morgonkaffe, lunch, middag, drickspenningar och lokala ciceroner. De konferensdeltagare, som önska göra turistresor före konferensen, torde godhetsfullt anmäla därom till Resebyrån Guido, Fabiansgatan 27, *Helsingfors* (Finland).

Nedsättning för båtresan Stockholm—Åbo och Stockholm—Helsingfors samt järnvägsresan Åbo—Helsingfors torde även komma att beviljas åt konferensdeltagare.

Ett inför Herrens ansikte i bön och tro utfört arbete är aldrig fåfängt. Blir det icke till synbar välsignelse för andra, så är det alltid till stor välsignelse för oss själva. (Ur Sanningsvittnet).

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juni 1928.

Allmänna missionsmedel.

917. »Pingstlilja från Önämnd» 15: —
918. M. Ö., Innervik, »tacksamhetsgärd på min 50-årsdag» 50: —
919. Stengöl-Spjutsbygds Missionssyförening, »symötestioöringar» 9: —
920. S. S. och M. S. till Hanna Wangs underhåll 600: —
921. Tionde 100: —
922. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll 100: —
923. »De Ungas» syförening i Kroxhult: till Minnie Nicholsons underh. 125: —; till Maria Pettersons underh. 100: —; till Anna Erikssons underh. 100: — 325: —
925. K. F. U. K:s Centralförening gm K. M. A., till Maria Björklunds underh. 50: —
927. Hovn Ungdomsförening 30: —
928. »Ur en sparbössa» gm M. L., Äug 1: 75
929. Vänner i Äug, gm d:o 28: 25
930. »Ps. 103: 1» 10: —
931. B., Sthlm, sparb.-medel 17: 10
932. »Annie» 10: —
933. R. R., Borås 7: 75
934. F. G. D., Lundsbrunn 50: —
935. Koll. i Önnestad 17/5 30: 30
936. D:o i Nynäs 18/5 15: —
937. D:o i Legeved 19/5 15: —
938. D:o i Fjälkinge 20/5 15: —
939. J. J., Fjälkinge, resebidrag 10: —
940. Koll. i Kristianstad 22/5 5: —
941. D:o i Växjö 23/5 36: 43
942. »Tionde enl. Herrens bud» 15: —
945. H. G., Gbg 10: —
946. K. E., G:a Uppsala 20: —
947. Till kollekten i Hälsingborg, vid bibelkursen 100: —
950. »Onämnd» 200: —
951. Skolbarnen i Gummark, gm N. E., Skellefteå 4: —
952. A. J., Köping 200: —
953. Onämnd, till missionärernas underhåll i Peking 95: —
955. L. N., Borås, ur sparbössan 9: —
956. »Tackoffer» 15: —
957. »En Missionsvän» 500: —
958. K. G., Sthlm 20: —
959. »En liten gåva till Guds verk i Kina» 20: —
960. Ps. 33: 18, 19 15: —
961. Koll. i Mörtebo 6/6 22: 64
962. K. E., G:a Uppsala 10: —
963. A. L., d:o 20: —
964. Koll. i Säter 7: 77
965. D:o i Brötjärna, gm A. R. 15: 73
966. Mfg i Falun, resebidrag 10: —
967. Koll. i Bjursås 15: —
968. Syföreningen i Mansta 30: —
969. L. T. E., Mansta, resebidrag 5: —
970. Koll. i Skattungbyn 25: —
971. D:o i Lobonäs 7: —
972. E. F., Lobonäs, »tackoffer» 10: —
973. Koll. i Edsbyn 22: 50
974. D:o i Söräng 7: —
975. D:o i Vik, Järvsö, gm A. P. 10: 50
976. D:o i Ede, Järvsö 5: 30
977. Missionsvänner i Johannisberg, Delsbo 10: —
978. Koll. i Hosjö-Korsnäs 7: —
979. A. W., Korsnäs 25: —
980. H. M., Sala 10: —
982. »En vän» 10: —
983. J. B., Sthlm, »tackoffer» 100: —
984. Herrens del 15: —
985. Malmköpings Kyrkl. missionsförenings syförening 35: —
986. O. D., Björneborg 2: 75
987. H. R., Sthlm 10: —
988. »Ovanifrån» 100: —
990. E. S., Björköby 15: —
991. »Tionde av arbetsförtjänst», gm H. I., Älgarås 7: —
992. Näsby Ungdomsförening, en sparbössas innehåll 3: 62
993. Nömmeholms söndagsskola för J. Hultqvists underh. 9: —
994. I. A., Norrköping 50: —
995. »En sparbössa» 15: 25
996. »Givit, 16. 18 juni» 25: —
997. J. & E. R., Sthlm, till R. Andersons underh. 600: —
998. L. A. L., Turlock 2: 90
999. M. L., Värna, »Herrens del» 18: —
1001. »Tionde åt Herren» 8: —
1002. I. M. J., Kristdala, »söndagsägg», till Minnie Nicholsons underh. gm A. D., Kristdala 13: 60
1003. Behållningen fr. söndagsskolefest i Malghultskog till d:o gm d:o 25: —
1004. A. D. till d:o 11: 40
1005. Sparb.-medel fr. E. L., Örebro, gm A. L., Kumla 50: —
1006. J. T. B., Offerkuvert 10: —
1007. A. J., Alingsås, sparbössa 57: —
1008. E. B., Sthlm 20: —
1010. »Blanka pengar och offöringar i Herrens Jesu välsignade namn» av O. & H. K., Lund 5: 25
1012. Borås Sjömarkens Kinakrets, gm H. P. 165: —
1014. Skellefteå Landsförsaml. mfg gm A. B., Skellefteå 15: —
1015. H. S., till E. Sjöströms underh. gm d:o 20: —
1016. Tackoffer den 13 juni, till d:o gm d:o 20: —
1017. N. S., Skellefteå, till d:o gm d:o 10: —
1018. G. K., Björköby 20: —
1019. »H. E.» 10: —
1020. H. H., Sthlm 4: 75
1021. Inkomst av missionskaffe å midsommarvaka i Gisselåsen gm J. G. J., Oviken 31: 10
1022. »Onämnd, Mörby» 15: —
1023. Koll. bland brunnsgästerna vid Holsbybrunn sommaren 1926 200: —
1025. T. E. R., Åbo 100: —
1026. Ps. 103: 17, till R. Andersons underh. 200: —
1028. »En del av 75 årsdagens offergåva d. 28/6» F. P., Björklinge 25: —
1029. L. M. F., för Frida Prytz och Maria Nylins underh. 900: —
1030. Offerkuvert av G. L., gm H. B., Hova 13: —
1031. C. & A. J. gm d:o 5: —
1032. Matt. 6: 8 12: —
1033. »Ur en missionsask», gm E. B., Flisby 4: 45
1034. E. H., Uppsala 10: —
1035. Ölmstads Nordv. syförening 100: —
1036. K. W., Lidingö 50: —

Kr. 6,178: 29

S. M. K:s Pensionsfond.

926. »Juni 4, Hebr. 13: 8 500: —
1027. Mal. 3: 3 50: —

Kr. 550: —

Särskilda ändamål.

914. H. L., Mariestad, »födelsedagsblommor, till Oscar och Gerda Carlén, att anv. efter gottf.» 62: —
915. M. P., Kumla, till Axel Hahne för kapell i Ishih 50: —
916. Redbergslids syförening, Göteborg, för lärare och evangelist i Mienchih 200: —

924. Daggryningen i K. M. A. till flickskolorna i Kina 2,000: —
943. E. A., Gbg, till Gerda och Oscar Carlén, att anv. eft. gottf. 100: —
944. Vänner i Malmö, till Axel Hahne för arbetet i evangelii tjänst i Kina, gm R. F. 28: 50
948. Syfören. n:r 1, Sthlm, till underh. för en bibelkvinna i Honanfu 57: 26
949. M. A., Kumla, till missionär V. Wester, att anv. eft. eget gotff. 30: —
954. Vänner i Uppsala, till evangelists underh. i R. Berglings distrikt 186: —
981. S. T., Drottningholm, för bibelkv. Wang Tiao-si 50: —
989. E. L., Sthlm, för pastor Li Paolo's underh. 50: —
1000. Söndagsskolan i Svartbyn, till verks. bl. barn i Kina, gm J. A., Boden 6: 50
1009. J. B., Sthlm, till Maria Pettersson att anv. eft. gottf. 30: —
1011. I. A. M., för evangelisters underh. 200: —
1013. Betels Barnmfg, Malmö, för gossen Pingans i Ishih underh. 150: —
1024. Från missionsförsäljningen bland brunnsgästerna vid Holsbybrunn sommaren 1926, till missionär Bloms verks. 50: —

Kr. 3,250: 26

Allmänna missionsmedel	**6,178: 29**
S. M. K:s Pensionsfond	**550: —**
Särskilda ändamål	**3,250: 26**
Summa under juni månad 1928	**Kr. 9,978: 55**

Med varmt tack till varje ***givare!***

»Halleluja! Sjungen till Herrens ära en ny sång.» Ps. 149: 1.

Gåvor till Hemmet vid Duvbo

januari—juni 1928.

J. S., Malmö, 10: —; E. A., Ilvetlanda, 25: —; M. Karlson 10: —; E. B., Stockholm, 5: —; summa 50 kr.

I natura: B. R., Stockholm, 1 burk te, E. B., Stockholm, apelsiner, Lilltomtavännerna, köttfärs eller smörgåsmat *varje* vecka; A. B., överdrag till tehuva; H. S., en låda böcker; H. H., Stockholm, kaffe, te, saft, sylt, karameller, apelsiner; A. K., 300 ägg; A. J., Duvbo, karameller; M. N., Stockholm, kaffebröd; K. W., Stockholm, konfekt; v. M., Sthlm, en ostkaka; H. K., Sundbyberg, apelsiner; L. T., Sthlm, 1 burk marmelad; H. H., Sthlm, 5 kg. kaffe, 5 duss apelsiner, 5 kg. äpplen, 1½ kg. choklad, konfekt och karameller, 4 fl. hallonsaft, 4 burk. Orangemarmelad. *S. St:s testamente till hemmet:* 1 bokskåp, 1 säng med madrass, 3 kuddar, 1 filt, 1 täcke, 3 st. skärmar, 1 låda böcker, 1½ duss fruktassietter, 2 assietter för småbröd, 1 silvergräddkanna, 1 dito kaffekanna.

Ty Gud är icke orättvis, så att han skulle förgäta edert verk och den kärlek, I haven visat hans namn, da I tjänaden de heliga och ännu tjänen dem. Hebr. 6: 10.

Med hjärtevarmt tack till alla vänner från »familjen på hemmet» gm Olga Svensson.

SÄNDEBUD TILL SINIMS LAND

har utkommit.

Rikt illustrerad. Pris kr. 1: 90.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1928 i sin 33:dje årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Kraft till tro och helig tjänst. — Frida Prytz 60 år. — † Sofie Svensson. — Från Red. och Exp. — Steningeveckan. — Barnalivet. — Från missionärerna. — Meddelande. — Redovisning. — Sinims Land.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1928.